

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΔΙΑΛΕΙΤΟΥΡΓΙ- ΚΟΤΗΤΑΣ

Έκδοση 1.0 εγκρίθηκε από το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης την/στις 05.12.24

Περιεχόμενα

Συνοπτική παρουσίαση	3
Σχετικά με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές	5
1. Τι είναι οι αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας και γιατί είναι σημαντικές;	8
1.1 Τι ορίζει ο κανονισμός για τη διαλειτουργική Ευρώπη	9
1.2 Τι είναι η διαλειτουργικότητα;	9
1.3 Το βασικό έναυσμα για τις αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας.....	11
1.4 Πώς μπορούν οι αξιολογήσεις να συμβάλουν στην παροχή καλύτερων ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών με χαμηλότερο κόστος;.....	11
2. Πότε απαιτείται αξιολόγηση διαλειτουργικότητας βάσει νόμου;	13
2.1 Οι κύριες έννοιες στο πλαίσιο των αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας	14
2.1.1 Δεσμευτικές απαιτήσεις.....	14
2.1.2 Φορείς του δημόσιου τομέα και οντότητες της Ένωσης	16
2.1.3 Αφορούν τις διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες;	16
2.1.4 Διασυνοριακή διαλειτουργικότητα.....	18
2.2 Δενδροδιάγραμμα αποφάσεων.....	18
2.3 Παραδείγματα.....	24
3. Πώς διενεργείται η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας;	27
3.1 Γενικές συστάσεις	29
3.2 Προετοιμασία.....	29
3.2.1 Προσδιορισμός της ανάγκης αξιολόγησης διαλειτουργικότητας	30
3.2.2 Καθορισμός του πεδίου εφαρμογής και των στόχων της αξιολόγησης	30
3.2.3 Συγκρότηση διεπιστημονικής ομάδας αξιολόγησης	31
3.2.4 Προσδιορισμός των σχετικών συμφεροντούχων	31
3.3 Αρχική ανάλυση	32
3.3.1 Επανεξέταση της τεκμηρίωσης και των πολιτικών που περιγράφουν τις απαιτήσεις.....	32
3.3.2 Προσδιορισμός των σχετικών δεσμευτικών απαιτήσεων.....	33
3.3.3 Χαρτογράφηση των διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών που επηρεάζονται 34	
3.3.4 Συμμετοχή συμφεροντούχων	37
3.4 Αξιολόγηση της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας	38
3.4.1 Ανάλυση επιπτώσεων στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα	38
3.5 Προσδιορισμός λύσεων	42
3.5.1 Έρευνα και αξιολόγηση σχετικών λύσεων για τη διαλειτουργική Ευρώπη	43
3.5.2 Έρευνα σχετικών λύσεων διαλειτουργικότητας.....	44
3.5.3 Αξιολόγηση και επιλογή σχετικών λύσεων για τη διαλειτουργική Ευρώπη	44

3.6 Υποβολή έκθεσης.....	45
3.7 Δράσεις επακολούθησης.....	45
Σύνοψη	45
4. Πώς τεκμηριώνεται η αξιολόγηση σε μια αναλυτική έκθεση;	48
4.1 Δημοσίευση σε επίσημο ιστότοπο	49
4.2 Μηχαναγνώσιμος μορφότυπος	50
4.3. Ελάχιστο περιεχόμενο της έκθεσης.....	50
4.4 Κοινοποίηση στο Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης	53
4.5 Προστασία ευαίσθητων πληροφοριών	54
Σύνοψη	54
5. Πώς καθιερώνεται η χρηστή διακυβέρνηση της διαδικασίας αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας στον οργανισμό σας;	56
5.1 Σύσταση χρηστής διακυβέρνησης.....	57
5.2 Εξάρτηση από το ευρύτερο πλαίσιο	59
5.2.1 Κρατικές δομές	59
5.2.2 Ωριμότητα της διαλειτουργικότητας	59
5.2.3 Διδάγματα που αντλήθηκαν από προηγούμενες περιπτώσεις.....	60
5.2.4 Υφιστάμενη σχετική διακυβέρνηση	60
5.3 Βιωσιμότητα, συνεχής βελτίωση και αμοιβαία μάθηση	60
5.4 (Μη τεχνικοί) παράγοντες διευκόλυνσης.....	61
5.4.1 Η φιλοσοφία του οργανισμού	61
5.4.2 Δεξιότητες για αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας	62
5.4.3 Διερεύνηση δυνατοτήτων περαιτέρω χρήσης και αυτοματοποίησης.....	62
Σύνοψη	62
6. Περαιτέρω πόροι και περαιτέρω εκπόνηση των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών	64
6.1 Υφιστάμενοι πόροι.....	65
6.2 Μελλοντική χρήση εργαλείων	66
6.3 Μελλοντική ανάπτυξη κατευθυντήριων γραμμών	66

Συνοπτική παρουσίαση

Οι αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας, όπως ορίζονται στον κανονισμό για τη διαλειτουργική Ευρώπη, διασφαλίζουν ότι οι διασυννοριακές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες λειτουργούν απρόσκοπτα και αποτελεσματικά σε ολόκληρη την ΕΕ. Οι αξιολογήσεις αυτές αφορούν νομικές, οργανωτικές, σημασιολογικές και τεχνικές διαστάσεις, ώστε να διευκολύνουν την κινητικότητα των πολιτών και των επιχειρήσεων σε ολόκληρη την Ένωση. Αυτή η διαδικασία, η οποία είναι απαραίτητη όταν υπάρχουν δεσμευτικές απαιτήσεις που επηρεάζουν τις διασυννοριακές αλληλεπιδράσεις, περιλαμβάνει την προετοιμασία, τον προσδιορισμό των συμφεροντούχων, την αρχική ανάλυση και τη λεπτομερή αξιολόγηση, χρησιμοποιώντας το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας (ΕΠΔ) ως εργαλείο στήριξης. Οι εκθέσεις πρέπει να είναι ολοκληρωμένες, μηχαναγνώσιμες, να δημοσιεύονται και να κοινοποιούνται στο Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης. Η αποτελεσματική διακυβέρνηση είναι ουσιώδους σημασίας, με σαφείς ρόλους, ενσωμάτωση στις υφιστάμενες ροές εργασίας και συνεχή βελτίωση μέσω μελέτης και ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών, σε ευθυγράμμιση με τη δέσμευση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για μείωση του διοικητικού φόρτου και αύξηση της ανταγωνιστικότητας.

Κεφάλαιο 1: Τι είναι οι αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας και γιατί είναι σημαντικές;

Οι αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας είναι αξιολογήσεις που απαιτούνται βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού για τη διαλειτουργική Ευρώπη. Διασφαλίζουν ότι οι δεσμευτικές απαιτήσεις για τις διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες λαμβάνουν υπόψη ζητήματα διασυννοριακής διαλειτουργικότητας πριν από την εφαρμογή τους. Οι αξιολογήσεις αυτές είναι καίριας σημασίας, διότι διευκολύνουν την απρόσκοπτη ψηφιακή αλληλεπίδραση μεταξύ των δημόσιων οργανισμών, η οποία είναι απαραίτητη για την κινητικότητα των πολιτών και των επιχειρήσεων σε ολόκληρη την ΕΕ. Οι αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας καλύπτουν νομικές, οργανωτικές, σημασιολογικές και τεχνικές διαστάσεις, αντιμετωπίζοντας προκλήσεις όπως διαφορές στα νομικά πλαίσια, στις οργανωτικές δομές, στις γλώσσες και στους τεχνικούς πόρους μεταξύ των κρατών μελών. Συμβάλλουν στη μείωση του διοικητικού φόρτου και στην προώθηση της αλληλοδιδαχής από ομοτίμους, ενισχύοντας κατ' επέκταση την ποιότητα και την προσβασιμότητα των διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών.

Κεφάλαιο 2: Πότε απαιτείται αξιολόγηση διαλειτουργικότητας βάσει νόμου;

Το παρόν κεφάλαιο αποσαφηνίζει πότε οι αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας είναι υποχρεωτικές βάσει του κανονισμού για τη διαλειτουργική Ευρώπη. Ορίζει βασικές έννοιες όπως οι διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες και οι δεσμευτικές απαιτήσεις. Παρέχεται δενδροδιάγραμμα αποφάσεων για τον προσδιορισμό του αν απαιτείται αξιολόγηση. Παρουσιάζονται παραδείγματα σεναρίων στα οποία απαιτούνται ή όχι αξιολογήσεις, όπως η προσαρμογή εθνικών λύσεων για την ανταλλαγή δεδομένων στην ΕΕ ή η παροχή ψηφιακών υπηρεσιών που δεν περιλαμβάνουν διασυννοριακές αλληλεπιδράσεις. Το κεφάλαιο τονίζει τη σημασία των έγκαιρων αξιολογήσεων και διευκρινίζει ότι οι αξιολογήσεις μπορούν να βασίζονται σε προηγούμενες αξιολογήσεις χωρίς να απαιτείται επανάληψη, εκτός εάν προκύψουν σημαντικές τροποποιήσεις.

Κεφάλαιο 3: Πώς διενεργείται η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας;

Το παρόν κεφάλαιο παρέχει έναν βήμα προς βήμα οδηγό για τη διενέργεια της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας. Περιλαμβάνει προπαρασκευαστικά στάδια, όπως ο προσδιορισμός της ανάγκης αξιολόγησης, ο καθορισμός του πεδίου εφαρμογής και των στόχων, η συγκρότηση ομάδας και ο προσδιορισμός των συμφεροντούχων. Η αρχική ανάλυση περιλαμβάνει την εξέταση των εγγράφων τεκμηρίωσης, τον προσδιορισμό των δεσμευτικών απαιτήσεων, τη χαρτογράφηση των επηρεαζόμενων υπηρεσιών και τη διεξαγωγή συνεντεύξεων με τους συμφεροντούχους. Η βασική αξιολόγηση εξετάζει τον

αντίκτυπο των δεσμευτικών απαιτήσεων στη διασυννοριακή διαλειτουργικότητα όσον αφορά τη νομική, την οργανωτική, τη σημασιολογική και την τεχνική πτυχή της. Παρέχονται βέλτιστες πρακτικές και παραδείγματα που θα κατευθύνουν τη διαδικασία, όπως η χρήση του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Διαλειτουργικότητας (ΕΠΔ) και εξειδικευμένα εργαλεία, όπως οι αξιολογήσεις ωριμότητας της διαλειτουργικότητας.

Κεφάλαιο 4: Πώς τεκμηριώνεται η αξιολόγηση σε μια αναλυτική έκθεση;

Η έκθεση αξιολόγησης αποτελεί κρίσιμο παραδοτέο, το οποίο συνοψίζει τις δεσμευτικές απαιτήσεις, τις επηρεαζόμενες υπηρεσίες και τις διαπιστωθείσες επιπτώσεις της διαλειτουργικότητας. Πρέπει να δημοσιεύεται σε επίσημο ιστότοπο, να είναι μηχαναγνώσιμη και να περιλαμβάνει ειδικό περιεχόμενο, όπως ορίζεται από τον κανονισμό για τη διαλειτουργική Ευρώπη. Το παρόν κεφάλαιο περιγράφει το ελάχιστο απαιτούμενο περιεχόμενο, όπως γενικές πληροφορίες, διαπιστωθείσες επιπτώσεις και σχετικές λύσεις διαλειτουργικότητας. Παρέχει συστάσεις για τη διασφάλιση της μηχαναγνωσιμότητας και συμβουλές σχετικά με τη διαφύλαξη των ευαίσθητων πληροφοριών. Η έκθεση θα πρέπει να κοινοποιείται ηλεκτρονικά στο Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης, ώστε να διευκολύνονται οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων και παρακολούθησης.

Κεφάλαιο 5: Πώς καθιερώνεται η χρηστή διακυβέρνηση της διαδικασίας αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας στον οργανισμό σας;

Η αποτελεσματική διακυβέρνηση είναι απαραίτητη για την επιτυχία των αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας. Στο παρόν κεφάλαιο εξετάζεται η σημασία διαφόρων παραγόντων, όπως η εξάρτηση από το ευρύτερο πλαίσιο, η οργανωτική δομή, η βιωσιμότητα και η βελτιστοποίηση της διαδικασίας αξιολόγησης. Συνιστάται η ενσωμάτωση των αξιολογήσεων στις υφιστάμενες διοικητικές ροές εργασίας, ενώ παράλληλα επισημαίνονται τα πρώτα βήματα που πρέπει να γίνουν, καθώς και η ανάγκη για συνεχή βελτίωση μέσω της μελέτης και της ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών. Αυτό συμβάλλει περαιτέρω στη διευκόλυνση μιας ψηφιακά συμβατής προσέγγισης στη χάραξη πολιτικής, δηλαδή στη διαμόρφωση ψηφιακά συμβατών πολιτικών και νομοθεσίας, με την εξέταση των ψηφιακών πτυχών από την έναρξη του κύκλου πολιτικής, ώστε να διασφαλιστεί ότι είναι έτοιμες για την ψηφιακή εποχή, ανθεκτικές στις μελλοντικές εξελίξεις και διαλειτουργικές.

Κεφάλαιο 6: Περαιτέρω πόροι και περαιτέρω ανάπτυξη των παρουσιών κατευθυντήριων γραμμών

Το παρόν κεφάλαιο περιγράφει τους υφιστάμενους και τους μελλοντικούς πόρους για τη διενέργεια των αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας. Η πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης λειτουργεί ως κεντρικός κόμβος ανταλλαγής γνώσεων και πόρων, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας (ΕΠΔ) και την εργαλειοθήκη του, καθώς και συνδέσμων προς την Ακαδημία Διαλειτουργικής Ευρώπης. Θα υπάρξουν μελλοντικά εργαλεία και διαδικτυακοί πόροι που θα αναπτυχθούν επίσης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή προκειμένου να βοηθήσουν στη διενέργεια αξιολογήσεων και στη δημοσίευση εκθέσεων. Οι ίδιες οι κατευθυντήριες γραμμές θα συνεχίσουν να εξελίσσονται, ώστε να προσαρμόζονται σε νέες συνθήκες και υποχρεωτικές αξιολογήσεις, και αναμένεται να αναθεωρούνται συχνά προκειμένου να αντικατοπτρίζουν τις εκάστοτε πρακτικές και τις εμπειρίες των χρηστών.

Σχετικά με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές

Σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από ταχύ ψηφιακό μετασχηματισμό, [ο κανονισμός για τη διαλειτουργική Ευρώπη \(ΚΔΕ\)¹](#) αποσκοπεί στην ενίσχυση της απρόσκοπτης παροχής ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Απαραίτητη προϋπόθεση για τον σκοπό αυτόν είναι η διαλειτουργικότητα, δηλαδή η ικανότητα των διαφόρων οργανισμών και συστημάτων να αλληλεπιδρούν αποτελεσματικά, να ανταλλάσσουν δεδομένα και να διασφαλίζουν ότι οι δημόσιες υπηρεσίες δεν είναι μόνο τεχνολογικά προηγμένες, αλλά και προσβάσιμες και έχουν ως επίκεντρο τον χρήστη. Στο πλαίσιο αυτό, οι αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας δεν αποτελούν απλώς τεχνική αναγκαιότητα, αλλά και στρατηγική επιτακτική ανάγκη.

Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές δεν παρέχουν μια μαγική φόρμουλα για την εξασφάλιση πλήρους διαλειτουργικότητας, αλλά κυρίως ένα **γενικό σημείο εκκίνησης για μια πορεία προς την αύξηση της διαλειτουργικότητας**. Ως εκ τούτου, έχουν ως στόχο να εξηγήσουν με μη δεσμευτικό τρόπο²:

- γιατί η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας είναι χρήσιμη και πώς μπορεί να βοηθήσει τους δημόσιους οργανισμούς να παρέχουν καλύτερες ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες με χαμηλότερο κόστος και μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ([Κεφάλαιο 1](#)).
- πότε η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας είναι υποχρεωτική σύμφωνα με τον ΚΔΕ ([Κεφάλαιο 2](#)).
- τους διαφορετικούς τρόπους διενέργειας της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας ([Κεφάλαιο 3](#)).
- τι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για την έκθεση σχετικά με την αξιολόγηση διαλειτουργικότητας ([Κεφάλαιο 4](#)).
- τους καθοριστικούς παράγοντες για την επιτυχή εφαρμογή και διακυβέρνηση των διαδικασιών που σχετίζονται με τις αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας στον δημόσιο οργανισμό σας ([Κεφάλαιο 5](#)).
- περαιτέρω πόρους και πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο συμβολής στην περαιτέρω ανάπτυξη των κατευθυντήριων γραμμών ([Κεφάλαιο 6](#)).

Οι διαφορετικές ομάδες έχουν διαφορετικά διακυβεύματα στη διαδικασία αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές αποσκοπούν στην κάλυψη των ποικίλων αναγκών αυτών των διαφορετικών αποδεκτών:

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2024/903 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 2024, σχετικά με τη θέσπιση μέτρων για υψηλό επίπεδο διαλειτουργικότητας του δημόσιου τομέα σε ολόκληρη την Ένωση (κανονισμός για τη διαλειτουργική Ευρώπη) (ΕΕ L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj>).

² Η δεσμευτική ερμηνεία της ενωσιακής νομοθεσίας αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αξιολόγηση (assess):

- λήψη απόφασης σχετικά με την αναγκαιότητα της αξιολόγησης σε συγκεκριμένη περίπτωση
- διενέργεια της αξιολόγησης
- συμμετοχή στην αξιολόγηση

Υποβολή έκθεσης (report):

- τεκμηρίωση του αποτελέσματος της αξιολόγησης στην έκθεση αξιολόγησης
- δημοσίευση της έκθεσης αξιολόγησης

Λήψη απόφασης (decide):

- σχετικά με δεσμευτικές απαιτήσεις βάσει της έκθεσης αξιολόγησης
- σχετικά με τη διαχείριση των αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας

Εφαρμογή (implement):

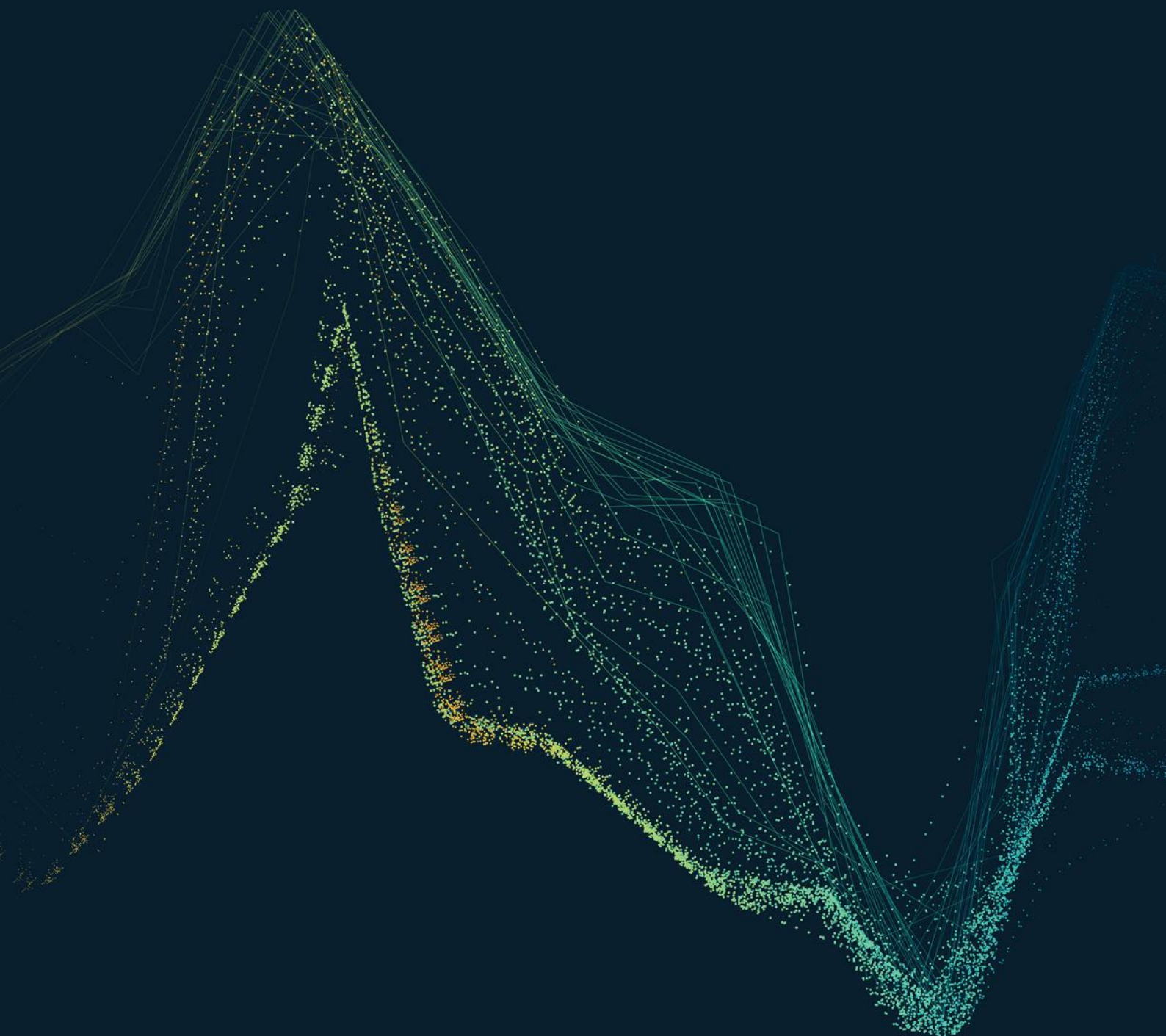
- εφαρμογή των δεσμευτικών απαιτήσεων με τη βοήθεια της έκθεσης αξιολόγησης

Συχνές ερωτήσεις σχετικά με τις αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας και σχετικά με το πού βρίσκονται οι απαντήσεις

1. Τι είναι η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας; — [Κεφάλαιο 1](#)
2. Ποιες είναι οι δεσμευτικές απαιτήσεις που ενδέχεται να έχουν αντίκτυπο στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα; — [Κεφάλαιο 2](#)
3. Ποιες είναι οι διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες στις οποίες θα εφαρμόζονται οι εν λόγω δεσμευτικές απαιτήσεις; — [Κεφάλαιο 2](#)
4. Ποιοι δημόσιοι οργανισμοί υποχρεούνται εκ του νόμου να διενεργούν την υποχρεωτική αξιολόγηση διαλειτουργικότητας; — [Κεφάλαιο 2](#)
5. Πώς μπορεί να διαπιστωθεί αν οι δεσμευτικές απαιτήσεις επηρεάζουν τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα των διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών; — [Κεφάλαιο 3](#)
6. Ποιες είναι ορισμένες συγκεκριμένες ενέργειες που θα μπορούσαν να εκτελεστούν για τη διενέργεια αξιολόγησης διαλειτουργικότητας; — [Κεφάλαιο 3](#)
7. Ποιοι δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς επηρεάζονται από τις δεσμευτικές απαιτήσεις; — [Κεφάλαιο 4](#)
8. Σε πόσο αρχικό στάδιο της διαδικασίας θέσπισης και έγκρισης των δεσμευτικών απαιτήσεων θα πρέπει να διενεργούνται αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας; — [Κεφάλαιο 4](#)
9. Πόσες αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας θα πρέπει να διενεργούνται με βάση τις δεσμευτικές απαιτήσεις; — [Κεφάλαιο 2](#)
10. Πώς θα πρέπει να υποβάλλονται οι εκθέσεις και να δημοσιεύεται το αποτέλεσμα της υποχρεωτικής αξιολόγησης διαλειτουργικότητας; — [Κεφάλαιο 5](#)
11. Πού υπάρχουν διαθέσιμοι περαιτέρω πόροι και πώς θα αναπτυχθούν οι κατευθυντήριες γραμμές; — [Κεφάλαιο 6](#)

1 Τι είναι οι αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας και γιατί είναι σημαντικές;

1.1 Τι ορίζει ο κανονισμός για τη διαλειτουργική Ευρώπη

Το άρθρο 3 παράγραφος 1 του ΚΔΕ θεσπίζει την υποχρέωση διενέργειας αξιολόγησης διαλειτουργικότητας:

«Μια οντότητα της Ένωσης ή ένας φορέας του δημόσιου τομέα διενεργεί αξιολόγηση διαλειτουργικότητας πριν λάβει απόφαση σχετικά με νέες ή ουσιωδώς τροποποιημένες δεσμευτικές απαιτήσεις».

Ως εκ τούτου, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 του ΚΔΕ, η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας πρέπει να προσδιορίζει και να αξιολογεί:

- α) τις επιπτώσεις των δεσμευτικών απαιτήσεων στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα, χρησιμοποιώντας το [Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας \(ΕΠΔ\)](#) ως εργαλείο στήριξης·
- β) τους συμφεροντούχους τους οποίους αφορούν οι δεσμευτικές απαιτήσεις· και
- γ) τις λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη οι οποίες υποστηρίζουν την εφαρμογή των δεσμευτικών απαιτήσεων.

Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εξηγούν όχι μόνο τι πρέπει να γίνει, αλλά και τους λόγους για τους οποίους πρέπει να γίνει αυτό.

1.2 Τι είναι η διαλειτουργικότητα;

Για την κατανόηση των αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας, είναι σημαντικό να γίνει κατανοητό τι σημαίνει γενικά η διαλειτουργικότητα. Το ΕΠΔ είναι το κατευθυντήριο έγγραφο σχετικά με τη διαλειτουργικότητα των δημόσιων υπηρεσιών στην ΕΕ. Θεμελιώδες χαρακτηριστικό του ΕΠΔ είναι ότι ορίζει τη διαλειτουργικότητα ως κάτι περισσότερο από απλώς ένα τεχνικό ζήτημα. Πράγματι, υπάρχουν και άλλες σημαντικές διαστάσεις που αποτελούν προκλήσεις για τη διαλειτουργικότητα των ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών σε διασυνοριακό επίπεδο: i) τα κράτη μέλη έχουν διαφορετικά νομικά πλαίσια, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει σε αντιφατικούς κανόνες· ii) οι διαφορές στην οργάνωση των αρμόδιων αρχών και των επιπέδων διακυβέρνησης καθιστούν δύσκολο να κατανοηθεί το ποιος είναι υπεύθυνος για ποιο πράγμα και πώς μπορούν να αλληλεπιδρούν οι εθνικές διαδικασίες σε διασυνοριακά σενάρια· iii) τα κράτη μέλη έχουν διαφορετικές γλώσσες, διαφορετικούς πολιτισμούς και διαφορετικές νομικές έννοιες, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατό να διασφαλιστεί ότι οι κοινοί όροι ερμηνεύονται με τον ίδιο τρόπο σε ολόκληρη την ΕΕ· και iv) τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν διαφορετικούς τεχνικούς πόρους, οι οποίοι μπορεί να είναι ασύμβατοι και, ως εκ τούτου, να δυσκολεύουν τη διασύνδεση.

Το πεδίο εφαρμογής του ΚΔΕ είναι συγκεκριμένα η **διασυνοριακή διαλειτουργικότητα, καθώς ισχύει για τις διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες** (δηλαδή η δυνατότητα ουσιαστικής ανταλλαγής δεδομένων σε διασυνοριακό επίπεδο):

«διασυνοριακή διαλειτουργικότητα»: η ικανότητα των οντοτήτων της Ένωσης και των φορέων του δημόσιου τομέα των κρατών μελών να **αλληλεπιδρούν μεταξύ τους** διασυνοριακά **ανταλλάσσοντας δεδομένα**, πληροφορίες και γνώσεις μέσω ψηφιακών διεργασιών, σύμφωνα με τις νομικές, οργανωτικές, σημασιολογικές και τεχνικές απαιτήσεις που σχετίζονται με τέτοια διασυνοριακή αλληλεπίδραση.

Άρθρο 2 σημείο 1) του ΚΔΕ

Τι σημαίνει αυτό στην πράξη, σύμφωνα με τις τέσσερις διαστάσεις (νομική, οργανωτική, σημασιολογική και τεχνική) του ΕΠΔ;

Η **νομική διαλειτουργικότητα** αξιολογεί αν οι δημόσιοι οργανισμοί που λειτουργούν βάσει διαφορετικών νομικών πλαισίων είναι σε θέση να συνεργάζονται μεταξύ τους για την παροχή διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών (π.χ. παροχή εθνικής κάρτας αναπηρίας που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως νομικά έγκυρο αποδεικτικό σε άλλα κράτη μέλη).

Η **οργανωτική διαλειτουργικότητα** αξιολογεί αν οι δημόσιοι οργανισμοί ευθυγραμμίζονται μεταξύ τους ως προς τις επιχειρησιακές διαδικασίες, τις αρμοδιότητες και τις προσδοκίες τους για την επίτευξη ποιοτικής παροχής διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών (π.χ. σαφής ορισμός δημόσιας αρχής που επιτρέπεται να εκδίδει εθνικές κάρτες αναπηρίας με ισχύ σε άλλα κράτη μέλη).

Η **σημασιολογική διαλειτουργικότητα** αξιολογεί αν, καθ' όλη τη διάρκεια των ανταλλαγών που απαιτούνται μεταξύ δημόσιων οργανισμών για την παροχή των διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών, διατηρείται και γίνεται κατανοητή η ακριβής μορφή και η σημασία των δεδομένων και των πληροφοριών που ανταλλάσσονται (π.χ. διασφάλιση ότι το περιεχόμενο και η δομή της εθνικής κάρτας αναπηρίας γίνονται κατανοητά από τις αρχές άλλων κρατών μελών).

Η **τεχνική διαλειτουργικότητα** αξιολογεί αν είναι δυνατή η ασφαλής και ορθή διασύνδεση συστημάτων δικτύου και πληροφοριών των διαφόρων δημόσιων οργανισμών, όπως απαιτείται για την παροχή των διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών (π.χ. διασφάλιση ότι οι εθνικές κάρτες αναπηρίας εκδίδονται σε ψηφιακή μορφή με δυνατότητα επεξεργασίας από άλλα κράτη μέλη).

Η τελευταία έκδοση του ΕΠΔ εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή το 2017 και αποτελεί θεμελιώδη βάση για πολλά εθνικά πλαίσια διαλειτουργικότητας (ΕΘΠΔ) και πολιτικές διαλειτουργικότητας. Στο μέλλον, η ανάπτυξη του ΕΠΔ θα κατευθύνεται από το [Συμβούλιο της Διαλειτουργικής Ευρώπης](#). Εάν ενδιαφέρεστε για περισσότερες λεπτομέρειες, η [Ακαδημία Διαλειτουργικής Ευρώπης](#) προσφέρει [κατάρτιση σχετικά με το ΕΠΔ](#).

Το ΕΠΔ αποτελεί μια καλή αρχή για να κατανοήσει κανείς τι είναι η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας.

1.3 Το βασικό έναυσμα για τις αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας

Καθημερινά, οι δημόσιοι οργανισμοί επιβάλλουν ή τροποποιούν δεσμευτικές απαιτήσεις³ (δηλαδή υποχρεώσεις, απαγορεύσεις, προϋποθέσεις, κριτήρια ή όρια) που επηρεάζουν την αλληλεπίδραση με δημόσιους οργανισμούς σε άλλες χώρες ή σε επίπεδο ΕΕ, η οποία, με τη σειρά της, είναι απαραίτητη για την παροχή διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών. Οι αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας στοχεύουν ακριβώς σε αυτές τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων. Αποσκοπούν στην αύξηση της ευαισθητοποίησης σχετικά με τη διασυννοριακή διαλειτουργικότητα και τις πιθανές επιπτώσεις των δεσμευτικών απαιτήσεων σε αυτήν **πριν** από τη λήψη απόφασης για τις εν λόγω απαιτήσεις. Ως εκ τούτου, οι φορείς που καταρτίζουν σχετικές αποφάσεις οι οποίες περιέχουν δεσμευτικές απαιτήσεις (π.χ. νομική πρόταση ή διαδικασία σύναψης σύμβασης) υποχρεούνται εκ του νόμου να διενεργούν αξιολόγηση. Ωστόσο, μπορούν να αναθέτουν την αξιολόγηση σε τρίτους, διότι τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να αποφασίζουν σχετικά με τους εσωτερικούς πόρους και τη συνεργασία μεταξύ των οικείων φορέων του δημόσιου τομέα που είναι απαραίτητοι για τη διενέργεια αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας (αιτιολογική σκέψη 16 του ΚΔΕ).

1.4 Πώς μπορούν οι αξιολογήσεις να συμβάλουν στην παροχή καλύτερων ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών με χαμηλότερο κόστος;

Η απρόσκοπτη ψηφιακή αλληλεπίδραση μεταξύ των δημόσιων οργανισμών είναι ουσιώδης για την κινητικότητα των πολιτών και των επιχειρήσεων σε ολόκληρη την ΕΕ —και, ως εκ τούτου, για την ολοκλήρωση της ενιαίας ψηφιακής αγοράς και την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας της ΕΕ. Αποτελεί επίσης προϋπόθεση για την παροχή ποιοτικών διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών. Σε αυτό το πλαίσιο, η διαλειτουργικότητα αποτελεί σημαντικό καταλύτη για την απρόσκοπτη ψηφιακή αλληλεπίδραση και, ως εκ τούτου, για την επίτευξη αυτών των στόχων. Ωστόσο, η διευκόλυνση αυτών των αλληλεπιδράσεων συχνά παραβλέπεται στα αρχικά στάδια της χάραξης

Οι αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας αυξάνουν την ευαισθητοποίηση σχετικά με τη διασυννοριακή διαλειτουργικότητα σε όσο το δυνατόν πιο αρχικό στάδιο —προκειμένου να ενισχυθεί η κινητικότητα και η ανταγωνιστικότητα και να αποφευχθούν δαπανηρά εμπόδια στη

πολιτικής και της εκπόνησης έργων ΤΠ, ιδίως για θέματα εκτός της τεχνικής διαλειτουργικότητας των δικτύων και των συστημάτων πληροφορικής.

Πέρα από ευρέως εναρμονισμένους εξειδικευμένους τομείς (π.χ. ανταλλαγή πληροφοριών για οχήματα και άδειες οδήγησης), η (από κοινού) παροχή ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών υψηλής ποιότητας πέραν των συνόρων των κρατών μελών μπορεί να αποτελεί ιδιαίτερη πρόκληση λόγω ειδικών διασυννοριακών ζητημάτων σε όλες τις διαστάσεις της διαλειτουργικότητας (νομική, οργανωτική, σημασιολογική και τεχνική). Η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας συμβάλλει στο να διασφαλιστεί ότι οι προκλήσεις αυτές λαμβάνονται δεόντως υπόψη και ότι προσδιορίζονται πιθανές

Η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας διευκολύνει την ορθή συνεκτίμηση όλων των διαστάσεων της διασυννοριακής διαλειτουργικότητας που υφίστανται στην παροχή διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών, ώστε να αποφεύγεται η δημιουργία περιττού διοικητικού φόρτου.

³ Οι έννοιες του ΚΔΕ επεξηγούνται αναλυτικά στο [κεφάλαιο 2](#).

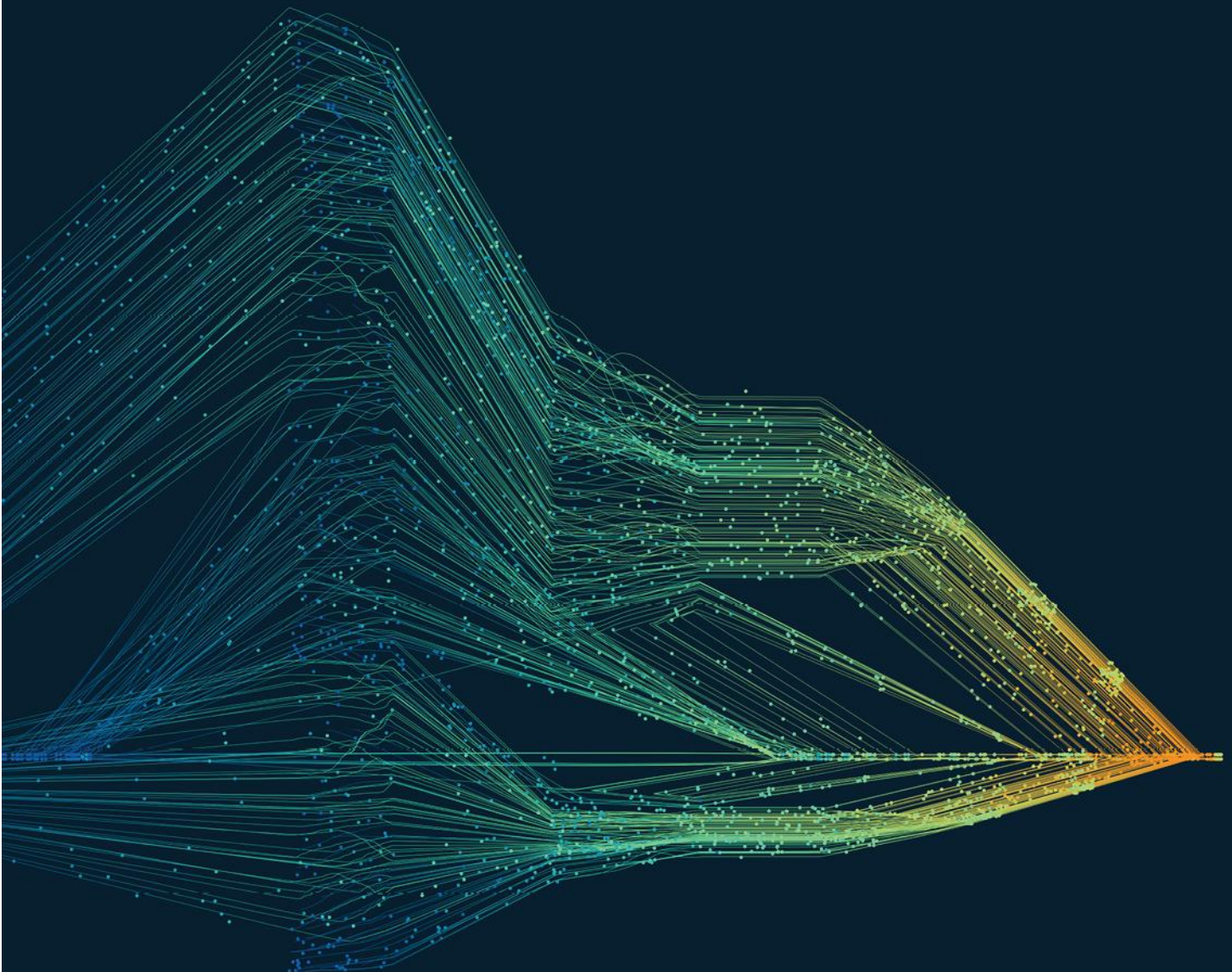
λύσεις για μεταγενέστερη εφαρμογή, μειώνοντας έτσι τον διοικητικό φόρτο και διευκολύνοντας την πρόσβαση των πολιτών και των επιχειρήσεων της ΕΕ σε ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες. Η διαδικασία διενέργειας αξιολόγησης βοηθά επίσης τις δημόσιες διοικήσεις να ανακαλύψουν περαιτέρω χρησιμοποιήσιμες λύσεις, χωρίς να χρειάζεται να ξεκινήσουν από το μηδέν.

Επιπλέον, η δημοσίευση αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας αποσκοπεί στη διάδοση των διδαγμάτων που αντλούνται μεταξύ των δημόσιων οργανισμών της ΕΕ, ώστε να τους βοηθήσει να βελτιώσουν τις αποφάσεις τους σχετικά με τις δεσμευτικές απαιτήσεις και να ενισχύσουν την επαναχρησιμοποίηση. Αυτό προβλέπεται όχι μόνο μέσω μηχανισμών όπως οι αξιολογήσεις από ομοτίμους, αλλά και μέσω αποθετηρίου στο οποίο είναι δυνατή η πρόσβαση σε προηγούμενες αξιολογήσεις. Η υποχρεωτική αξιολόγηση διαλειτουργικότητας από μόνη της δεν μπορεί να αποτρέψει ζητήματα διασυνοριακής διαλειτουργικότητας, αλλά συμβάλλει στον εντοπισμό της ανάγκης για νέες νομικές, οργανωτικές,

Τα οφέλη της αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας υπερβαίνουν το όφελος μιας μεμονωμένης αξιολόγησης, διότι μπορούν να προωθήσουν την αλληλοδιδαχή μεταξύ των δημόσιων οργανισμών και να συμβάλουν στον εντοπισμό των ζητημάτων που αντιμετωπίζονται καλύτερα με κοινή

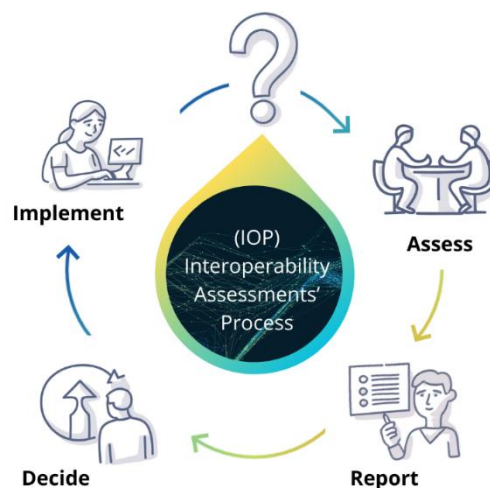
σημαιολογικές ή τεχνικές λύσεις και συμφωνίες σε ενωσιακό ή εθνικό επίπεδο με σκοπό την άρση ή τον περιορισμό των διασυνοριακών φραγμών.

2 Πότε απαιτείται αξιολόγηση διαλειτουργικότητας βάσει νόμου;

Το παρόν κεφάλαιο έχει ως στόχο να βοηθήσει τους αρμόδιους για τις αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας στους δημόσιους οργανισμούς να αποφασίσουν αν είναι υποχρεωμένοι βάσει νόμου να διενεργήσουν αξιολόγηση διαλειτουργικότητας.

Συγκεκριμένα, αναλύει τις έννοιες του ΚΔΕ που ενεργοποιούν την υποχρέωση διενέργειας της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας. Με βάση τη διεξοδική επεξήγηση αυτών των βασικών εννοιών, το δενδροδιάγραμμα αποφάσεων συνοψίζει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν προκειμένου να προσδιοριστεί αν απαιτείται αξιολόγηση διαλειτουργικότητας. Οι έννοιες απεικονίζονται καλύτερα με ορισμένα παραδείγματα υπό τη μορφή περιπτώσεων στις οποίες μπορεί ή όχι να υποχρεωθεί κάποιος να προβεί σε εκτίμηση.

2.1 Οι κύριες έννοιες στο πλαίσιο των αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας

Οι αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας αποσκοπούν σε μια ορθά διαχειριζόμενη διαδικασία αλλαγής, στο πλαίσιο της οποίας προσδιορίζονται όσο το δυνατόν πιο προορατικά οι επιπτώσεις στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα. Το άρθρο 2 του ΚΔΕ ορίζει τις κύριες έννοιες:

2.1.1 Δεσμευτικές απαιτήσεις

Η έννοια των «δεσμευτικών απαιτήσεων» ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 15) του ΚΔΕ ως εξής:

- κάθε υποχρέωση, απαγόρευση, προϋπόθεση, κριτήριο ή όριο·
- νομικού, οργανωτικού, σημασιολογικού ή τεχνικού χαρακτήρα·
- που καθορίζεται από οντότητα της Ένωσης ή φορέα του δημόσιου τομέα·
- και αφορά μία ή περισσότερες διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες· και
- επηρεάζει τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα.

Τι λέει ο ΚΔΕ

Η αιτιολογική σκέψη 18 του ΚΔΕ διευκρινίζει περαιτέρω τι είναι η δεσμευτική απαίτηση και πώς μπορεί να καθοριστεί:

Οι δεσμευτικές απαιτήσεις μπορούν να καθοριστούν στο πλαίσιο «νόμου, κανονισμού, διοικητικής διάταξης, σύμβασης, πρόσκλησης υποβολής προσφορών ή άλλου επίσημου εγγράφου. Οι δεσμευτικές απαιτήσεις επηρεάζουν τον τρόπο σχεδιασμού, προμήθειας, ανάπτυξης και εφαρμογής των διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών και των συστημάτων δικτύου και πληροφοριών τους που χρησιμοποιούνται για την παροχή τους, επηρεάζοντας έτσι τις εισερχόμενες ή εξερχόμενες ροές δεδομένων των εν λόγω υπηρεσιών. Ωστόσο, καθήκοντα όπως η εξελικτική συντήρηση τα οποία δεν επιφέρουν ουσιαστικές αλλαγές, οι επικαιροποιήσεις ασφαλείας ή οι τεχνικές επικαιροποιήσεις, ή η απλή προμήθεια συνήθους εξοπλισμού τεχνολογιών των πληροφοριών και των επικοινωνιών (ΤΠΕ) δεν επηρεάζουν συνήθως τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα των διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών και, συνεπώς, δεν οδηγούν σε υποχρεωτική αξιολόγηση διαλειτουργικότητας κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού»⁴.

⁴ Συναφείς είναι επίσης οι αιτιολογικές σκέψεις 10, 15-17 και 21-22 του ΚΔΕ.

Προκειμένου να αξιολογηθεί αν μια απαίτηση είναι «δεσμευτική» σύμφωνα με τον ΚΔΕ, ένας βασικός παράγοντας είναι αν η απαίτηση έχει συνέπειες για άλλους οργανισμούς που συμμετέχουν στην παροχή της δημόσιας υπηρεσίας (δηλαδή επίπτωση στη διασυννοριακή διαλειτουργικότητα). Για παράδειγμα, μια τεχνική απαίτηση που καθίσταται υποχρεωτική μόνο για το μέρος που λαμβάνει την απόφαση, αλλά **παρ' όλα αυτά περιορίζει τις επιλογές που έχουν οι άλλοι στη διάθεσή τους**, μπορεί να θεωρηθεί δεσμευτική.

Οι δεσμευτικές απαιτήσεις απορρέουν συνήθως από τη νομοθεσία. Μια δεσμευτική απαίτηση σε έναν νόμο θα μπορούσε, για παράδειγμα, να αφορά:

- τη συλλογή, την επεξεργασία, την παραγωγή, την ανταλλαγή ή την κοινοχρησία δεδομένων μεταξύ οντοτήτων της Ένωσης ή φορέων του δημόσιου τομέα (π.χ. κανονισμός για τα δημόσια μητρώα)·
- την αυτοματοποίηση ή την ψηφιοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών ή των υποκείμενων διαδικασιών τους [π.χ. χρήση ΤΝ σε δημόσια υπηρεσία ή προσκόμιση άδειας οδήγησης σε ψηφιακή μορφή (ως δεδομένα) αντί δελτίου σε φυσική μορφή]·
- τη χρήση νέων ή υφιστάμενων συστημάτων δικτύου και πληροφοριών (π.χ. χρήση του τεχνικού συστήματος «μόνον άπαξ»⁵).

Για παράδειγμα, η νομοθεσία της ΕΕ που υποχρεώνει τα κράτη μέλη να συντονίζουν την εκτέλεση των διαφόρων εθνικών κυβερνητικών καθηκόντων θα απαιτεί συχνά την ανάπτυξη —ή τη σημαντική τροποποίηση— καθώς και την ενσωμάτωση συστημάτων πληροφοριών ή άλλων ψηφιακών λύσεων, όπως οι API (διεπαφές προγράμματος εφαρμογής) ⁶, προκειμένου να υποστηριχθούν οι νέες απαιτήσεις. Η νομοθεσία της ΕΕ που περιέχει δεσμευτικές απαιτήσεις περιλαμβάνει, για παράδειγμα, τον [κανονισμό για την ενιαία ψηφιακή θύρα](#) (απαίτηση προσθήκης πρόσθετου επιπέδου πέραν των εθνικών υποδομών), τον [κανονισμό eIDAS](#) (απαίτηση προσαρμογής των εθνικών υπηρεσιών) και τη νομοθεσία Σένγκεν (απαίτηση πλήρους εναρμόνισης των συστημάτων).

Προκειμένου να πραγματοποιηθούν δαπάνες για τη σημαντική ανάπτυξη συστημάτων πληροφοριών συχνά απαιτείται εντολή μέσω κονδυλίων του προϋπολογισμού. Επιπλέον, οι νέες ροές δεδομένων μεταξύ των αρχών συχνά απαιτούν την ύπαρξη νομικής βάσης για την ανταλλαγή δεδομένων. **Ως εκ τούτου, θα ήταν γενικά λογικό να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή σε τυχόν απαιτήσεις που αποτελούν μέρος της απόφασης του νομοθέτη.** Ωστόσο, είναι σημαντικό να λαμβάνεται υπόψη ότι οι φορείς του δημόσιου τομέα ή οι οντότητες της Ένωσης μπορούν σε ορισμένες περιπτώσεις να αποφασίσουν να θεσπίσουν δεσμευτικές απαιτήσεις εκτός της νομοθεσίας (π.χ. απαιτήσεις σε διαδικασίες σύναψης συμβάσεων, πιλοτικά έργα μεγάλης κλίμακας ή σε διμερείς συμφωνίες μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών). Είναι επίσης πιθανό, μετά την αξιολόγηση των δεσμευτικών απαιτήσεων της αρχικής νομοθεσίας, να καθοριστούν πρόσθετες απαιτήσεις (π.χ. προσδιορισμός της παροχής ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών). Οι αποφάσεις αυτές ενδέχεται να περιορίζουν τις επιλογές που έχουν οι άλλοι στη διάθεσή τους και, ως εκ τούτου, θα χρειάζονται επίσης αξιολόγηση διαλειτουργικότητας.

⁵ Βλ. άρθρο 14 του κανονισμού για την ενιαία ψηφιακή θύρα: Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1724 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 2ας Οκτωβρίου 2018, για τη δημιουργία ενιαίας ψηφιακής θύρας με σκοπό την παροχή πρόσβασης σε πληροφορίες, σε διαδικασίες και σε υπηρεσίες υποστήριξης και επίλυσης προβλημάτων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 1).

⁶ Οι διασυνδέσεις προγραμματισμού εφαρμογών είναι διαμεσολαβητές λογισμικού που καθιστούν δυνατή την επικοινωνία μεταξύ δύο εφαρμογών, δηλαδή καθιστούν δυνατή τη μετάδοση δεδομένων.

Γενικά, δεν θα απαιτείται αξιολόγηση για περιπτώσεις που αφορούν καθήκοντα όπως η εξελικτική συντήρηση τα οποία δεν επιφέρουν ουσιαστικές αλλαγές, επικαιροποιήσεις ασφαλείας ή τεχνικές επικαιροποιήσεις, ή απλή προμήθεια συνήθους εξοπλισμού τεχνολογιών των πληροφοριών και των επικοινωνιών (ΤΠΕ) (αιτιολογική σκέψη 18 του ΚΔΕ).

Πέραν του δεσμευτικού χαρακτήρα, η «δεσμευτική απαίτηση» κατά την έννοια του ΚΔΕ θα πρέπει επίσης να **καθορίζεται από οντότητα της Ένωσης ή φορέα του δημόσιου τομέα**, να αφορά μία ή περισσότερες **διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες** και να επηρεάζει τη **διασυννοριακή διαλειτουργικότητα**. Οι έννοιες αυτές επεξηγούνται περαιτέρω στη συνέχεια.

2.1.2 Φορείς του δημόσιου τομέα και οντότητες της Ένωσης

Οι δεσμευτικές απαιτήσεις που αξιολογούνται πρέπει να καθορίζονται από φορέα του δημόσιου τομέα ή οντότητα της Ένωσης. Το άρθρο 2 σημείο 6) του ΚΔΕ ορίζει τον «φορέα του δημόσιου τομέα» όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 1) της [οδηγίας για τα ανοικτά δεδομένα](#), ήτοι:

- οι κρατικές, περιφερειακές ή τοπικές αρχές⁷
- οι οργανισμοί δημόσιου δικαίου⁷ ή
- οι ενώσεις οι σχηματιζόμενες από μία ή περισσότερες από τις αρχές αυτές ή από έναν ή περισσότερους από τους εν λόγω οργανισμούς δημόσιου δικαίου.

Ο ορισμός αυτός χρησιμοποιείται όχι μόνο στο πλαίσιο της οδηγίας για τα ανοικτά δεδομένα, αλλά και για τον κανονισμό eIDAS. Κατά συνέπεια, ο δημόσιος οργανισμός που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των εν λόγω νομοθετικών πράξεων εμπίπτει επίσης στον ορισμό του φορέα του δημόσιου τομέα κατά τον ΚΔΕ.

Το άρθρο 2 σημείο 5) του ΚΔΕ ορίζει τις «οντότητες της Ένωσης» ως εξής: «τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης που έχουν ιδρυθεί με τη ΣΕΕ, τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, ή βάσει των Συνθηκών αυτών».

2.1.3 Αφορούν τις διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες;

Οι υπηρεσίες θεωρούνται διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες όταν πληρούν τις σωρευτικές απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 2) του ΚΔΕ. Με άλλα λόγια, οι υπηρεσίες είναι:

«ψηφιακές υπηρεσίες τις οποίες παρέχουν οντότητες της Ένωσης ή φορείς του δημόσιου τομέα μεταξύ τους ή σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα εντός της Ένωσης, και οι οποίες απαιτούν αλληλεπίδραση, πέραν των συνόρων κράτους μέλους, μεταξύ οντοτήτων της Ένωσης ή μεταξύ οντοτήτων της Ένωσης και φορέων του δημόσιου τομέα μέσω των συστημάτων δικτύου και πληροφοριών τους».

— Άρθρο 2 σημείο 2) του ΚΔΕ

⁷ Βλ. τον ορισμό στο άρθρο 2 σημείο 2) της οδηγίας για τα ανοικτά δεδομένα: «κάθε οργανισμός με όλα τα εξής χαρακτηριστικά: α) ο οποίος έχει συσταθεί με συγκεκριμένο σκοπό την κάλυψη αναγκών γενικού συμφέροντος, χωρίς βιομηχανικό ή εμπορικό χαρακτήρα, β) ο οποίος διαθέτει νομική προσωπικότητα, και γ) του οποίου, είτε η δραστηριότητα χρηματοδοτείται κατά κύριο λόγο από το κράτος, τις περιφερειακές ή τοπικές αρχές ή άλλους οργανισμούς δημόσιου δικαίου· είτε η διαχείρισή του υπόκειται στην εποπτεία των ανωτέρω αρχών ή οργανισμών· είτε διοικείται, διευθύνεται ή εποπτεύεται από όργανο του οποίου περισσότερα από τα μισά μέλη διορίζονται από το κράτος, τις περιφερειακές ή τοπικές αρχές, ή άλλους οργανισμούς δημόσιου δικαίου».

Μόνο οι δεσμευτικές απαιτήσεις που αφορούν τις εν λόγω διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες πρέπει να υποβάλλονται σε αξιολόγηση διαλειτουργικότητας. Αυτό σημαίνει ότι η απαίτηση θα πρέπει να **επηρεάζει τον τρόπο** σχεδιασμού, διάθεσης, ανάπτυξης, εφαρμογής και παροχής των διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών και των συστημάτων δικτύου και πληροφοριών τους, επηρεάζοντας έτσι τις εισερχόμενες ή εξερχόμενες ροές δεδομένων των εν λόγω υπηρεσιών. Με άλλα λόγια, η απαίτηση θα πρέπει να επηρεάζει τα σχετικά δεδομένα, λαμβάνοντας υπόψη από πού προέρχονται και για πού προορίζονται και μέσω ποιας ψηφιακής λύσης. Οι εισερχόμενες ροές δεδομένων μπορούν να αποτελούνται από:

- τα δεδομένα που απαιτούνται για την παροχή της ψηφιακής δημόσιας υπηρεσίας·
- τον αποστολέα τους·
- και τον ψηφιακό δίαυλο μέσω του οποίου λαμβάνονται.

Οι εξερχόμενες ροές δεδομένων μπορούν να αποτελούνται από:

- τα δεδομένα που παρέχονται από την ψηφιακή δημόσια υπηρεσία·
- τον παραλήπτη τους·
- και τον ψηφιακό δίαυλο μέσω του οποίου παρέχονται.

2.1.3.1 Τι είναι η διευρωπαϊκή ψηφιακή δημόσια υπηρεσία;

Προκειμένου να γίνει καλύτερα αντιληπτή η έννοια της διευρωπαϊκής ψηφιακής δημόσιας υπηρεσίας, είναι σημαντικό να γίνουν κατανοητές οι βασικές έννοιες στις οποίες βασίζεται. Ο ΚΔΕ εφαρμόζεται μόνο στις **ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες**, αλλά δεν ορίζει ποιες υπηρεσίες θεωρούνται δημόσιες. Το άρθρο 1 παράγραφος 3 ορίζει ότι «Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της αρμοδιότητας των κρατών μελών να ορίζουν τι συνιστά δημόσια υπηρεσία και της ικανότητάς τους να θεσπίζουν διαδικαστικούς κανόνες ή να παρέχουν, να διαχειρίζονται ή να υλοποιούν τις εν λόγω υπηρεσίες». Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι όλες οι δημόσιες υπηρεσίες ίδιες σε όλα τα κράτη μέλη.

Ωστόσο, υπάρχουν ορισμένα κοινά χαρακτηριστικά: οι ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες κατά την έννοια του ΚΔΕ είναι **μόνο υπηρεσίες τις οποίες παρέχουν οντότητες της Ένωσης ή φορείς του δημόσιου τομέα των κρατών μελών**. Για παράδειγμα, ιδιωτικές εταιρείες μπορούν να διαχειρίζονται χώρο στάθμευσης αυτοκινήτων σε δημόσια έκταση, καθώς και εφαρμογή στάθμευσης που υποστηρίζει μια τέτοια υπηρεσία. Το γεγονός και μόνο ότι ο φυσικός χώρος ανήκει σε φορέα του δημόσιου τομέα και ότι οι εν λόγω ιδιωτικές εταιρείες τον εκμισθώνουν από τον εν λόγω φορέα του δημόσιου τομέα δεν σημαίνει αυτομάτως ότι οι ψηφιακές εφαρμογές στάθμευσης είναι ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες που παρέχονται από φορέα του δημόσιου τομέα. Σε άλλες περιπτώσεις, οι φορείς του ιδιωτικού τομέα μπορούν να ασκούν επικουρικό ρόλο ο οποίος δεν επηρεάζει τον δημόσιο χαρακτήρα μιας υπηρεσίας (για παράδειγμα, μια δημόσια υπηρεσία μπορεί να χρησιμοποιεί υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους που παρέχονται από φορείς του ιδιωτικού τομέα, αλλά ο φορέας του δημόσιου τομέα ή η οντότητα της Ένωσης διατηρεί τη συνολική ευθύνη για την παροχή της υπηρεσίας).

Οι διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες περιορίζονται σε υπηρεσίες που **παρέχονται είτε σε άλλον φορέα του δημόσιου τομέα ή οντότητα της Ένωσης είτε σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εντός της ΕΕ**. Αυτό σημαίνει ότι δεν εμπίπτουν στον ορισμό οι απαιτήσεις που αφορούν υπηρεσίες που είναι διαθέσιμες μόνο για εσωτερική χρήση εντός φορέα του δημόσιου τομέα ή οντότητας της Ένωσης (π.χ. κράτηση γραφείου σε κοινόχρηστο χώρο εργασίας), ούτε οι υπηρεσίες που περιλαμβάνουν μόνο αλληλεπίδραση με χώρα ή πολίτες και επιχειρήσεις **εκτός της ΕΕ**.

2.1.3.2 Τι είναι αυτό που κάνει μια ψηφιακή δημόσια υπηρεσία διευρωπαϊκή;

Εάν η οικεία υπηρεσία (ή υπηρεσίες) πληροί τις απαιτήσεις της ψηφιακής δημόσιας υπηρεσίας, τότε είναι δυνατόν να αξιολογηθεί αν συνιστά επίσης διευρωπαϊκή ψηφιακή δημόσια υπηρεσία. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να πληρούνται δύο προϋποθέσεις: i) η υπηρεσία πρέπει να περιλαμβάνει αλληλεπίδραση πέραν των συνόρων κράτους μέλους, μεταξύ οντοτήτων της Ένωσης ή μεταξύ οντοτήτων της Ένωσης και φορέων του δημόσιου τομέα, δηλαδή σε ολόκληρη τη δικαιοδοσία τους και ii) μέσω των συστημάτων δικτύου και πληροφοριών τους.

Παραδείγματα **αλληλεπίδρασης πέραν των συνόρων των κρατών μελών** θα μπορούσαν να είναι οι αλληλεπιδράσεις που απαιτούνται για την αμοιβαία αναγνώριση ακαδημαϊκών τίτλων ή επαγγελματικών προσόντων· οι ανταλλαγές δεδομένων οχημάτων για σκοπούς οδικής ασφάλειας· η πρόσβαση σε δεδομένα κοινωνικής ασφάλισης και υγείας· και η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τη φορολογία, τα τελωνεία και γενικά όλες τις υπηρεσίες που εφαρμόζουν την αρχή «μόνον άπαξ».

Η **αλληλεπίδραση μεταξύ οντοτήτων της Ένωσης** θα μπορούσε, για παράδειγμα, να περιλαμβάνει την αλληλεπίδραση μεταξύ μιας υπηρεσίας της Επιτροπής και ενός οργανισμού για τη διαχείριση ενός έργου ή ενός χρηματοδοτικού προγράμματος ή την αλληλεπίδραση μεταξύ των συννομοθετών.

Η **αλληλεπίδραση μεταξύ των φορέων του δημόσιου τομέα των κρατών μελών και των οντοτήτων της Ένωσης** θα μπορούσε, για παράδειγμα, να λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο συστημάτων ενιαίας θυρίδας, δημόσιων συμβάσεων που υπερβαίνουν τα όρια που έχουν θεσπιστεί ή διαφόρων μηχανισμών υποβολής εκθέσεων. Οι αλληλεπιδράσεις που πραγματοποιούνται μέσω συστημάτων που παρέχονται από οντότητες της Ένωσης αλλά υποστηρίζουν την αλληλεπίδραση **πέραν των συνόρων των κρατών μελών** θα εμπίπτουν και στις δύο κατηγορίες (π.χ. αλληλεπίδραση μέσω του τεχνικού συστήματος «μόνον άπαξ»).

Η υπηρεσία πρέπει επίσης να απαιτεί αλληλεπίδραση **μεταξύ των συστημάτων δικτύου ή πληροφοριών** δύο ή περισσότερων φορέων του δημόσιου τομέα ή οντοτήτων της Ένωσης. Εάν η παροχή ψηφιακής δημόσιας υπηρεσίας δεν απαιτεί αλληλεπίδραση με δίκτυα ή συστήματα πληροφοριών άλλων φορέων του δημόσιου τομέα ή οντοτήτων της Ένωσης, τότε η υπηρεσία δεν θεωρείται διευρωπαϊκή ψηφιακή δημόσια υπηρεσία. Αυτό συμβαίνει, για παράδειγμα, κατά την ανταλλαγή αποδεικτικών στοιχείων με απλό ταχυδρομείο.

2.1.4 Διασυνοριακή διαλειτουργικότητα

Οι δεσμευτικές απαιτήσεις όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής θα πρέπει να έχουν επιπτώσεις στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 1) του ΚΔΕ. Το ζήτημα του πώς έχουν αυτές τις επιπτώσεις θα αποτελεί μέρος της ίδιας της εκτίμησης, αλλά το ζήτημα των πιθανών επιπτώσεων τους αποτελεί μέρος της προκαταρκτικής αξιολόγησης. Εάν οι απαιτήσεις που πρέπει να αξιολογηθούν αφορούν τις διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες (και, κατ' επέκταση, την αλληλεπίδραση μεταξύ φορέων του δημόσιου τομέα σε διάφορα κράτη μέλη και οντοτήτων της Ένωσης), θα επηρεάζουν κατά κανόνα και τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα, διότι θα καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο οι φορείς του δημόσιου τομέα και οι οντότητες της Ένωσης αλληλεπιδρούν μεταξύ τους.

2.2 Δενδροδιάγραμμα αποφάσεων

Το δενδροδιάγραμμα αποφάσεων στην επόμενη σελίδα μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως βάση προκειμένου να αξιολογηθεί αν απαιτείται αξιολόγηση διαλειτουργικότητας. Εάν η αρχή καταλήξει στο «Ναι» στο δενδροδιάγραμμα αποφάσεων, η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας είναι υποχρεωτική. Σε

αντίθετη περίπτωση, η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας δεν είναι υποχρεωτική, αλλά μπορεί παρ' όλα αυτά να παρέχει κάποια αξία (βλ. κεφάλαιο 1).

Γράφημα1: Δενδροδιάγραμμα αποφάσεων για την αξιολόγηση διαλειτουργικότητας

Συναφείς έννοιες	Βήμα	Ερώτηση	Εάν η απάντηση είναι «Ναι»	Εάν η απάντηση είναι «Όχι»
Να επιβεβαιώσετε αν βρίσκεστε σε διαδικασία που ορίζει δεσμευτικές απαιτήσεις και να επιβεβαιώσετε την ύπαρξη δεσμευτικής απαίτησης που μπορεί να ενεργοποιήσει την ανάγκη διενέργειας αξιολόγησης.	1	Βρίσκεστε σε διαδικασία που ορίζει δεσμευτικές απαιτήσεις; Π.χ. νομοθετική διαδικασία, διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης. Με άλλα λόγια, οι δεσμευτικές απαιτήσεις που εξετάζετε δεν έχουν ακόμη αποφασιστεί και, ως εκ τούτου, εξακολουθούν να επιδέχονται αλλαγές ;	Προχωρήστε στο βήμα 2	Δεν απαιτείται αξιολόγηση διαλειτουργικότητας. <i>Μόνο εάν η απαίτηση εξακολουθεί να επιδέχεται αλλαγές, είναι υποχρεωτική η διενέργεια αξιολόγησης διαλειτουργικότητας.</i>
Να αξιολογήσετε αν η απαίτηση είναι δεσμευτική.	2	Είναι η προς απόφαση απαίτηση δεσμευτική ; (Δηλαδή περιορίζει τις επιλογές που είναι διαθέσιμες στους άλλους);	Προχωρήστε στο βήμα 3	Δεν απαιτείται αξιολόγηση διαλειτουργικότητας. <i>Μόνο οι δεσμευτικές απαιτήσεις είναι απαραίτητες για την ενεργοποίηση της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας.</i>
Να αξιολογήσετε αν η δεσμευτική απαίτηση αφορά τις ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες.	3	1. Η δεσμευτική απαίτηση αφορά ψηφιακή δημόσια υπηρεσία που παρέχεται είτε από οργανισμούς της Ένωσης είτε από φορείς του δημόσιου τομέα;	Προχωρήστε στο βήμα 4	Δεν απαιτείται αξιολόγηση διαλειτουργικότητας. <i>Μόνο οι δημόσιες υπηρεσίες που παρέχονται από φορείς του δημόσιου τομέα ή οντότητες της Ένωσης υπόκεινται στον ΚΔΕ.</i>
	4	2. Η ψηφιακή δημόσια υπηρεσία παρέχεται είτε σε άλλον φορέα του δημόσιου τομέα είτε σε οντότητα της Ένωσης ή σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο στην ΕΕ;	Προχωρήστε στο βήμα 5	Δεν απαιτείται αξιολόγηση διαλειτουργικότητας. <i>Μόνο οι δημόσιες υπηρεσίες που παρέχονται σε άλλους φορείς του δημόσιου τομέα ή οντότητες της Ένωσης υπόκεινται στον ΚΔΕ.</i>

Συναφείς έννοιες	Βήμα	Ερώτηση	Εάν η απάντηση είναι «Ναι»	Εάν η απάντηση είναι «Όχι»
Να αξιολογήσετε τη διασυννοριακή κοινοχρησία δεδομένων και να καθορίσετε αν η ψηφιακή δημόσια υπηρεσία είναι διευρωπαϊκή.	5	Η παροχή της επηρεαζόμενης ψηφιακής δημόσιας υπηρεσίας απαιτεί αλληλεπιδράσεις μέσω δικτύων ή συστημάτων πληροφοριών: α) μεταξύ φορέων του δημόσιου τομέα που βρίσκονται πέραν των συνόρων των κρατών μελών β) μεταξύ οντοτήτων της Ένωσης ή γ) μεταξύ οντοτήτων της Ένωσης και φορέων του δημόσιου τομέα ;	Προχωρήστε στο βήμα 6.	Δεν απαιτείται αξιολόγηση διαλειτουργικότητας. <i>Οι υπηρεσίες που περιορίζονται σε ένα μόνο κράτος μέλος δεν συνιστούν διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες. Η δεσμευτική απαίτηση πρέπει να επηρεάζει τη διασυννοριακή αλληλεπίδραση ώστε η αξιολόγηση να είναι υποχρεωτική —εάν η υπηρεσία δεν περιλαμβάνει διασυννοριακή αλληλεπίδραση δικτύων ή συστημάτων, δεν θεωρείται διευρωπαϊκή ψηφιακή δημόσια υπηρεσία.</i>
Να επιβεβαιώσετε ότι είναι αναγκαία η αξιολόγηση	6	Είναι η πρώτη φορά που διενεργείται αξιολόγηση για την εν λόγω δεσμευτική απαίτηση;	Απαιτείται αξιολόγηση διαλειτουργικότητας. <i>Υποχρεούστε βάσει νόμου να διενεργήσετε αξιολόγηση διαλειτουργικότητας και να δημοσιεύσετε την έκθεση.</i>	Δεν απαιτείται αξιολόγηση διαλειτουργικότητας. <i>Δεν υποχρεούστε βάσει νόμου να διενεργήσετε αξιολόγηση διαλειτουργικότητας. Ωστόσο, η οικειοθελής αξιολόγηση μπορεί παρ' όλα αυτά να παρέχει κάποια αξία.</i>

Ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα του δενδροδιαγράμματος αποφάσεων, είναι σημαντικό να εξεταστούν τα ακόλουθα τρία σημεία:

Δεν υπάρχει ανάγκη επανάληψης

Μόνο ο δημόσιος οργανισμός που σκοπεύει να λάβει απόφαση σχετικά με μια απαίτηση υποχρεούται να διενεργήσει την αξιολόγηση. Αυτό ισχύει για τις απαιτήσεις σε οποιοδήποτε στάδιο του κύκλου ζωής μιας ψηφιακής δημόσιας υπηρεσίας και μπορεί να αφορά διαφορετικές οντότητες, ανάλογα με το αν οι απαιτήσεις θεσπίζονται σε νομική πρόταση ή προσδιορίζονται αργότερα (με τον καθορισμό νέων) κατά τη διάρκεια της υλοποίησης ή της διαχείρισης της υπηρεσίας. Εάν ένας φάκελος τελεί υπό κοινή ευθύνη, οι οντότητες πρέπει να συμφωνήσουν σχετικά με τους ρόλους και να συνεργαστούν (βλ. επίσης [κεφάλαιο 5](#)). Η υποχρέωση δεν αφορά κανέναν δημόσιο οργανισμό ο οποίος απλώς εφαρμόζει μια απαίτηση και δεσμεύεται από την απόφαση άλλου δημόσιου οργανισμού (βλ. επίσης ερωτήσεις 1 και 2 στο δενδροδιάγραμμα αποφάσεων). Εάν μια απόφαση λαμβάνεται από κοινού (π.χ. στο πλαίσιο διασυννοριακού έργου), η αξιολόγηση μπορεί επίσης να διενεργηθεί από κοινού.

Ο κανόνας ότι δεν υπάρχει ανάγκη επανάληψης των αξιολογήσεων αποσαφηνίζεται περαιτέρω στην εξαίρεση του άρθρου 3 του ΚΔΕ: δεν είναι αναγκαίο να επαναληφθεί η υποχρεωτική αξιολόγηση διαλειτουργικότητας για μια δεσμευτική απαίτηση που έχει ήδη αξιολογηθεί. Ωστόσο, μολονότι δεν υπάρχει ανάγκη επανάληψης των αξιολογήσεων, είναι βέβαιο ότι οι διαφορετικές εκδόσεις μπορούν να συνδέονται μεταξύ τους.

Σχετικές αξιολογήσεις

Συγκεκριμένα, οι αξιολογήσεις μπορούν να βασίζονται η μία στην άλλη, όταν ένας δημόσιος οργανισμός (π.χ. οντότητα της Ένωσης) καθορίζει δεσμευτικές απαιτήσεις υψηλού επιπέδου, οι οποίες στη συνέχεια ορίζονται περαιτέρω από τους φορείς υλοποίησης. Αυτό θα μπορούσε, για παράδειγμα, να συμβεί κατά τη μεταφορά οδηγίας της ΕΕ στην εθνική νομοθεσία ή όταν μια ήδη αξιολογηθείσα δεσμευτική απαίτηση που έχει εγκριθεί σε νομικό κείμενο αποσαφηνίζεται περαιτέρω στο πλαίσιο διαδικασίας σύναψης δημόσιων συμβάσεων για την εφαρμογή της. Εάν αυτό επιτευχθεί με τη λήψη αποφάσεων σχετικά με νέες δεσμευτικές απαιτήσεις, μπορούν επίσης να θεσπιστούν φραγμοί στη διασυννοριακή διαλειτουργικότητα σε αυτό το μεταγενέστερο στάδιο, οπότε θα πρέπει να αξιολογηθούν οι νέες απαιτήσεις που προστέθηκαν. Ωστόσο, οι αξιολογήσεις αυτές μπορούν να παραπέμπουν σε προηγούμενες αξιολογήσεις και να βασίζονται στα πορίσματά τους.

Σύμφωνα με τον ίδιο κανόνα, δεν απαιτείται αξιολόγηση στο στάδιο της εφαρμογής όταν μια δεσμευτική απαίτηση πρόκειται να εφαρμοστεί με λύσεις που παρέχονται από οντότητες της Ένωσης. Εν προκειμένω, θεωρείται ότι όλες οι λύσεις που παρέχονται από οντότητες της Ένωσης είναι εξ ορισμού διαλειτουργικές, καθώς παρέχονται για ευρύ φάσμα πλαισίων σε ολόκληρη την ΕΕ. Και σε αυτήν την περίπτωση, ωστόσο, μπορεί να διενεργηθεί οικειοθελώς αξιολόγηση διαλειτουργικότητας προκειμένου να εξακριβωθεί αν όλα τα πιθανά ζητήματα διασυννοριακής διαλειτουργικότητας αντιμετωπίζονται από τις εν λόγω λύσεις στο συγκεκριμένο πλαίσιο.

Δεν διενεργούνται αναδρομικές αξιολογήσεις

Η νομική υποχρέωση διενέργειας αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας αρχίζει να ισχύει στις 12 Ιανουαρίου 2025. Πολλές δεσμευτικές απαιτήσεις που επηρεάζουν τη διασυννοριακή διαλειτουργικότητα των διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών ενδέχεται να έχουν ήδη αποφασιστεί, αλλά δεν έχουν μεταφερθεί ακόμη στην εθνική νομοθεσία ή δεν έχουν εφαρμοστεί. Η αναδρομική αξιολόγηση δεν είναι υποχρεωτική, αλλά συνιστάται ιδιαίτερα για περιπτώσεις με σοβαρά

διακυβεύματα, διότι μπορεί να συμβάλει στη μεταφορά στην εθνική νομοθεσία ή στην εφαρμογή, όπως εξηγείται ανωτέρω.

2.3 Παραδείγματα

Περίπτωση 1: Προσαρμογή εθνικής λύσης ώστε να καταστεί δυνατή η ανταλλαγή δεδομένων με άλλα κράτη μέλη

Μια μεγάλη πόλη σε ένα κράτος μέλος πρέπει να αναπτύξει περαιτέρω το τεχνικό της σύστημα προκειμένου να υποστηρίξει τις διευρυμένες απαιτήσεις για την ανταλλαγή δεδομένων με τις αρχές άλλων κρατών μελών, όπως αυτές προκύπτουν από νέο κανονισμό της ΕΕ.

Ωστόσο, η αρμόδια Γενική Διεύθυνση της Επιτροπής έχει διενεργήσει λεπτομερή αξιολόγηση διαλειτουργικότητας σε σχέση με την υποβολή της πρότασης, η οποία περιγράφει τις αναμενόμενες συνέπειες για τα κράτη μέλη. Δεν είναι αναγκαία η διενέργεια νέας αξιολόγησης διαλειτουργικότητας εάν η σχεδιαζόμενη αλλαγή απορρέει άμεσα από την ανάγκη συμμόρφωσης με τον νέο κανονισμό. Με άλλα λόγια, δεν είναι υποχρεωτική η νέα αξιολόγηση στην προκειμένη περίπτωση, διότι η πόλη δεν **λαμβάνει** την απόφαση, αλλά απλώς **εφαρμόζει** απόφαση σχετικά με δεσμευτικές απαιτήσεις (βλ. ερώτηση 1 στο δένδροδιάγραμμα αποφάσεων).

Ωστόσο, η νέα αξιολόγηση θα ήταν υποχρεωτική εάν η πόλη αποφάσιζε να εφαρμόσει πρόσθετες απαιτήσεις που δεν απορρέουν από υποχρέωση βάσει του νέου κανονισμού, αλλά θα καθορίζονταν στο ίδιο πλαίσιο (διασυννοριακή ανταλλαγή δεδομένων) ή ενδέχεται να την επηρέαζαν (αλλαγή στον μορφότυπο ή στην κυριότητα των δεδομένων).

Περίπτωση 2: Ανάγκη υποστήριξης ΤΠ για νέα νομοθεσία της ΕΕ.

Ένας κρατικός οργανισμός σε ένα κράτος μέλος πρέπει να αναπτύξει περαιτέρω τη λύση υποβολής εκθέσεων προκειμένου να υποστηρίξει νέες δεσμευτικές απαιτήσεις που απορρέουν από κανονισμό που εκδόθηκε πρόσφατα. Ο κανονισμός υποχρεώνει τους παράγοντες που δραστηριοποιούνται στην εγχώρια αγορά για το προϊόν Χ να υποβάλλουν τακτικά ψηφιακές εκθέσεις σχετικά με τις πωλήσεις του προϊόντος τους.

Δεν απαιτείται αξιολόγηση διότι ο οργανισμός δεν λαμβάνει την απόφαση, αλλά απλώς εφαρμόζει απόφαση σχετικά με δεσμευτικές απαιτήσεις (βλ. ερώτηση 1).

Ωστόσο, η κατάσταση θα ήταν διαφορετική εάν ο κανονισμός απλώς θέσπιζε μια απαίτηση υψηλού επιπέδου και ο οργανισμός σκόπευε να λάβει απόφαση σχετικά με περαιτέρω νέες δεσμευτικές απαιτήσεις για την εφαρμογή, οι οποίες δεν έχουν ακόμη αξιολογηθεί. Για παράδειγμα, ο οργανισμός ενδέχεται να πρέπει να λάβει απόφαση σχετικά με απαιτήσεις που ρυθμίζουν την κοινοχρησία της ψηφιακής υποβολής στοιχείων για τις πωλήσεις και στη συνέχεια να πρέπει να αξιολογήσει τις επιπτώσεις της εν λόγω απαίτησης στη διασυννοριακή κοινοχρησία δεδομένων.

Ο οργανισμός θα μπορούσε παρ' όλα αυτά να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν είναι υποχρεωμένος να διενεργήσει αξιολόγηση διαλειτουργικότητας. Η νέα απαίτηση δεν αφορά ψηφιακή δημόσια υπηρεσία (ειδικότερα δεν αφορά την αλληλεπίδραση μιας τέτοιας υπηρεσίας με άλλες), αλλά απλώς μεταβάλλει το όριο του αριθμού των εταιρειών για τις οποίες πρέπει να υποβάλλονται στοιχεία (ερώτηση 3). Στην περίπτωση αυτή, η οικειοθελής αξιολόγηση μπορεί, ωστόσο, να προσδώσει αξία.

Περίπτωση 3: Διαγωνισμός για σύμβαση-πλαίσιο με αντικείμενο τη συντήρηση και την περαιτέρω ανάπτυξη τεχνικών συστημάτων

Ένας κρατικός οργανισμός σε ένα κράτος μέλος πρόκειται να προκηρύξει διαγωνισμό για σύμβαση-πλαίσιο με αντικείμενο τη συντήρηση και την περαιτέρω ανάπτυξη των οικείων συστημάτων

πληροφοριών. Ο οργανισμός λαμβάνει απόφαση σχετικά με δεσμευτική απαίτηση και δεν εφαρμόζει απλώς μια απόφαση (ερώτηση 1).

Οι δεσμευτικές απαιτήσεις μπορεί να περιλαμβάνουν πρόσκληση υποβολής προσφορών. Ωστόσο, η προκήρυξη σύμβασης-πλαίσιου για τη λειτουργία, τη συντήρηση και την περαιτέρω ανάπτυξη επαγγελματικών συστημάτων δεν θα περιέχει από μόνη της δεσμευτικές απαιτήσεις για τις ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες, αλλά κυρίως «εξελικτική συντήρηση» (ερώτηση 2). Ως εκ τούτου, δεν υπάρχει ανάγκη για αξιολόγηση διαλειτουργικότητας.

Συνήθως απαιτείται αξιολόγηση εάν ζητείται ανάπτυξη συγκεκριμένου συστήματος στο πλαίσιο της σύμβασης [π.χ. θεσπίζεται νέα εθνική απαίτηση ή ειδική για τον οργανισμό απαίτηση με σκοπό τη στήριξη νέας νομοθεσίας —γεγονός που θα μπορούσε να έχει συνέπειες για τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα των διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών, ίσως επειδή αλλάζει (πτυχές) της επιχειρηματικής λογικής ενός συστήματος].

Περίπτωση 4: Παροχή λύσης για υπηρεσία που χρησιμοποιείται από διασυνοριακούς χρήστες

Ένας δήμος στην παραμεθόρια περιοχή κράτους μέλους εξετάζει το ενδεχόμενο να αποκτήσει λύση ψηφιακής αυτοεξυπηρέτησης, ώστε να καταστεί δυνατή η πληρωμή για στάθμευση σε καθορισμένες περιοχές του δήμου. Σε σχέση με την απόφαση για τη σύναψη της σύμβασης, ο δήμος θα καθορίσει νέες δεσμευτικές απαιτήσεις για ένα σύστημα πληροφοριών για την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας.

Ωστόσο, οι απαιτήσεις δεν επηρεάζουν τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα (ερώτηση 3), διότι η λύση αποσκοπεί στο να ζητείται πληρωμή από το πρόσωπο που επιθυμεί να καταβάλει απευθείας το τέλος στάθμευσης. Στη συναλλαγή δεν απαιτείται ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των αρχών των κρατών μελών ή με τα θεσμικά όργανα της ΕΕ.

Ως εκ τούτου, επειδή η παροχή της υπηρεσίας δεν απαιτεί τη διασυνοριακή αλληλεπίδραση υπηρεσιών δικτύου ή πληροφοριών, ο δήμος δεν υποχρεούται να διενεργήσει αξιολόγηση διαλειτουργικότητας πριν από την παροχή της προτεινόμενης λύσης.

Περίπτωση 5: Προτείνονται νέοι κανόνες της ΕΕ που απαιτούν εθνική ψηφιακή στήριξη

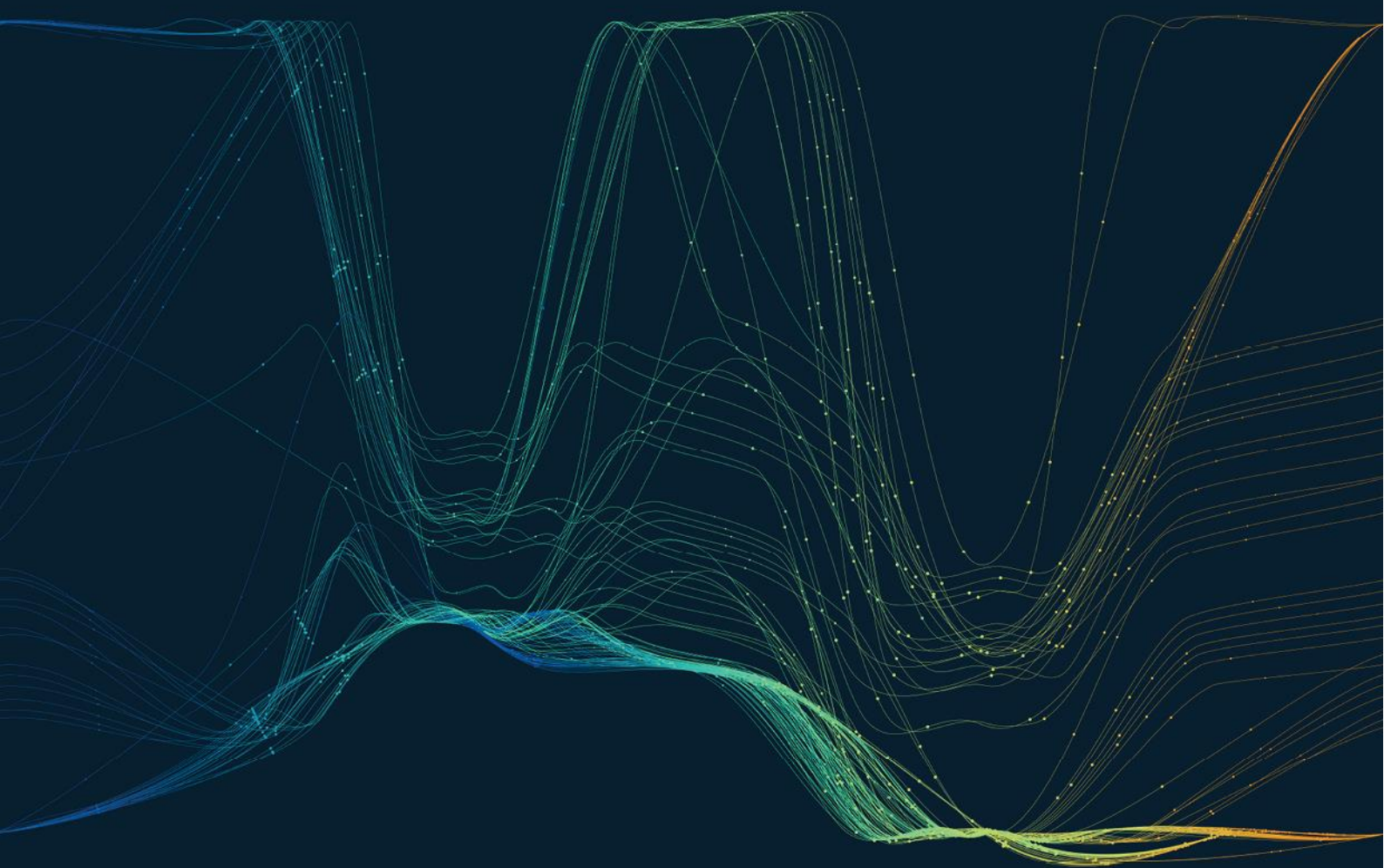
Μια Γενική Διεύθυνση της Επιτροπής συνέταξε σχέδιο νομοθετικής πράξης με σκοπό την περαιτέρω ρύθμιση του γεωργικού τομέα μέσω της θέσπισης νέων οριοθετήσεων και τύπων δεδομένων για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές CO₂. Αρκετά κράτη μέλη υιοθέτησαν ήδη εθνικές λύσεις για την υποβολή εκθέσεων πριν από δύο χρόνια. Εάν η νομοθετική πράξη εγκριθεί, θα απαιτήσει από τα εν λόγω κράτη μέλη να αναπτύξουν περαιτέρω τα υφιστάμενα νομικά πλαίσια και συστήματα πληροφοριών, ώστε να μπορούν να υποστηρίξουν τις νέες οριοθετήσεις και τους νέους τύπους δεδομένων που περιγράφονται στη νομοθετική πράξη.

Η Γενική Διεύθυνση θα πρέπει να διενεργήσει αξιολόγηση διαλειτουργικότητας για την πρόταση, διότι εξακολουθεί να είναι ανοικτή προς συζήτηση (ερώτηση 1) και αφορά διευρωπαϊκή ψηφιακή δημόσια υπηρεσία (ερώτηση 2 και ερώτηση 3) (δηλαδή αφορά ροές δεδομένων μεταξύ δημόσιων οργανισμών). Κατά την εν λόγω αξιολόγηση διαλειτουργικότητας θα πρέπει στη συνέχεια να εξεταστούν οι υφιστάμενες λύσεις και ο τρόπος με τον οποίο μπορούν να (επανα)χρησιμοποιηθούν και, ως εκ τούτου, να αποφευχθεί η επικάλυψη προσπαθειών και πόρων.

Εκτός από αυτά τα συγκεκριμένα παραδείγματα, οι ακόλουθες περιπτώσεις αποτελούν επίσης ικανοποιητικούς δείκτες για το πότε μια αξιολόγηση είναι πιθανό να είναι χρήσιμη, αν όχι υποχρεωτική:

- καθορισμός νέων καθηκόντων για τις αρχές
- αλλαγές στη δημοσιοποίηση πληροφοριών
- αλλαγές στα δικαιώματα απόκτησης πληροφοριών
- νέος τρόπος παροχής της δημόσιας υπηρεσίας

3 Πώς διενεργείται η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας;

Αφού χρησιμοποιήσετε το δένδροδιάγραμμα αποφάσεων του κεφαλαίου 2 για να διαπιστώσετε αν απαιτείται αξιολόγηση διαλειτουργικότητας, το παρόν κεφάλαιο θα σας καθοδηγήσει στη διαδικασία διενέργειας της ίδιας της αξιολόγησης.

Στόχος του παρόντος κεφαλαίου είναι να σας παράσχει έναν σαφή οδηγό βήμα προς βήμα σχετικά με τον τρόπο διενέργειας της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας σύμφωνα με τον ΚΔΕ. Όταν ολοκληρώσετε το παρόν κεφάλαιο, θα γνωρίζετε:

- τα βασικά στάδια της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας
- πώς προσδιορίζονται και τεκμηριώνονται οι δεσμευτικές απαιτήσεις
- πώς εντοπίζονται οι συνέπειες στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα
- πώς προσδιορίζονται οι σχετικοί συμφεροντούχοι και πώς πραγματοποιούνται διαβουλεύσεις με αυτούς
- πώς προσδιορίζονται εφαρμοστέες λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη

Ο ΚΔΕ αναφέρει ρητά ότι η προσέγγιση για τη διενέργεια αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας θα πρέπει να είναι **αναλογική** και **προσαρμοσμένη** ανάλογα με το επίπεδο και το πεδίο εφαρμογής τους. Αυτό σημαίνει ότι διαφορετικές μεθοδολογίες και εργαλεία θα προσδίδουν διαφορετική αξία σε διαφορετικά πλαίσια (βλ. υποενότητα 3.4 του παρόντος κεφαλαίου). Το παρόν κεφάλαιο δεν αποσκοπεί στην παροχή μιας ενιαίας προσέγγισης, αλλά στην εξοικείωσή σας με τις διάφορες επιλογές. Οι επιλογές αυτές διαφέρουν ανάλογα με τις περιστάσεις που συνδέονται με τη συνολική διακυβέρνηση της διαλειτουργικότητας ενός δημόσιου οργανισμού. Η εν λόγω διακυβέρνηση θα μπορούσε, για παράδειγμα, να συνεπάγεται την ύπαρξη εθνικών ή οργανωτικών αξιολογήσεων ή πλαισίων ΤΠ/διαλειτουργικότητας (βλ. [κεφάλαιο 5](#)). Εάν δεν υπάρχει ειδική καθοδήγηση σχετικά με την προσέγγιση για τις αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας σε συγκεκριμένο οργανισμό, το πρόσωπο που είναι επικεφαλής της αξιολόγησης θα πρέπει να επιλέξει την προσέγγιση που αποφέρει τη μεγαλύτερη αξία, δημιουργώντας παράλληλα τη μικρότερη δυνατή επιβάρυνση.

Η διαδικασία που περιγράφεται στο παρόν κεφάλαιο αποτελεί μια ολοκληρωμένη **προσέγγιση «βέλτιστης πρακτικής»** όσον αφορά τις αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας, αλλά αναγνωρίζουμε ότι οι οργανισμοί διαφέρουν ως προς το μέγεθος, τη δομή, τους πόρους και τα επίπεδα ωριμότητας. Η διαδικασία αυτή μπορεί και θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένη ανάλογα με το συγκεκριμένο οργανωτικό πλαίσιο και τους περιορισμούς σας.

Το κλειδί είναι να διατηρηθούν οι βασικές αρχές⁸ της αξιολόγησης με παράλληλη κλιμάκωση της διαδικασίας, ώστε να είναι ταυτόχρονα διαχειρίσιμη και ουσιαστική στο πλαίσιο των ιδιαίτερων περιστάσεών σας. Καθώς προχωρείτε στην παρούσα καθοδήγηση, εξετάστε τον τρόπο με τον οποίο κάθε βήμα μπορεί να προσαρμοστεί ώστε να συμβαδίζει με τις ικανότητες και τις απαιτήσεις του οργανισμού σας — διασφαλίζοντας ότι η αξιολόγηση παραμένει χρήσιμη και εφαρμόσιμη, ανεξάρτητα από το σημείο εκκίνησης ή τους διαθέσιμους πόρους σας.

⁸ Οι αξιολογήσεις σχεδιάστηκαν για να καταστήσουν δυνατή τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα, διασφαλίζοντας παράλληλα τη συμμετοχή όλων των σχετικών συμφεροντούχων, προκειμένου να δημιουργήσουν βιώσιμες ψηφιακές πολιτικές, ανθεκτικές στις μελλοντικές εξελίξεις. Για την επίτευξη των στόχων αυτών, είναι αναγκαίο να γίνεται κατανοητό το μέγεθος των επιπτώσεων των προβλεπόμενων απαιτήσεων και να προτείνονται μέτρα για την αξιοποίηση των οφελών και την αντιμετώπιση του δυνητικού κόστους (αιτιολογική σκέψη 17), καθώς και να επιλέγεται αναλογική προσέγγιση η οποία θα διαφοροποιείται ανάλογα με το επίπεδο και το πεδίο εφαρμογής για τα οποία αναλαμβάνονται οι αξιολογήσεις (αιτιολογική σκέψη 19).

Το πρώτο βήμα είναι να διερευνηθούν οι γενικές συστάσεις για τη διενέργεια αξιολόγησης διαλειτουργικότητας, πριν από τη διεξοδική εμβάθυνση σε κάθε στάδιο της διαδικασίας.

3.1 Γενικές συστάσεις

Γενικές συστάσεις για την εξεύρεση της σωστής προσέγγισης:

Ξεκινήστε εγκαίρως. Οι μεγαλύτερες αποδόσεις επιτυγχάνονται όταν οι αξιολογήσεις διενεργούνται σε αρχικό στάδιο του σχεδιασμού των νέων δεσμευτικών απαιτήσεων (π.χ. στο πλαίσιο του σχεδιασμού πολιτικής, των νομικών προτάσεων ή του σχεδιασμού νέων λύσεων ΤΠ) και, το αργότερο, πριν από τη λήψη δεσμευτικών αποφάσεων.

Επιλέξτε τις κατάλληλες για τον σκοπό σας. Όσο πιο συγκεκριμένη και ειδική είναι η απόφαση που περιέχει τις απαιτήσεις (π.χ. υλοποίηση ενιαίου έργου από τοπική αρχή), τόσο πιο ρεαλιστικό και, ως εκ τούτου, πιο περιορισμένο μπορεί να είναι το πεδίο της αξιολόγησης. Προσπαθήστε να ορίσετε με σαφήνεια το πεδίο εφαρμογής και τους στόχους σας και να προσαρμόσετε αντίστοιχα την αξιολόγηση.

Αξιοποιήστε τα υφιστάμενα πλαίσια. Η αξιολόγηση θα πρέπει να ευθυγραμμίζεται με τα υφιστάμενα οργανωτικά και διοικητικά πλαίσια, ώστε να διασφαλίζεται ότι συμπληρώνουν τη ροή των διοικητικών εργασιών. Κατά περίπτωση, θα πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη τα νομικά πλαίσια που αφορούν ψηφιακές πολιτικές. Εάν η αξιολόγηση συνδέεται με προηγούμενη (ενωσιακή ή εθνική) αξιολόγηση, χρησιμοποιήστε ξανά την εν λόγω προηγούμενη αξιολόγηση και βασιστείτε σε αυτήν.

Πραγματοποιήστε διαβουλεύσεις με τους συμφεροντούχους. Η διενέργεια αξιολόγησης διαλειτουργικότητας θα πρέπει να περιλαμβάνει διαβούλευση με τους άμεσα επηρεαζόμενους αποδέκτες των υπηρεσιών (συμπεριλαμβανομένων των πολιτών ή των εκπροσώπων τους). Θα ήταν επίσης σκόπιμο να ζητείται η γνώμη των φορέων υλοποίησης, καθώς και άλλων παραγόντων που εμπλέκονται στην παροχή της υπηρεσίας. Έχετε υπόψη ότι οι εν λόγω αξιολογήσεις μπορεί να αφορούν άτομα που δεν διαθέτουν υπόβαθρο στη διαχείριση πληροφοριών ή σε ΤΠ.

3.2 Προετοιμασία

Το στάδιο αυτό θέτει τα θεμέλια της διαδικασίας, καθώς συμβάλλει στον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής, στη συγκρότηση της σωστής ομάδας και στην κατάρτιση σαφούς σχεδίου δράσης. Επενδύοντας χρόνο σε αυτό το αρχικό στάδιο, μπορείτε να εξορθολογίσετε τα επόμενα στάδια της

αξιολόγησης, να αποφύγετε πιθανές παγίδες και να διασφαλίσετε ότι τα τελικά αποτελέσματα είναι ταυτόχρονα συναφή και εφαρμόσιμα.

3.2.1 Προσδιορισμός των διαδικασιών που θα μπορούσαν να ενεργοποιήσουν την αξιολόγηση διαλειτουργικότητας

Αντί να διαπιστώνετε σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση αν είναι αναγκαία η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας, προσπαθήστε να προσδιορίσετε τις διαδικασίες για τις οποίες συνήθως απαιτείται αξιολόγηση, π.χ. τον νομοθετικό κύκλο, τις διαδικασίες εφαρμογής ή τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων. Κατά την επισκόπηση των διαδικασιών, προσπαθήστε να τις περιορίσετε ακόμη περισσότερο στο πιθανό σημείο εισόδου/σημείο παρέμβασης. Για παράδειγμα, εάν ο νομοθετικός σας κύκλος περιλαμβάνει την υποχρέωση διενέργειας εκτίμησης των επιπτώσεων, εξετάστε αν η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας θα μπορούσε να συμπεριληφθεί σε αυτήν τη διαδικασία και σε ποιο στάδιο.

3.2.1 Προσδιορισμός της ανάγκης αξιολόγησης διαλειτουργικότητας

Η διαδικασία λήψης αποφάσεων για το στάδιο αυτό περιγράφεται λεπτομερώς στο [κεφάλαιο 2](#). Ειδικότερα, το δενδροδιάγραμμα αποφάσεων στο εν λόγω κεφάλαιο ορίζει μια δομημένη προσέγγιση προκειμένου να προσδιορίσετε αν απαιτείται αξιολόγηση διαλειτουργικότητας στη συγκεκριμένη περίπτωση σας. Θα πρέπει να προχωρήσετε στα επόμενα βήματα που περιγράφονται στο παρόν κεφάλαιο μόνον εάν από την προκαταρκτική αξιολόγηση του κεφαλαίου 2 προκύψει ότι απαιτείται αξιολόγηση. Ωστόσο, ακόμη και αν δεν έχετε νομική υποχρέωση να διενεργήσετε αξιολόγηση, μπορείτε να προβείτε σε αξιολόγηση οικειοθελώς.

3.2.2 Καθορισμός του πεδίου εφαρμογής και των στόχων της αξιολόγησης

Ο καθορισμός του πεδίου εφαρμογής και των στόχων της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας διαμορφώνει την υπόλοιπη διαδικασία. Το πεδίο εφαρμογής καθορίζει τα όρια των στοιχείων που θα αξιολογηθούν (συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων ανταλλαγής δεδομένων, των συστημάτων, των διαδικασιών ή των υπηρεσιών που θα εξεταστούν και πόσο διεξοδικά). Οι στόχοι διευκρινίζουν τι σκοπεύετε να επιτύχετε με την αξιολόγηση (π.χ. εντοπισμός συγκεκριμένων κενών σε θέματα διαλειτουργικότητας ή αξιολόγηση της συμμόρφωσης με ορισμένα πρότυπα).

Είναι σημαντικό να θυμάστε ότι το πεδίο εφαρμογής και οι στόχοι θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένοι στο συγκεκριμένο πλαίσιο του έργου και του οργανισμού σας. Θα πρέπει να λάβετε υπόψη τη φύση και την πολυπλοκότητα του υπό αξιολόγηση έργου, καθώς και την οργανωτική δομή και τους διαθέσιμους πόρους. Για μια διασυννοριακή πρωτοβουλία μεγάλης κλίμακας μπορεί να απαιτείται ολοκληρωμένη αξιολόγηση. Σε ένα μικρότερο, τοπικό έργο μπορεί να ενδείκνυται μια πιο εστιασμένη προσέγγιση.

Κατά τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής και των στόχων, εξετάστε την ικανότητα του οργανισμού σας να διενεργήσει την αξιολόγηση. Η διαδικασία αυτή δεν περιλαμβάνει μόνο τους οικονομικούς πόρους, αλλά και τον χρόνο, την εμπειρογνωσία και την πρόσβαση στις απαραίτητες πληροφορίες. Στόχος είναι να επιτευχθεί ισορροπία μεταξύ πληρότητας και πρακτικής εφαρμογής, ώστε να διασφαλιστεί ότι η αξιολόγηση είναι ταυτόχρονα ουσιαστική και διαχειρίσιμη ανάλογα με τους περιορισμούς σας. Δεδομένων όλων αυτών και ενώ η αξιολόγηση πρέπει πάντα να αφορά μια διευρωπαϊκή ψηφιακή δημόσια υπηρεσία, θα πρέπει να έχετε υπόψη ότι το πεδίο εφαρμογής και οι στόχοι μπορούν, ως εκ τούτου, να διαφέρουν σε μεγάλο βαθμό όχι μόνο μεταξύ των κρατών μελών και των οντοτήτων της Ένωσης, αλλά και στο εσωτερικό του κράτους μέλους και του οργανισμού σας.

3.2.3 Συγκρότηση διεπιστημονικής ομάδας αξιολόγησης

Η συγκρότηση της σωστής ομάδας έχει καίρια σημασία για τη διενέργεια αποτελεσματικής αξιολόγησης διαλειτουργικότητας. Το ιδανικό σενάριο περιλαμβάνει μια ετερόκλητη ομάδα εμπειρογνομόνων, αλλά αντιλαμβανόμαστε ότι οι οργανισμοί ενδέχεται να έχουν περιορισμένες διαθέσιμες δεξιότητες και πόρους. Το βασικό είναι να επιδιώξετε τον καλύτερο δυνατό συνδυασμό ικανοτήτων στο πλαίσιο των περιορισμών σας.

Σε ένα ιδανικό σενάριο, η ομάδα αξιολόγησης συνδυάζει πολλά σύνολα δεξιοτήτων και προοπτικών. Στην ομάδα μπορείτε να συμπεριλάβετε μέλη με εμπειρογνωσία σε τομείς όπως οι εξής:

- νομικές και κανονιστικές πτυχές της ανταλλαγής δεδομένων (διαλειτουργικότητα)
- ανάλυση επιχειρησιακών διαδικασιών
- διαχείριση δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της σημασιολογικής εμπειρογνωσίας και διακυβέρνησης
- αρχιτεκτονική ΤΠ και ενοποίηση συστημάτων
- εξειδικευμένες γνώσεις σχετικές με τις υπό αξιολόγηση δεσμευτικές απαιτήσεις και τις υπηρεσίες που επηρεάζονται

Μην ξεχνάτε ότι ένα άτομο μπορεί να διαθέτει προσόντα σε περισσότερους από έναν τομείς εμπειρογνωσίας. Εάν οι πόροι είναι περιορισμένοι, δώστε προτεραιότητα στις πιο καίριες δεξιότητες για το συγκεκριμένο πλαίσιο αξιολόγησης. Μπορείτε επίσης να εξετάσετε το ενδεχόμενο να προσλάβετε προσωρινά εξωτερικούς εμπειρογνώμονες ή συμβούλους για την κάλυψη τυχόν κενών στην εμπειρογνωσία της ομάδας σας.

Το μέγεθος της ομάδας σας θα πρέπει να είναι ανάλογο με το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησής σας. Μια μικρή εστιασμένη ομάδα μπορεί να αρκεί για μια αξιολόγηση περιορισμένου πεδίου εφαρμογής. Για ένα μεγαλύτερο και πιο σύνθετο έργο ενδέχεται να απαιτείται ευρύτερη ομάδα.

3.2.4 Προσδιορισμός των σχετικών συμφεροντούχων

Ξεκινήστε να προσδιορίζετε τους συμφεροντούχους τους οποίους θα μπορούσαν να αφορούν οι δεσμευτικές απαιτήσεις, π.χ. αναρωτηθείτε ποιος ενδέχεται να επηρεαστεί από αυτές κατά την:

- εφαρμογή, π.χ. ποιος συμμετέχει σε κάθε μέρος της διαδικασίας;
- παροχή υπηρεσιών, π.χ. ποιοι οργανισμοί συμμετέχουν απαραίτητα για την επιτυχή υλοποίηση;
- την ίδια την υλοποίηση, π.χ. ποιος πρέπει να αλληλεπιδρά με ποιον;
- ή τη διαχείριση, π.χ. ποιος συμμετέχει για τη διασφάλιση της συνέπειας;

Μπορεί να πρόκειται για δημόσιους ή ιδιωτικούς ενδιαφερόμενους φορείς (επιχειρήσεις), πολίτες ή οντότητες της Ένωσης. Σε μεταγενέστερο στάδιο θα πρέπει να ζητείται η γνώμη των εν λόγω συμφεροντούχων. Εάν οι εν λόγω συμφεροντούχοι προσδιοριστούν εγκαίρως, μπορεί ακόμη και να συμβάλουν ήδη στην υλοποίηση του επόμενου σταδίου (π.χ. προσδιορισμός των δεσμευτικών απαιτήσεων). Δεν είναι απαραίτητο να προσδιοριστεί κάθε επιμέρους συμφεροντούχος, αλλά περισσότερο οι κατηγορίες (π.χ. όλοι οι πολίτες ή μόνο συγκεκριμένη ομάδα, όλες οι επιχειρήσεις ή μόνο συγκεκριμένοι τομείς).

3.3 Αρχική ανάλυση

Το επόμενο στάδιο περιλαμβάνει την εξέταση της υφιστάμενης τεκμηρίωσης, των πολιτικών και των υπηρεσιών με σκοπό τον εντοπισμό και την κατανόηση των βασικών στοιχείων που θα διαμορφώσουν την αξιολόγησή σας.

Το στάδιο αυτό έχει τρεις σκοπούς:

1. τη συγκέντρωση και επανεξέταση της σχετικής τεκμηρίωσης και των πολιτικών που περιγράφουν τις απαιτήσεις που επηρεάζουν τη διαλειτουργικότητα·
2. τον προσδιορισμό και τη σαφή τεκμηρίωση των δεσμευτικών απαιτήσεων που βρίσκονται στο επίκεντρο της αξιολόγησής σας·
3. τη χαρτογράφηση των διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών τις οποίες αφορούν οι εν λόγω απαιτήσεις.

Καθώς προχωρείτε στις ακόλουθες τρεις υποενότητες, μην ξεχνάτε ότι το βάθος και το εύρος της ανάλυσής σας θα πρέπει να είναι ανάλογα με το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησής σας, όπως ορίστηκε στο στάδιο της προετοιμασίας. Στόχος είναι να δημιουργηθεί ένα αξιόπιστο θεμέλιο γνώσεων που θα τροφοδοτήσει την υπόλοιπη διαδικασία αξιολόγησής σας.

3.3.1 Επανεξέταση της τεκμηρίωσης και των πολιτικών που περιγράφουν τις απαιτήσεις

Πρωταρχικός σκοπός αυτού του σταδίου είναι η συγκέντρωση και η ανάλυση όλων των εγγράφων που σχετίζονται με την κατανόηση των νέων ή τροποποιημένων απαιτήσεων (είτε αναφέρονται ρητά είτε απλώς σιωπηρά). Η εν λόγω εξέταση αποτελεί τη βάση για τον προσδιορισμό των δεσμευτικών απαιτήσεων που βρίσκονται στο επίκεντρο της αξιολόγησής σας στο επόμενο στάδιο.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η φύση και η έκταση της διαθέσιμης τεκμηρίωσης μπορεί να ποικίλλει σε μεγάλο βαθμό, ανάλογα με το τρέχον στάδιο του υπό αξιολόγηση έργου ή της πρωτοβουλίας (είτε βρίσκεται στο στάδιο της νομοθετικής προετοιμασίας, είτε στο στάδιο της σύλληψης και του σχεδιασμού, είτε σε μεταγενέστερο στάδιο).

Ανάλογα με το τρέχον στάδιο της διαδικασίας που οδηγεί στην ανάπτυξη μιας ψηφιακής δημόσιας υπηρεσίας, ακολουθούν συνοπτικά οι πιθανές ενέργειες στις οποίες ενδεχομένως πρέπει να προβείτε.

1. Εντοπισμός και συλλογή όλων των σχετικών εγγράφων. Αυτά μπορεί να περιλαμβάνουν όχι μόνο τις νομικές πράξεις που καθορίζουν την απαίτηση, αλλά και δευτερογενείς πηγές, όπως ο τεχνικός φάκελος ή η κοινοποίηση σχετικά με το έγγραφο που περιέχει τις απαιτήσεις. Κάλυψη ενός ευρέος φάσματος, αρχικά προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν θα χαθούν καίριες πληροφορίες, π.χ. υπερβείτε το δεσμευτικό έγγραφο που περιγράφει τις απαιτήσεις και λάβετε υπόψη το πλαίσιο στο οποίο αυτές καθορίζονται ή θα εφαρμοστούν. Στο πλαίσιο αυτό περιλαμβάνονται και άλλες υφιστάμενες υποχρεώσεις σχετικά με την ανταλλαγή δεδομένων, για τις οποίες επί του παρόντος δεν υπάρχουν κανονιστικές ρυθμίσεις·
2. Κατηγοριοποίηση των εγγράφων με βάση το είδος τους και τη συνάφειά τους με τη διαλειτουργικότητα.
3. Διενέργεια αρχικής εξέτασης προκειμένου να κατανοήσετε το πεδίο εφαρμογής και το περιεχόμενο κάθε εγγράφου.
4. Δημιουργία περίληψης ή ευρετηρίου βασικών εγγράφων και της συνάφειάς τους με τις απαιτήσεις διαλειτουργικότητας.
5. Εντοπισμός τυχόν κενών στην τεκμηρίωση, τα οποία ενδέχεται να πρέπει να αντιμετωπιστούν.

Άλλες παράμετροι:

- λάβετε υπόψη εσωτερικές και εξωτερικές πηγές τεκμηρίωσης·
- δώστε προσοχή στον έλεγχο της έκδοσης, ώστε να βεβαιωθείτε ότι εργάζεστε με τις πλέον επικαιροποιημένες πληροφορίες·
- αναζητήστε παραπομπές σε πρότυπα, ή άλλες εξωτερικές απαιτήσεις που ενδέχεται να επηρεάσουν τη διαλειτουργικότητα·
- σημειώστε τυχόν ασάφειες ή ασυνέπειες που διαπιστώνετε στην τεκμηρίωση για περαιτέρω έρευνα.

Μην ξεχνάτε ότι στόχος στο εν λόγω στάδιο δεν είναι η διεξοδική ανάλυση των απαιτήσεων, αλλά η δημιουργία μιας εύλογης επισκόπησης του τεκμηριωμένου τοπίου. Η επισκόπηση αυτή θα χρησιμεύσει ως βάση για τη λεπτομερέστερη ανάλυση στα επόμενα στάδια.

3.3.2 Προσδιορισμός των σχετικών δεσμευτικών απαιτήσεων

Σκοπός του σταδίου αυτού είναι **να προσδιοριστούν και να τεκμηριωθούν οι δεσμευτικές απαιτήσεις** που σκοπεύετε να αξιολογήσετε (ανατρέξτε στο [κεφάλαιο 2](#) για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την έννοια της «δεσμευτικής απαίτησης»). Επισημαίνεται ότι είναι επίσης δυνατή η διενέργεια μίας μόνο αξιολόγησης διαλειτουργικότητας για την κάλυψη σειράς δεσμευτικών απαιτήσεων (συνήθως όταν όλες καθορίζονται από την ίδια διαδικασία λήψης αποφάσεων).

Θα πρέπει να τεκμηριώσετε τις απαιτήσεις, διότι θα σας βοηθήσουν στη συζήτηση σχετικά με τις επιπτώσεις των εν λόγω απαιτήσεων, το οποίο αποτελεί τον στόχο της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας. Έχετε υπόψη ότι η διαδικασία αυτή δεν είναι πάντα απλή. Ορισμένες απαιτήσεις ενδέχεται να μην είναι άμεσα προφανείς και σαφείς, αλλά μπορούν να προσδιοριστούν μόνο κατόπιν ενδελεχούς και εξειδικευμένης ανάλυσης.

Εξετάστε τα έγγραφα που έχετε ήδη εντοπίσει και εξαγάγετε τις δεσμευτικές απαιτήσεις οι οποίες:

- αφορούν ψηφιακή δημόσια υπηρεσία:
 - ο έχουν ψηφιακή διάσταση, δηλαδή όταν οι υποκείμενες διαδικασίες τους είναι ψηφιοποιημένες ή αυτοματοποιημένες· αφορούν δεδομένα· περιλαμβάνουν τον καθορισμό ή τη χρήση ψηφιακών λύσεων· προσφέρουν ψηφιακό δίαυλο για την παροχή υπηρεσιών· ή παρέχονται μέσω δικτύων και συστημάτων πληροφοριών
 - ο περιλαμβάνουν αλληλεπίδραση μεταξύ δημόσιων οργανισμών, δηλαδή παρέχονται από οντότητες της Ένωσης ή φορείς του δημόσιου τομέα μεταξύ τους ή σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα στην Ένωση
- έχουν διευρωπαϊκή διάσταση:
 - ο απαιτούν αλληλεπίδραση πέραν των συνόρων των κρατών μελών, μεταξύ των οντοτήτων της Ένωσης ή μεταξύ οντοτήτων της Ένωσης και φορέων του δημόσιου τομέα

Εξετάστε διεξοδικά αυτά τα ζητήματα: Εάν παραβλεφθεί η ύπαρξη δεσμευτικής απαίτησης κατά τη διαδικασία αξιολόγησης, μπορεί ενίοτε να προκύψουν διασυννοριακά ζητήματα διαλειτουργικότητας για τους φορείς υλοποίησης αργότερα⁹.

Αφού προσδιορίσετε τις απαιτήσεις, μπορείτε να επιλέξετε τη μέθοδο που είναι αποτελεσματικότερη για την τεκμηρίωση των καθορισμένων απαιτήσεων¹⁰. Γενικά, καλό είναι να αποφεύγετε τη χρήση της παθητικής φωνής κατά την τεκμηρίωση των απαιτήσεων, διότι αυτό συχνά έχει ως αποτέλεσμα να μην προσδιορίζονται με σαφήνεια οι παράγοντες (δηλαδή οι εμπλεκόμενοι). Βεβαιωθείτε ότι το απόσπασμα περιλαμβάνει τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες ώστε η απαίτηση να χαρακτηριστεί ως δεσμευτική, διότι η αξιολόγησή σας μπορεί να έχει περιλάβει πληροφορίες που συλλέχθηκαν από το συγκεκριμένο του δεσμευτικού εγγράφου (και όχι από το ίδιο το έγγραφο).

Ανάλογα με το στάδιο ενός έργου στο οποίο καθορίζονται οι απαιτήσεις, μπορεί να φανούν χρήσιμες διάφορες μέθοδοι για τον προσδιορισμό και την τεκμηρίωση των απαιτήσεων (π.χ. αναζήτηση ιστοριών χρηστών ή περιπτώσεων χρήσης κατά την έναρξη του νομοθετικού κύκλου). Επομένως, κατά την τεκμηρίωση των προσδιοριζόμενων απαιτήσεων, θα πρέπει να λάβετε υπόψη τους αναμενόμενους αποδέκτες για την αξιολόγηση διαλειτουργικότητας. Ενώ η αξιολόγηση πρέπει να δημοσιευθεί σε επίσημο ιστότοπο, π.χ. να είναι διαθέσιμη στο κοινό, είναι επίσης πολύ πιθανό να χρησιμοποιηθεί και στις επακόλουθες διαδικασίες κατά τον κύκλο ζωής μιας ψηφιακής δημόσιας υπηρεσίας. Ως εκ τούτου, εξετάστε αν η έκθεση αξιολόγησης θα κοινοποιηθεί σε τρίτους ως έχει, ή αν θα συντάξετε διαφορετικό έγγραφο, π.χ. για διαβουλεύσεις με τους συμφεροντούχους, δημόσιες συμβάσεις ή υλοποίηση. Εάν ναι, προσαρμόστε αναλόγως τις μεθόδους σας. Τα έγγραφά σας θα εξαρτηθούν επίσης από το είδος των δεσμευτικών απαιτήσεων που περιγράφετε (π.χ. επιχειρηματικές, λειτουργικές και μη λειτουργικές απαιτήσεις ή τεχνικές απαιτήσεις).

Όπως προαναφέρθηκε, οι απαιτήσεις σας θα αποτελούν κατά κανόνα μέρος μιας ευρύτερης διαδικασίας, της οποίας ρυθμίζουν μόνο ορισμένα μέρη. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να εξετάσετε την ευρύτερη συνολική διαδικασία και να προσαρμόσετε τα έγγραφά σας στις ιδιαιτερότητές της. Για τον σκοπό αυτόν, μπορείτε:

1. να μετουσιώσετε τις απαιτήσεις σε διάγραμμα διαδικασιών·
2. να απαριθμήσετε τις απαιτήσεις σε μορφή που μπορεί να επαναχρησιμοποιηθεί (π.χ. για πρόσκληση υποβολής προσφορών)¹¹.

3.3.3 Χαρτογράφηση των διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών που επηρεάζονται
Προκειμένου να αξιολογηθεί πού και πώς οι προσδιορισμένες δεσμευτικές απαιτήσεις θα επηρεάσουν τη διευρωπαϊκή ψηφιακή δημόσια υπηρεσία, είναι σκόπιμο να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην απεικόνιση της ίδιας της υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένης της διευρωπαϊκής διάστασής της (π.χ.

⁹ Για παράδειγμα, η παράβλεψη απαιτήσεων διαλειτουργικότητας στο παρελθόν αποτέλεσε έναυσμα για την επανεξέταση της προσέγγισης πολιτικής στον τομέα της ηλεκτρονικής τιμολόγησης: [Έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα της οδηγίας 2014/55/ΕΕ στην εσωτερική αγορά και στην υιοθέτηση της ηλεκτρονικής τιμολόγησης στο πλαίσιο των δημόσιων συμβάσεων — Ευρωπαϊκή Επιτροπή \(europa.eu\)](#).

¹⁰ Η Πύλη Δημόσιων Δεδομένων της ΕΕ προσφέρει έναν λεπτομερή [οδηγό απεικόνισης δεδομένων](#), ο οποίος περιλαμβάνει διαφόρων ειδών τεχνικές, από διαγράμματα έως γραφήματα και αφηγήσεις ιστοριών.

¹¹ Στις περιπτώσεις που η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας συνδέεται με την προμήθεια συστημάτων ΤΠΕ, οι τεχνικές προδιαγραφές των φακέλων των δημόσιων συμβάσεων θα πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στις [τεχνικές προδιαγραφές των ΤΠΕ που θα είναι επιλέξιμες για αναφορά στις δημόσιες συμβάσεις](#), οι οποίες μπορούν να θεωρηθούν λύσεις διαλειτουργικότητας.

σύνδεση πέραν των συνόρων των κρατών μελών, μεταξύ οντοτήτων της Ένωσης ή μεταξύ οντοτήτων της Ένωσης και φορέων του δημόσιου τομέα, μέσω των οικείων συστημάτων δικτύου και πληροφοριών). Σκοπός είναι ο εντοπισμός και η απεικόνιση των διασυνοριακών ανταλλαγών δεδομένων και αλληλεπιδράσεων που απαιτούνται για την αποτελεσματική παροχή της δημόσιας υπηρεσίας. Με τον τρόπο αυτόν, μπορείτε να προετοιμάσετε το έδαφος για την εκτίμηση των επιπτώσεων των απαιτήσεων στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα, δηλαδή ακριβώς στις ανταλλαγές δεδομένων και στις αλληλεπιδράσεις που προσδιορίστηκαν προηγουμένως.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι προσέγγισης αυτού του έργου, αλλά η ακόλουθη ενότητα περιγράφει έναν πιθανό τρόπο κατανόησης τόσο της ίδιας της υπηρεσίας όσο και των διασυνοριακών αλληλεπιδράσεων, οι οποίες στη συνέχεια εγείρουν ζητήματα σχετικά με τη διαλειτουργικότητα:

Πρώτον, απεικονίστε την ίδια την υπηρεσία λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

- Ποιος είναι ο γενικός στόχος της σχετικής απόφασης; (σχετικό πλαίσιο και σημείο προσανατολισμού)
- Ποιοι εμπλέκονται; (παράγοντες όπως επιχειρήσεις, πολίτες κ.λπ.)
- Τι συμβαίνει; (Έλεγχος δεδομένων; Έκδοση δικαιολογητικών;)
- Πότε συμβαίνει; (Χρονική εξάρτηση; Εξάρτηση από διαδικασία;)
- Πού συμβαίνει; [Υπηρεσία υποστήριξης; Βάσεις δεδομένων; Συγκεκριμένη (φυσική) τοποθεσία;]
- Γιατί συμβαίνει αυτό; (νομική βάση, συμπεριλαμβανομένης ενδεχόμενης επικουρικότητας)

Μπορείτε να υλοποιήσετε αυτή την απεικόνιση με διάφορους τρόπους (π.χ. ως πορεία χρήση, δένδροδιάγραμμα αποφάσεων ή διάγραμμα διαδικασιών). Μπορείτε επίσης να χαρτογραφήσετε τις απαιτήσεις σε ένα εργαλείο οπτικής απεικόνισης της αρχιτεκτονικής των υπηρεσιών [π.χ. με τη χρήση της [ευρωπαϊκής αρχιτεκτονικής αναφοράς για τη διαλειτουργικότητα \(EIRA\)](#)].

Όσον αφορά τη διευρωπαϊκή διάσταση της ψηφιακής δημόσιας υπηρεσίας (π.χ. τη διασυνοριακή σύνδεση που απαιτείται μεταξύ δημόσιων οργανισμών με σκοπό την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας), μπορείτε να εξετάσετε τα ακόλουθα σημεία προκειμένου να χαρτογραφήσετε τις καθορισμένες απαιτήσεις για την υπηρεσία:

1. Προσδιορισμός των απαιτούμενων ανταλλαγών δεδομένων:

- προσπαθήστε (με βάση την περιγραφή της υπηρεσίας και τις δεσμευτικές απαιτήσεις) να χαρτογραφήσετε συγκεκριμένες περιπτώσεις στις οποίες απαιτείται ανταλλαγή ή κοινή χρήση δεδομένων με υπηρεσίες σε άλλα κράτη μέλη ή με οντότητες της Ένωσης·
- προσδιορίστε τις ανάγκες πληροφόρησης που θα κάλυπτε σε κάθε περίπτωση η ανταλλαγή δεδομένων (π.χ. ταυτοποίηση φυσικού προσώπου, πληροφορίες για την ασφάλεια προϊόντος ή διοικητικά δεδομένα οργανισμών).

2. Προσδιορισμός συνεργαζόμενων υπηρεσιών:

- για κάθε ανταλλαγή δεδομένων, προσδιορίστε τις σχετικές δημόσιες υπηρεσίες σε άλλα κράτη μέλη ή οντότητες της Ένωσης με τις οποίες πρέπει να αλληλεπιδρά η υπηρεσία·
- σημειώστε τις αρμόδιες αρχές ή τους φορείς για τις εν λόγω συνεργαζόμενες υπηρεσίες.

3. Χαρακτηρισμός των αλληλεπιδράσεων:

- περιγράψτε τη φύση κάθε αλληλεπίδρασης (π.χ. ανάκτηση δεδομένων, υποβολή και επαλήθευση δεδομένων)·
- προσδιορίστε το είδος των δεδομένων που αποτελούν μέρος της αλληλεπίδρασης και εξετάστε το ενδεχόμενο καθορισμού ομάδων δεδομένων για την επίτευξη του βαθμού λεπτομέρειας που καθιστά δυνατή την επαναχρησιμοποίηση υφιστάμενων δεδομένων·
- προσδιορίστε την κατεύθυνση της ροής δεδομένων (μονοκατευθυντική ή αμφίδρομη)·
- σημειώστε τυχόν ειδικές απαιτήσεις για αυτές τις αλληλεπιδράσεις (π.χ. σε πραγματικό χρόνο έναντι ανά δέσμη, και συχνότητα).

Στη συνέχεια μπορείτε να χαρτογραφήσετε και τις συνδέσεις.

4. Δημιουργία οπτικής αναπαράστασης αυτών των αλληλεπιδράσεων:

Οι εν λόγω απεικονίσεις, π.χ. ένα αρχιτεκτονικό διάγραμμα, θα προσθέσουν επίσης σημαντική αξία στην περαιτέρω διαδικασία αξιολόγησης. Για το πρώτο στάδιο, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε διαγράμματα ροής, πορείες χρήστη ή άλλες μεθόδους απεικόνισης.

Μετά τη χαρτογράφηση αυτών των συνδέσεων, είναι επίσης σημαντικό να εξετάσετε τι θα σήμαινε συγκεκριμένα η εφαρμογή της δεσμευτικής απαίτησης. Ως εκ τούτου, θα πρέπει επίσης να δώσετε προσοχή στα ακόλουθα σημεία.

5. Προσδιορισμός εξαρτήσεων:

- σημειώστε τυχόν εξαρτήσεις από συγκεκριμένα συστήματα, πρότυπα ή πρωτόκολλα που απαιτούνται για τις εν λόγω αλληλεπιδράσεις (π.χ. όταν μέρος των δεδομένων διατηρείται σε μητρώα βάσης, εξετάστε πιθανές εξαρτήσεις από το σχετικό μητρώο βάσης με σκοπό τη διασφάλιση της επαναχρησιμοποίησης των εν λόγω δεδομένων)·
- επισημάνετε τυχόν υφιστάμενες λύσεις διαλειτουργικότητας που ήδη χρησιμοποιούνται ή σχεδιάζονται.

6. Εξέταση της δυνατότητας κλιμάκωσης:

- αξιολογήστε τη δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης της υπηρεσίας με τις ειδικές απαιτήσεις — θα μπορούσε να επαναχρησιμοποιηθεί σε άλλες περιπτώσεις χρήσης;
- εξετάστε το ενδεχόμενο πιθανών αλλαγών στις απαιτήσεις ανταλλαγής δεδομένων σε βάθος χρόνου (π.χ. ενδέχεται να μεταβληθεί το είδος ή ο όγκος των δεδομένων ή η συχνότητα αλληλεπίδρασης).

Το αποτέλεσμα αυτών των προσπαθειών μπορεί να είναι ένας χάρτης ή ένα διάγραμμα που παρουσιάζει τον τρόπο με τον οποίο η δημόσια υπηρεσία σας αλληλεπιδρά σε διασυννοριακό επίπεδο με άλλες υπηρεσίες. Θα μπορούσε να περιλαμβάνει:

- οπτική αναπαράσταση των συνδέσεων της υπηρεσίας (η οποία θα μπορούσε να περιγράφει λεπτομερώς τα είδη των δεδομένων που ανταλλάσσονται και τη φύση κάθε αλληλεπίδρασης)·
- κατάλογο των συνεργαζόμενων υπηρεσιών και των αρμόδιων αρχών·
- τις εξαρτήσεις και τις απαιτήσεις διαλειτουργικότητας που έχουν σημειωθεί.

Οι εν λόγω χαρτογραφήσεις θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως σημείο αναφοράς για τη διαδικασία αξιολόγησης, συμβάλλοντας στον εντοπισμό πιθανών προκλήσεων ή απαιτήσεων διαλειτουργικότητας. Για παράδειγμα, θα μπορούσατε να τις χρησιμοποιήσετε για να συμβουλευθείτε τους συμφεροντούχους και να εντοπίσετε από κοινού ασυνέπειες (λογικές, νομικές ή στη μορφοποίηση/τεκμηρίωση), εκκρεμότητες ή επικαλύψεις. Θα παρουσιάζουν επίσης εξαρτήσεις από

άλλες υπηρεσίες, οργανισμούς ή διαδικασίες που θα μπορούσαν να επηρεαστούν κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με την εν λόγω δεσμευτική απαίτηση.

3.3.4 Συμμετοχή συμφεροντούχων

Ο κατάλογος των συμφεροντούχων που καταρτίζεται στο στάδιο της προετοιμασίας θα πρέπει να βελτιστοποιηθεί σε αυτό το στάδιο της αξιολόγησης. Οι διαβουλεύσεις μπορούν να χρησιμοποιηθούν για διάφορους σκοπούς: μπορούν να συμβάλουν στη βελτιστοποίηση της τεκμηρίωσης των απαιτήσεων και των σχετικών υπηρεσιών (όπως προαναφέρθηκε). Μπορούν επίσης να σας βοηθήσουν να εξηγήσετε καλύτερα το επίμαχο ζήτημα στους συμφεροντούχους και να συμβάλετε στην αξιολόγηση των δυνατοτήτων για τη βελτίωση της διασυννοριακής διαλειτουργικότητας στο μέλλον.

Δεδομένου ότι δίνεται έμφαση στις διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες και στη διασυννοριακή διαλειτουργικότητά τους, ιδιαίτερη σημασία για την αξιολόγηση έχουν δύο ομάδες συμφεροντούχων:

Οι χρήστες ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών: αποδέκτες υπηρεσιών (φυσικά ή νομικά πρόσωπα) που βασίζονται στην αλληλεπίδραση ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών σε διασυννοριακό επίπεδο για την αποτελεσματική χρήση των εν λόγω υπηρεσιών.

Η διενέργεια αξιολόγησης διαλειτουργικότητας απαιτεί διαβούλευση με τους εν λόγω αποδέκτες των υπηρεσιών (συμπεριλαμβανομένων πολιτών ή εκπροσώπων τους) προκειμένου να αξιολογηθούν οι πιθανές επιπτώσεις. Με αυτόν τον τρόπο, παρέχεται πολύτιμη ανατροφοδότηση σχετικά με την αναλογικότητα της δεσμευτικής απαίτησης σε σχέση με τον αρχικό στόχο της θέσπισής της (δηλαδή, είναι η απαίτηση αυτή ανάλογη προς το αναμενόμενο όφελος της θέσπισής της;). Καθιστά επίσης δυνατή την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της απαίτησης (δηλαδή, θα συμβάλει η δεσμευτική απαίτηση στην επίτευξη του στόχου για τον οποίο είχε οριστεί;). Ως εκ τούτου, οι απαιτήσεις μπορούν να προσαρμοστούν αναλόγως πριν από τη λήψη δεσμευτικής απόφασης. Έχετε υπόψη, ωστόσο, ότι στις αξιολογήσεις αυτές μπορεί να συμμετέχουν άτομα που δεν διαθέτουν πείρα στη διαχείριση πληροφοριών ή σε ΤΠ, και πρέπει να προσαρμόζετε αναλόγως την επικοινωνία σας.

Οι δημόσιοι οργανισμοί σε άλλα κράτη μέλη ή σε επίπεδο ΕΕ είναι οντότητες της Ένωσης ή φορείς του δημόσιου τομέα που ρυθμίζουν, παρέχουν, διαχειρίζονται ή υλοποιούν διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες.

Περιλαμβάνουν συμφεροντούχους από ολόκληρο τον κύκλο ζωής της υπηρεσίας (π.χ. υπευθύνους πολιτικής, φορείς υλοποίησης ΤΠ και άλλες επηρεαζόμενες ομάδες χρηστών εντός του δημόσιου οργανισμού, όπως οι πάροχοι υπηρεσιών). Εάν δεν είστε βέβαιοι για τον τρόπο διαβούλευσης με τους εν λόγω συμφεροντούχους, μπορείτε επίσης να ανατρέξετε στο κεφάλαιο 7 της [εργαλειοθήκης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση της νομοθεσίας](#). Έχετε υπόψη ότι, για να εξασφαλιστεί η διαλειτουργικότητα, ίσως είναι αναγκαίο να εμβαθύνετε σε συγκεκριμένους τομείς πολιτικής. Ως εκ τούτου, ένα άλλο παράδειγμα διαβούλευσης με τους συμφεροντούχους θα μπορούσε να είναι η διαβούλευση με εμπειρογνώμονες σε αυτούς τους τομείς.

Έχετε επίσης υπόψη ότι η απαίτηση του άρθρου 3 του ΚΔΕ για διεξαγωγή διαβουλεύσεων δεν σημαίνει ότι οι διαβουλεύσεις αυτές πρέπει να διεξάγονται επιπλέον των διαβουλεύσεων που αποτελούν μέρος άλλων διαδικασιών. Η ενσωμάτωση στις υφιστάμενες διαδικασίες είναι δυνατή και, μάλιστα, ενθαρρύνεται σε μεγάλο βαθμό προκειμένου να αξιοποιηθούν οι διαθέσιμες συνέργειες (βλ. [κεφάλαιο 5](#)).

Η συμμετοχή των συμφεροντούχων μπορεί να υπερβεί αυτό το αρχικό στάδιο, ενώ μπορείτε και να επικυρώσετε το αποτέλεσμα του επόμενου σταδίου (αξιολόγηση) με τους συμφεροντούχους.

3.4 Αξιολόγηση της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας

Αφού θέσαμε τη βάση για την αξιολόγησή σας, τώρα θα προχωρήσουμε στον πυρήνα της διαδικασίας αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας. Το στάδιο αυτό περιλαμβάνει αξιολόγηση των επιπτώσεων των δεσμευτικών απαιτήσεων στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα από πολλές οπτικές γωνίες σύμφωνα με το ΕΠΔ.

Στις υποενότητες που ακολουθούν, θα διερευνήσουμε τον τρόπο ανάλυσης των επιπτώσεων στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα —λαμβάνοντας υπόψη νομικές, οργανωτικές, σημασιολογικές και τεχνικές πτυχές— και θα παρουσιάσουμε παραδείγματα βέλτιστων πρακτικών για τον τρόπο προσέγγισης αυτής της εργασίας.

3.4.1 Ανάλυση επιπτώσεων στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα

Ο ΚΔΕ δεν ορίζει μία υποχρεωτική μέθοδο, αναφέρει ωστόσο ότι το ΕΠΔ αποτελεί εργαλείο στήριξης (άρθρο 3 παράγραφος 2 του ΚΔΕ).

Όπως εξηγείται ανωτέρω, είναι αναγκαίο να ληφθεί υπόψη ότι **η αξιολόγηση δεν χρειάζεται να δείξει τον δρόμο προς την πλήρη διαλειτουργικότητα, αλλά θα πρέπει να συμβάλει στον εντοπισμό τρόπων για μεγαλύτερη διαλειτουργικότητα**. Εάν ο δημόσιος οργανισμός σας έχει ήδη αποφασίσει να χρησιμοποιήσει μία μέθοδο για τις αξιολογήσεις, ακολουθήστε την απόφαση αυτή (βλ. [κεφάλαιο 5](#)).

Η χρήση του ΕΠΔ ως βασικού σημείου εκκίνησης για την αξιολόγησή σας σημαίνει εξέταση του βαθμού στον οποίο οι προτεινόμενες απαιτήσεις διευκολύνουν ή παρεμποδίζουν τη διαλειτουργικότητα. Θα μπορούσε επίσης να καταδείξει αν απαιτούνται πρόσθετες απαιτήσεις. Η αιτιολογική σκέψη 21 αναφέρει ότι η αξιολόγηση θα πρέπει να αξιολογεί τις επιπτώσεις των προβλεπόμενων δεσμευτικών απαιτήσεων όσον αφορά την προέλευση, τη φύση, την ιδιαιτερότητα και την κλίμακα των εν λόγω επιπτώσεων. Προκειμένου να δοθεί προσοχή σε αυτά, οι τέσσερις διαστάσεις του ΕΠΔ μπορούν να αποτελέσουν ένα πρώτο σημείο εκκίνησης.

3.4.1.1 Αξιολόγηση νομικών πτυχών

Στόχος είναι να αξιολογηθεί ο βαθμός στον οποίο οι δεσμευτικές απαιτήσεις παρέχουν τη δυνατότητα στους δημόσιους οργανισμούς που δραστηριοποιούνται υπό διαφορετικά νομικά πλαίσια, πολιτικές και στρατηγικές να συνεργάζονται για την παροχή διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών. Η αξιολόγηση αυτή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη παράγοντες όπως η

συνέπεια της απαίτησης με τους ισχύοντες νόμους και κανονισμούς· το ενδεχόμενο συγκρούσεων ή ασυνεπειών με άλλα νομικά πλαίσια, συμπεριλαμβανομένων των ψηφιακών πολιτικών της ΕΕ· και η σκοπιμότητα της εφαρμογής και της επιβολής.

3.4.1.2 Αξιολόγηση οργανωτικών πτυχών

Στόχος είναι να αξιολογηθεί ο βαθμός στον οποίο οι δεσμευτικές απαιτήσεις βοηθούν ή δεν βοηθούν τους δημόσιους οργανισμούς να ευθυγραμμίσουν τις επιχειρησιακές διαδικασίες, τις ευθύνες και τις προσδοκίες τους για την επίτευξη ποιοτικής και απρόσκοπτης παροχής των διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών. Σε ποιον βαθμό οι δεσμευτικές απαιτήσεις δημιουργούν ευκαιρίες ή κινδύνους για τους οργανισμούς και τον τρόπο λειτουργίας τους; Καθορίζουν, για παράδειγμα, νέα καθήκοντα που πρέπει να ενσωματωθούν ή (ανα)κατανέμουν αρμοδιότητες;

3.4.1.3 Αξιολόγηση σημασιολογικών πτυχών

Στόχος είναι να αξιολογηθεί ο βαθμός στον οποίο οι δεσμευτικές απαιτήσεις διασφαλίζουν ότι η ακριβής μορφή και η έννοια των δεδομένων και των πληροφοριών που ανταλλάσσονται διατηρούνται και γίνονται κατανοητές σε όλα τα στάδια της ανταλλαγής που απαιτούνται για την παροχή των επηρεαζόμενων διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών. Σε ποιον βαθμό οι δεσμευτικές απαιτήσεις δημιουργούν ευκαιρίες ή κινδύνους για την ουσιαστική διασυνοριακή ανταλλαγή δεδομένων; Ενθαρρύνουν, για παράδειγμα, τη χρήση ελεγχόμενων λεξιλογίων ή χρησιμοποιούν νέες έννοιες;

3.4.1.4 Αξιολόγηση τεχνικών πτυχών

Στόχος είναι να αξιολογηθεί ο βαθμός στον οποίο οι δεσμευτικές απαιτήσεις συμβάλλουν στην ασφαλή και ορθή διασύνδεση μεταξύ των διαφόρων μερών, ώστε αυτά να μπορούν να παρέχουν τις διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες.

Κατά τον χρόνο της παρούσας έκδοσης των κατευθυντήριων γραμμών, δεν υπάρχει ένα εργαλείο που θα κάλυπτε όλες αυτές τις πτυχές. Επί του παρόντος, υπάρχει μια πρώτη έκδοση στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης, με την οποία τα αποτελέσματά σας μπορούν να υποβληθούν με τη μορφή που ορίζεται στο παράρτημα του κανονισμού.

Προς το παρόν, το ακόλουθο παράδειγμα μπορεί να δώσει μια πρώτη ιδέα των απαραίτητων ερωτημάτων προκειμένου να καταστεί δυνατή η διασυνοριακή διαλειτουργικότητα και, ως εκ τούτου, τα πρώτα σημεία παρέμβασης για τον προσδιορισμό των πιθανών επιπτώσεων των δεσμευτικών απαιτήσεων στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα.

Παράδειγμα: Οι πολίτες με αναπηρία εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν προβλήματα όταν χρησιμοποιούν την εθνική τους κάρτα αναπηρίας σε άλλες χώρες της ΕΕ. Είναι σαφές ότι τα ζητήματα αυτά πρέπει να επιλυθούν. Οι εθνικές κάρτες αναπηρίας θα πρέπει ιδανικά να γίνουν ψηφιακές, αλλά αυτό εγείρει ορισμένα δύσκολα ζητήματα διαλειτουργικότητας. Για παράδειγμα:

- **Νομικό επίπεδο:**
 - Πώς μπορεί να διασφαλιστεί ότι κάθε αποδεικτικό αναπηρίας (π.χ. ψηφιακή κάρτα) που εκδίδεται από αρμόδια αρχή κράτους μέλους έχει νομική ισχύ και σε άλλο κράτος μέλος;
 - Πώς ελέγχεται αν το περιεχόμενο ενός ψηφιακού αποδεικτικού αναπηρίας αρκεί για να αποδειχθεί η συμμόρφωση με τις διαδικαστικές απαιτήσεις σε άλλο κράτος μέλος;
 - Μπορεί το περιεχόμενο ενός διασυνοριακού αποδεικτικού αναπηρίας να ανταλλάσσεται διασυνοριακά σύμφωνα με τον γενικό κανονισμό για την προστασία δεδομένων;
- **Οργανωτικό επίπεδο:**
 - Ποιος δημόσιος οργανισμός δικαιούται να εκδώσει αποδεικτικό αναπηρίας σε διασυνοριακό πλαίσιο (π.χ. για άτομο που ζει και εργάζεται σε διαφορετικό κράτος μέλος);
 - Πώς ζητούν οι δημόσιοι οργανισμοί αποδεικτικό αναπηρίας σε διασυνοριακό πλαίσιο;
- **Σημαιολογικό επίπεδο:**
 - Πώς μπορεί να διασφαλιστεί ότι το σύνολο του περιεχομένου αυτού του αποδεικτικού αναπηρίας είναι κατανοητό;
 - Πώς μπορεί να διασφαλιστεί ότι έχει το ίδιο νόημα για όλους τους συμμετέχοντες;
- **Τεχνικό επίπεδο:**
 - Εκδίδεται το αποδεικτικό αναπηρίας σε μορφή επεξεργάσιμη από κάθε αιτούντα δημόσιο οργανισμό;
 - Υπάρχει τεχνικό σύστημα για τη διασυνοριακή ανταλλαγή αποδεικτικών αναπηρίας, το οποίο είναι διαλειτουργικό για όλα τα μέρη που συμμετέχουν στην ανταλλαγή;

3.4.1.5 Βέλτιστες πρακτικές για τον εντοπισμό επιπτώσεων στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα

Στη συνέχεια παρουσιάζουμε ορισμένες διαφορετικές προσεγγίσεις που στο σύνολό τους βασίζονται στο ΕΠΔ και μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως εργαλεία στήριξης κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας. Όλες αυτές οι προσεγγίσεις συμμορφώνονται με τη νομική απαίτηση διενέργειας της αξιολόγησης με «κατάλληλο τρόπο».

3.4.1.5.1 Βέλτιστη πρακτική 1: δεσμευτικές απαιτήσεις στις πολιτικές (ψηφιακοί έλεγχοι)

Οι δεσμευτικές απαιτήσεις στα νομικά κείμενα συχνά δεν συντάσσονται στο πλαίσιο διεπιστημονικής ομάδας και, ως εκ τούτου, ενδέχεται να υπάρχουν ελλείψεις γνώσεις σχετικές με ορισμένες πτυχές της ψηφιακής υλοποίησης. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η αξιολόγηση είναι περισσότερο μια διαδικασία ανακάλυψης στο πλαίσιο της οποίας οι φορείς διαπιστώνουν ότι η πολιτική περιέχει δεσμευτικές απαιτήσεις και λαμβάνουν γνώση των επακόλουθων συνεπειών της εφαρμογής που ίσως να μην είχαν λάβει υπόψη προηγουμένως. Επιπλέον, οι πολιτικές μπορούν να εφαρμοστούν με πολύ διαφορετικούς τρόπους, ενώ σε πολλές περιπτώσεις δεν προορίζονται καν να είναι δεσμευτικές όσον αφορά τον τρόπο

εφαρμογής. Αυτό σημαίνει ότι οι αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας όσον αφορά τις πολιτικές αντιμετωπίζουν δύο πρόσθετες προκλήσεις:

- οι συντάκτες των απαιτήσεων ενδέχεται να έχουν ελάχιστες γνώσεις για την ψηφιακή υλοποίηση·
- πολλά ερωτήματα σχετικά με την ψηφιακή υλοποίηση ενδέχεται να παραμένουν σε μεγάλο βαθμό ανοικτά, διότι η διαδικασία βρίσκεται ακόμη σε πολύ αρχικό στάδιο.

Για την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων, τα τελευταία χρόνια η Επιτροπή και αρκετά κράτη μέλη μετουσίωσαν το ΕΠΔ σε πρακτικούς καταλόγους σημείων προς έλεγχο οι οποίοι είναι πιο εύκολα κατανοητοί για τους υπευθύνους χάραξης πολιτικής¹². Τα ερωτηματολόγια αυτά μπορούν να αποτελέσουν σημείο εκκίνησης για τους υπευθύνους χάραξης πολιτικής που επιθυμούν να ανακαλύψουν πώς μια πολιτική μπορεί να βελτιώσει τη διασυννοριακή διαλειτουργικότητα ή τους κινδύνους που δημιουργούν νέες προκλήσεις για τη διασυννοριακή ροή δεδομένων. Μπορούν επίσης να καθοδηγήσουν τους υπευθύνους χάραξης πολιτικής σχετικά με περαιτέρω μέτρα που πρέπει να ληφθούν όταν εμβαθύνουν περισσότερο σε εκκρεμή ζητήματα (π.χ. με τη συμμετοχή εμπειρογνομόνων με άλλο επαγγελματικό υπόβαθρο).

3.4.1.5.2 Βέλτιστη πρακτική 2: ειδικό πλαίσιο διαλειτουργικότητας ως σημείο αναφοράς

Το έργο που σχετίζεται με τη μεμονωμένη αξιολόγηση μπορεί να είναι ευκολότερο εάν ο οργανισμός διαθέτει ήδη συνολική διακυβέρνηση της διαλειτουργικότητας η οποία συμβαδίζει με το ΕΠΔ. Στην περίπτωση αυτή, δεν είναι απαραίτητο να χρησιμοποιηθεί το ΕΠΔ ως σημείο εκκίνησης για τη διενέργεια της αξιολόγησης. Η χρήση των ειδικών πλαισίων διαλειτουργικότητας (π.χ. ΕΘΠΔ ή τομεακό πλαίσιο διαλειτουργικότητας) για τη διενέργεια της αξιολόγησης καθιστά δυνατή τη δημιουργία μεγαλύτερης αξίας και μπορεί να απλουστεύσει περισσότερο την προσέγγιση. Ακολουθούν παραδείγματα διαδικασιών διακυβέρνησης της διαλειτουργικότητας που ευθυγραμμίζονται με το ΕΠΔ και τις οποίες ίσως αναγνωρίσετε από την προσωπική σας πείρα.

- Ορισμένα κράτη μέλη έχουν ενσωματώσει το ΕΠΔ σε **εθνική νομοθεσία για τη διαλειτουργικότητα** και έχουν προσθέσει απαιτήσεις που αφορούν ειδικά το πλαίσιο του οικείου κράτους μέλους¹³. Στις περιπτώσεις αυτές, κατά την αξιολόγηση μπορεί να εξεταστεί πώς θα μπορούσαν οι δεσμευτικές απαιτήσεις να ενταχθούν σε αυτό το πλαίσιο.
- Ορισμένα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει **εθνικές αρχιτεκτονικές αναφοράς για τη διαλειτουργικότητα**, οι οποίες ευθυγραμμίζονται με το ΕΠΔ (ορισμένες από αυτές βασίζονται στην EIRA)¹⁴. Η αξιολόγηση θα μπορούσε να εξετάσει τον τρόπο με τον οποίο οι απαιτήσεις εντάσσονται στις εν λόγω εθνικές αρχιτεκτονικές.
- Ορισμένα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει **πλαίσια διακυβέρνησης δεδομένων** που ενσωματώνουν τις συστάσεις του ΕΠΔ. Η αξιολόγηση μπορεί να βασίζεται στις εν λόγω πρακτικές.
- Ορισμένοι διεθνείς οργανισμοί, όπως η Παγκόσμια Τράπεζα, έχουν χρησιμοποιήσει το ΕΠΔ ως κατευθυντήρια αρχή για τις πρωτοβουλίες τους, όπως η πρωτοβουλία [ID4D \(ταυτοποίηση για](#)

¹² Κάποια παραδείγματα περιλαμβάνουν πρακτικές στο [εργαλείο αριθ. 28 της Επιτροπής στην εργαλειοθήκη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση της νομοθεσίας](#)· Δανία [Digital-ready legislation \(digst.dk\)](#)· και Γερμανία [Digitalcheck: Refining the beta version step by step | DigitalService \(bund.de\)](#).

¹³ Παραδείγματα περιλαμβάνονται στο Παρατηρητήριο των Εθνικών Πλαισίων Διαλειτουργικότητας [NIFO — National Interoperability Framework Observatory](#).

¹⁴ Κάποια παραδείγματα είναι η [Πολωνία](#), καθώς και η [Μάλτα](#).

[την ανάπτυξη](#)), η οποία έχει ως στόχο να βοηθήσει τους επαγγελματίες να σχεδιάσουν και να εφαρμόσουν συμπεριληπτικά και αξιόπιστα συστήματα ταυτοποίησης (ID).

Τα ερωτήματα που σχετίζονται με την ευθυγράμμιση με εθνικό ή ειδικό πλαίσιο θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν τα εξής:

- Πώς εντάσσονται οι απαιτήσεις στη διακυβέρνηση της διαλειτουργικότητας στον οργανισμό μου;
- Πώς εντάσσονται οι απαιτήσεις στην αρχιτεκτονική δομή;
- Έχουμε τεκμηριώσει τις επηρεαζόμενες ροές δεδομένων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της εθνικής μας δομής διαλειτουργικότητας;

3.4.1.5.3 Βέλτιστη πρακτική 3: περαιτέρω χρησιμοποιήσιμα εργαλεία

Αυτό το σημείο εκκίνησης είναι σημαντικό για όλους τους οργανισμούς που δεν διαθέτουν ειδική μέθοδο για τις αξιολογήσεις (διαλειτουργικότητας) ή διαθέτουν ειδική μέθοδο, η οποία όμως δεν είναι ευθυγραμμισμένη με το ΕΠΔ. Αποτελεί επίσης πολύτιμη προσέγγιση για την αξιολόγηση των δεσμευτικών απαιτήσεων ειδικότερα (π.χ. για τον έλεγχο της συμμόρφωσης με κάποιο πρότυπο).

Έχουν σχεδιαστεί πολλές λύσεις με σκοπό τη στήριξη των αξιολογήσεων βάσει του ΕΠΔ για διάφορους σκοπούς. Όλες αυτές οι λύσεις θα πρέπει να προσαρμοστούν προκειμένου να υποστηρίξουν πλήρως τις αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας στο μέλλον, αλλά μπορούν ήδη από σήμερα να προσφέρουν χρήσιμη καθοδήγηση σε κάποιο βαθμό. Εάν από την αξιολόγηση προκύψει υψηλή βαθμολογία, ο αντίκτυπος στη διασυννοριακή διαλειτουργικότητα αναμένεται να είναι θετικός. Αντίθετα, ένα χαμηλό επίπεδο ευθυγράμμισης αναμένεται να οδηγήσει σε χαμηλή βαθμολογία. Ακολουθούν παραδείγματα τέτοιων εργαλείων.

- Για αξιολογήσεις που αφορούν αλλαγή σε υφιστάμενη ψηφιακή δημόσια υπηρεσία: τα [εργαλεία ωριμότητας της διαλειτουργικότητας \(IMAPS, SIQAT και GIQAT\)](#). Πρόκειται για εργαλεία αυτοαξιολόγησης με σκοπό την αξιολόγηση της ωριμότητας της διαλειτουργικότητας των ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης. Ως εκ τούτου, αποτελούν πολύτιμα σημεία εκκίνησης, αλλά θα πρέπει να προσαρμοστούν, καθώς οι αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας αφορούν δεσμευτικές απαιτήσεις και όχι συγκεκριμένες ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες. Εάν επιλεγεί μια τέτοια λύση, θα πρέπει να παρέχονται διαδικτυακά ερωτηματολόγια για τη βαθμολόγηση της ωριμότητας της διαλειτουργικότητας, μαζί με συστάσεις για την έκθεση.
- Για αξιολογήσεις που αφορούν πρότυπο ή προδιαγραφή: Η [CAMSS](#) (κοινή μέθοδος αξιολόγησης προτύπων και προδιαγραφών) είναι ένα εργαλείο αυτοαξιολόγησης με σκοπό την αξιολόγηση της στήριξης της διαλειτουργικότητας επιλεγμένων προτύπων και/ή προδιαγραφών. Για την έκθεση θα πρέπει να παρέχεται διαδικτυακό ερωτηματολόγιο με σκοπό τη βαθμολόγηση της διαλειτουργικότητας.

3.5 Προσδιορισμός λύσεων

Βασική αρχή που τονίζεται στον ΚΔΕ είναι η σημασία και η αξία της περαιτέρω χρήσης υφιστάμενων λύσεων διαλειτουργικότητας (π.χ. τυποποιημένα δομικά στοιχεία ή βασικά λεξιλόγια) για την προώθηση της διαλειτουργικότητας, της εναρμόνισης και της αποτελεσματικής χρήσης των δημόσιων πόρων. Η προσέγγιση αυτή δεν ενισχύει απλώς τη διασυννοριακή διαλειτουργικότητα, αλλά συμβάλλει και στην οικονομική απόδοση και στη συνέπεια μεταξύ των δημόσιων υπηρεσιών στην ΕΕ.

Ο ΚΔΕ αναφέρει ότι οι οργανισμοί πρέπει, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας, να αξιολογούν την εφαρμοσιμότητα και, ως εκ τούτου, τη δυνατότητα περαιτέρω χρήσης των υφιστάμενων λύσεων, και ιδίως εκείνων που ορίζονται ως «λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη». Πρόκειται για λύσεις διαλειτουργικότητας (π.χ. πρότυπα, δομικά στοιχεία και βασικά λεξιλόγια) που έχουν ελεγχθεί και συνιστώνται από το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης για τις δυνατότητές τους να βελτιώσουν ή να καθιερώσουν τη (διασυννοριακή) διαλειτουργικότητα, όπου απαιτείται.

Πρωταρχικοί στόχοι αυτού του σταδίου είναι οι ακόλουθοι:

1. να προσδιοριστούν σχετικές λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη που θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες διαλειτουργικότητας οι οποίες εντοπίζονται στην αξιολόγησή σας·
2. να αξιολογηθεί ο τρόπος με τον οποίο οι λύσεις αυτές θα μπορούσαν να ενσωματωθούν στην υπηρεσία σας προκειμένου να βελτιωθεί η διαλειτουργικότητα·
3. να εξεταστούν πιθανώς άλλοι κατάλογοι περαιτέρω χρησιμοποιήσιμων λύσεων, είτε σε ενωσιακό είτε σε εθνικό επίπεδο, οι οποίες θα μπορούσαν να προσφέρουν κατάλληλες προσεγγίσεις.

Εάν δοθεί προτεραιότητα στην περαιτέρω χρήση υφιστάμενων λύσεων, μπορεί να επιταχυνθεί η ανάπτυξη διαλειτουργικών υπηρεσιών, να μειωθεί η αλληλεπικάλυψη των προσπαθειών και να διασφαλιστεί η ευθυγράμμιση με καθιερωμένα πρότυπα και πρακτικές σε ολόκληρη την ΕΕ.

Στις υποενότητες που ακολουθούν, θα εξετάσουμε τρόπους αποτελεσματικού προσδιορισμού, αξιολόγησης και δυνητικής προσαρμογής αυτών των λύσεων στο πλαίσιο της συγκεκριμένης υπηρεσίας σας και των απαιτήσεων διαλειτουργικότητας.

3.5.1 Έρευνα και αξιολόγηση σχετικών λύσεων για τη διαλειτουργική Ευρώπη

Όπως προαναφέρθηκε εν συντομία, οι **λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη** μπορούν να είναι κάθε περαιτέρω χρησιμοποιήσιμο στοιχείο ενεργητικού που αφορά νομικές, οργανωτικές, σημασιολογικές ή τεχνικές απαιτήσεις και καθιστά δυνατή τη διασυννοριακή διαλειτουργικότητα. Κάποια παραδείγματα περιλαμβάνουν εννοιολογικά πλαίσια, κατευθυντήριες γραμμές, αρχιτεκτονικές αναφορές, τεχνικές προδιαγραφές, πρότυπα, υπηρεσίες και εφαρμογές, καθώς και τεκμηριωμένες τεχνικές συνιστώσες, όπως ο πηγαίος κώδικας. Οι **λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη** είναι λύσεις διαλειτουργικότητας που έχουν προταθεί από το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης (αναμένονται το 2025).

3.5.2 Έρευνα σχετικών λύσεων διαλειτουργικότητας

Η [πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης](#) (πρώην Joinup) θα προσφέρει τελικά πρόσβαση σε όλες τις λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη, οι οποίες θα επισημαίνονται αναλόγως και θα συνοδεύονται από αντίστοιχες λειτουργίες αναζήτησης. Η πύλη θα διευκολύνει περαιτέρω την αναζήτηση άλλων σχετικών λύσεων, συμπεριλαμβανομένων λύσεων ανοικτού κώδικα. Ωστόσο, υπάρχουν ήδη πολλές λύσεις διαθέσιμες στην πύλη.

Οι εθνικές πύλες μπορούν επίσης να χρησιμεύσουν ως σημεία εισόδου όπου μπορείτε να αναζητήσετε περαιτέρω χρησιμοποιήσιμες λύσεις που βελτιώνουν τη διαλειτουργικότητα. Εάν θέλετε να ενημερώνεστε σχετικά με λύσεις που ενδέχεται να καταστούν συναφείς στο μέλλον, μπορείτε να συμμετάσχετε σε σχετικές κοινότητες όπου θα

βρείτε επίσης περισσότερες πληροφορίες και μπορείτε να συμμετάσχετε σε συζητήσεις.

3.5.3 Αξιολόγηση και επιλογή σχετικών λύσεων για τη διαλειτουργική Ευρώπη

Κατά την αξιολόγηση και την επιλογή από τις λύσεις που προσδιορίστηκαν, θα πρέπει να υπενθυμίζονται οι συγκεκριμένοι στόχοι της αξιολόγησης που προσδιορίζονται στο πρώτο στάδιο. Γενικά, αυτό το μέρος της αξιολόγησης διενεργείται προκειμένου να **αυξηθούν οι πιθανότητες διαλειτουργικότητας** στο μέλλον όταν εφαρμοστούν οι απαιτήσεις.

Ένα κοινό χαρακτηριστικό των λύσεων για τη διαλειτουργική Ευρώπη και των λύσεων διαλειτουργικότητας είναι ότι μπορούν να χρησιμοποιηθούν περαιτέρω αμφότερες. Ο εντοπισμός περαιτέρω χρησιμοποιήσιμων λύσεων σε πρώιμο στάδιο της διαδικασίας μπορεί να συμβάλει στον σχεδιασμό των απαιτήσεων ή στην προσαρμογή τους κατά τρόπο που θα καθιστά δυνατή την περαιτέρω χρησιμοποίηση των εν λόγω λύσεων και, ως εκ τούτου, την εξοικονόμηση κόστους κατά την εφαρμογή των απαιτήσεων.

Ωστόσο, στο στάδιο αυτό, η αξιολόγηση μπορεί να ακολουθήσει αρκετά διαφορετικές κατευθύνσεις, όπως:

- **έρευνα:** διατήρηση των πραγμάτων αρκετά ανοιχτών για περαιτέρω χρήση (π.χ. λύση για τη διαλειτουργική Ευρώπη)·
- **ενημέρωση:** ενημέρωση των φορέων υλοποίησης, μέσω της έκθεσης αξιολόγησης, σχετικά με τις υφιστάμενες λύσεις που μπορούν ενδεχομένως να χρησιμοποιηθούν για εφαρμογή·
- **προγραμματισμός:** τεκμηρίωση της ανάγκης ανάπτυξης ενός περαιτέρω χρησιμοποιήσιμου εργαλείου.

Οι λύσεις που παρατίθενται σε έκθεση αξιολόγησης δεν είναι αυτομάτως δεσμευτικές για τους φορείς υλοποίησης. Ωστόσο, μπορούν να βοηθήσουν τους φορείς υλοποίησης να ευθυγραμμιστούν και να συνδεθούν στο πλαίσιο των προσπαθειών που καταβάλλουν για την εφαρμογής, να εξοικονομήσουν πόρους και να συμβάλουν αυτομάτως στην αύξηση της διαλειτουργικότητας σε ολόκληρη την ΕΕ. Για τον σκοπό αυτόν, δεν θα πρέπει μόνο να αξιολογείτε αν και πότε είναι δυνατή η περαιτέρω χρήση, αλλά και, ανάλογα με την περίπτωση, είτε να διευκρινίζετε ποιες λύσεις θα μπορούσαν ή θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν περαιτέρω, είτε αν πρέπει να σχεδιαστεί νέα λύση. Εάν είναι δυνατόν, μπορείτε

επίσης να επικοινωνήσετε ξανά με τους συμφεροντούχους για να ελέγξετε τα αποτελέσματά σας και να λάβετε τις παρατηρήσεις τους σχετικά με πιθανές λύσεις.

3.6 Υποβολή έκθεσης

Αφού ολοκληρώσετε την αξιολόγησή σας σχετικά με τις επιπτώσεις στη διαλειτουργικότητα και αφού εντοπίσετε πιθανές λύσεις, το επόμενο βήμα είναι να τεκμηριώσετε τα πορίσματα και τις συστάσεις σας σε έκθεση αξιολόγησης. Η εν λόγω έκθεση αποτελεί βασικό παραδοτέο της διαδικασίας αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας. Στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης, θα μπορέσετε να συμπληρώσετε την έκθεσή σας με βάση τις πληροφορίες που ορίζονται στο παράρτημα του κανονισμού.

Οι λεπτομέρειες της σύνταξης, της επανεξέτασης και της οριστικοποίησης της έκθεσης είναι σημαντικές, αλλά δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κεφαλαίου. Για αναλυτικές οδηγίες σχετικά με τον τρόπο διάρθρωσης και σύνταξης της έκθεσης αξιολόγησης διαλειτουργικότητας (συμπεριλαμβανομένων ειδικών απαιτήσεων για το περιεχόμενο και τη μορφή), ανατρέξτε στο [κεφάλαιο 4](#) του παρόντος οδηγού, όπου θα βρείτε οδηγίες για τη σύνταξη σαφούς και ενημερωτικής έκθεσης, η οποία θα μπορεί να εφαρμοστεί και θα πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στον ΚΔΕ.

3.7 Δράσεις επακολούθησης

Η ολοκλήρωση της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας και η εκπόνηση της έκθεσης πληρούν την υποχρεωτική απαίτηση διενέργειας αξιολόγησης διαλειτουργικότητας. Ωστόσο, για να αποκομίσετε το μέγιστο όφελος από τη διενέργεια της αξιολόγησης, θα πρέπει να δοθεί συνέχεια στα συμπεράσματα και τα πορίσματα —με τη διατύπωση συστάσεων, την κοινοποίηση πληροφοριών σχετικά με τα πορίσματα ή τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων.

Το στάδιο επακολούθησης μπορεί επίσης να αποκαλύψει νέες προκλήσεις ή ευκαιρίες που δεν ήταν εμφανείς κατά την αρχική αξιολόγηση. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να διατηρείτε την ευελιξία σας και να είστε προετοιμασμένοι για την προσαρμογή του σχεδίου δράσης ώστε να αποτυπώνει τα πραγματικά αποτελέσματα και τις νέες γνώσεις που προκύπτουν.

Σε συνέχεια των πορισμάτων της αξιολόγησης, οι οργανισμοί μπορούν να διασφαλίσουν ότι οι αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας οδηγούν σε ουσιαστικές βελτιώσεις στην παροχή διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών.

Σύνοψη

Στο παρόν κεφάλαιο περιγράφηκε μια ολοκληρωμένη διαδικασία για τη διενέργεια αξιολόγησης διαλειτουργικότητας και παρασχέθηκε λεπτομερής χάρτης πορείας από την αρχική προετοιμασία έως τη συνεχή βελτίωση. Η διαδικασία που περιγράφεται είναι μια προσέγγιση βέλτιστων πρακτικών, κατάλληλη για περίπλοκα έργα που απαιτούν ενδεδεχόμενη αξιολόγηση των επιπτώσεων στη διαλειτουργικότητα.

Είναι σημαντικό να αναγνωριστεί ότι αυτή η λεπτομερής διαδικασία χρησιμεύει ως ιδανικό πλαίσιο που παρέχει μια πλήρη εικόνα του τι μπορεί να συνεπάγεται μια πλήρους κλίμακας αξιολόγηση διαλειτουργικότητας. Ωστόσο, αντιλαμβανόμαστε ότι δεν χρειάζονται ή δεν διαθέτουν όλα τα έργα ή οι οργανισμοί τους πόρους για μια τόσο εκτενή αξιολόγηση.

Όπως τονίστηκε στην αρχή του παρόντος κεφαλαίου, η διαδικασία αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας θα πρέπει να προσαρμόζεται ανάλογα με τις ειδικές ανάγκες, τους περιορισμούς και τα χαρακτηριστικά του οργανισμού και του έργου σας. Η έκταση και το βάθος της αξιολόγησής σας

θα πρέπει να είναι ανάλογα με την κλίμακα και τον δυνητικό αντίκτυπο της πρωτοβουλίας που αξιολογείτε.

Οι οργανισμοί θα πρέπει να αισθάνονται ελεύθεροι να επεκτείνουν και να προσαρμόσουν τη διαδικασία αυτή ανάλογα με τις ιδιαίτερες συνθήκες τους. Αυτό μπορεί να σημαίνει επικέντρωση σε ορισμένα στάδια περισσότερο από ό,τι σε άλλα, συνδυασμό σταδίων ή προσαρμογή του βαθμού λεπτομέρειας της ανάλυσης με βάση τους διαθέσιμους πόρους και την πολυπλοκότητα της υπό αξιολόγηση υπηρεσίας. Το βασικό είναι να τηρούν τις βασικές αρχές της αξιολόγησης, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι η διαδικασία παραμένει διαχειρίσιμη και παρέχει πολύτιμες πληροφορίες στο πλαίσιο των ιδιαίτερων συνθηκών που αντιμετωπίζετε.

Ένα αναλυτικό παράδειγμα διαδικασίας βέλτιστης πρακτικής συνοψίζεται στο ακόλουθο διάγραμμα.

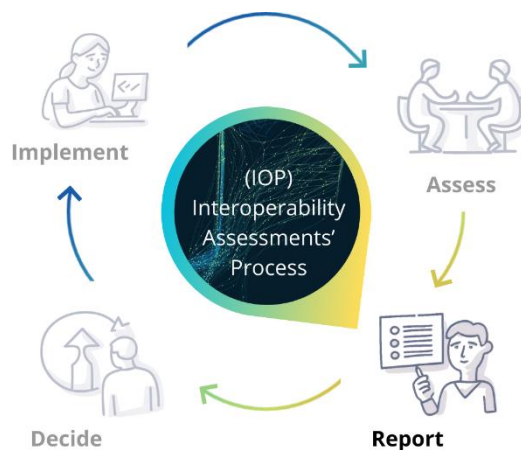
Ολοκληρωμένο παράδειγμα βέλτιστης πρακτικής μιας πλήρους διαδικασίας

4 Πώς τεκμηριώνεται η αξιολόγηση σε μια αναλυτική έκθεση;

Το παρόν κεφάλαιο έχει ως στόχο την παροχή στήριξης σχετικά με τον τρόπο τεκμηρίωσης του αποτελέσματος μιας αξιολόγησης διαλειτουργικότητας σε μια αναλυτική έκθεση. Η έκθεση επιτελεί σημαντική λειτουργία στον κύκλο αξιολόγησης: αποτελεί σημαντική βάση για τη λήψη αποφάσεων και στη συνέχεια μπορεί να στηρίξει την υλοποίηση παρέχοντας, με βάση την έκθεση, προτάσεις για τη βελτίωση της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας των διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών. Τέλος, παρέχει πληροφορίες για την παρακολούθηση όχι μόνο του ΚΔΕ, αλλά δυνητικά και άλλων σχετικών συστημάτων παρακολούθησης της ψηφιακής διακυβέρνησης.

Απαιτήσεις της έκθεσης αξιολόγησης βάσει του κανονισμού για τη διαλειτουργική Ευρώπη

Οι δημόσιοι οργανισμοί μπορούν να αποφασίσουν οι ίδιοι πώς θα οργανώσουν τη διαδικασία αξιολόγησης, αλλά το νομικό κείμενο του ΚΔΕ ορίζει πολύ σαφείς απαιτήσεις για την έκθεση αξιολόγησης¹⁵, η οποία:

1. πρέπει να δημοσιεύεται τουλάχιστον σε έναν επίσημο ιστότοπο·
2. πρέπει να είναι σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο·
3. πρέπει να παρουσιάσει το αποτέλεσμα της αξιολόγησης (συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που απαριθμούνται στο παράρτημα του ΚΔΕ)·
4. πρέπει να κοινοποιείται ηλεκτρονικά στο Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης·
5. δεν πρέπει να περιέχει ευαίσθητες πληροφορίες.

Στις ακόλουθες υποενότητες επεξηγούνται λεπτομερέστερα αυτές οι απαιτήσεις.

4.1 Δημοσίευση σε επίσημο ιστότοπο

Η έκθεση αξιολόγησης πρέπει να παρέχει πληροφορίες όχι μόνο στους φορείς λήψης αποφάσεων και στους φορείς υλοποίησης, αλλά και σε κάθε άλλο πρόσωπο που ενδεχομένως χρειαστεί να διενεργήσει σχετικές αξιολογήσεις στο μέλλον. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να είναι διαθέσιμη στο κοινό σε τουλάχιστον έναν επίσημο ιστότοπο. Ως επίσημος ιστότοπος στην προκειμένη περίπτωση νοείται δημόσιος ιστότοπος που τελεί υπό τη μόνιμη ευθύνη δημόσιου οργανισμού, αλλά δεν χρειάζεται να είναι ο ιστότοπος του οργανισμού που διενεργεί την

αξιολόγηση. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές ορίζουν έναν τέτοιο δημόσιο χώρο.

Δεν υπάρχει νομική απαίτηση σχετικά με τη δημιουργία νέου ιστοτόπου για τον συγκεκριμένο σκοπό. Η έκθεση θα είναι επίσης διαθέσιμη στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης. Ιδανικά, θα πρέπει να υπάρχουν σύνδεσμοι προς την έκθεση σε όλους τους ιστοτόπους όπου συνήθως μεταβαίνουν και βρίσκουν τις εν λόγω πληροφορίες όσοι έχουν όφελος από την ανάγνωση της έκθεσης αξιολόγησης. Η

¹⁵ Βλ. άρθρο 3 παράγραφος 2 δεύτερη περίοδος και αιτιολογική σκέψη 22 του ΚΔΕ.

δημοσίευση μπορεί να πραγματοποιείται συμπληρωματικά και σε άλλες μορφές (π.χ. σε έντυπη μορφή ή σε συγκεκριμένα επιστημονικά περιοδικά).

4.2 Μηχαναγνώσιμος μορφότυπος

Ο όρος «μηχαναγνώσιμος» σημαίνει ότι οι πληροφορίες **παρέχονται έτσι ώστε οι μηχανές να μπορούν εύκολα να τις επεξεργάζονται και να τις κατανοούν**. Αυτό σημαίνει ότι δεν αρκεί οι πληροφορίες αυτές να είναι ανοικτές και ψηφιακά προσβάσιμες. Τα μηχαναγνώσιμα δεδομένα συμμορφώνονται με συγκεκριμένες δομές ή μορφοτύπους που παρέχουν τη δυνατότητα στα αυτοματοποιημένα συστήματα να τα ερμηνεύουν χωρίς να απαιτείται ανθρώπινη παρέμβαση.

Η μηχαναγνώσιμότητα για τους σκοπούς των εκθέσεων αξιολόγησης μπορεί να διασφαλιστεί με τη χρήση κατάλληλου **συστήματος μεταδεδομένων**. Επιπλέον, η δυνατότητα σύγκρισης και περαιτέρω χρήσης των δεδομένων που υποβάλλονται μπορεί να βελτιωθεί με την περαιτέρω χρήση τυποποιημένων τρόπων αναπαράστασης των δεδομένων (π.χ. ευθυγράμμιση τους με τα αντίστοιχα σημασιολογικά μοντέλα που βρίσκονται υπό ανάπτυξη). Η χρήση των εργαλείων που προσφέρει η Επιτροπή μπορεί να συμβάλει στη διασφάλιση της μηχαναγνώσιμότητας στο μέλλον. Τα εργαλεία αυτά θα περιλαμβάνουν ένα **διαδικτυακό εργαλείο για την απευθείας υποβολή της έκθεσης** στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης. Θα μπορούσε επίσης να αναπτυχθεί **μια API (διεπαφή προγραμμάτων εφαρμογής) και η τεκμηρίωσή της** για την ανταλλαγή μηχαναγνώσιμων δεδομένων, με τη σύνδεση αυτής της API σε οποιονδήποτε διακομιστή.

Έχετε υπόψη ότι η απαίτηση έκδοσης της έκθεσης σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο δεν ακυρώνει την υποχρέωση η έκθεση να καθίσταται **προσβάσιμη σε ιστότοπο σε μορφή αναγνώσιμη από τον άνθρωπο** και σχεδιασμένη έτσι ώστε να παρέχει τη δυνατότητα στους πολίτες να την κατανοούν απευθείας.

4.3. Ελάχιστο περιεχόμενο της έκθεσης

Το ελάχιστο περιεχόμενο της έκθεσης καθορίζεται στο παράρτημα του ΚΔΕ. Ο παρών οδηγός καλύπτει μόνο το ελάχιστο περιεχόμενο και δεν καλύπτει άλλα στοιχεία. Ως ένα από τα εργαλεία στήριξης για τις αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας, η Επιτροπή βρίσκεται επίσης σε διαδικασία θέσπισης ενός μοντέλου δεδομένων για τις εκθέσεις αξιολόγησης που θα δημοσιεύονται στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης. Ο παρακάτω πίνακας περιέχει ορισμένες προτάσεις που θα σας βοηθήσουν να δημοσιεύετε τις πληροφορίες σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο. Όπως προαναφέρθηκε, αυτό δεν αποκλείει την ταυτόχρονη δημοσίευση σε άλλους μορφοτύπους.

Πίνακας 1: Παροχή των πληροφοριών σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο

• Στοιχείο	• Χρησιμοποιήσιμα μοντέλα δεδομένων
• 1. Γενικές πληροφορίες	
• Οντότητα της Ένωσης ή φορέας του δημόσιου τομέα που παρέχει την έκθεση και άλλες συναφείς πληροφορίες	• Core Public Organisation Vocabulary

• Σχετική πρωτοβουλία, έργο ή δράση	• Το στοιχείο αυτό θα βοηθήσει τον χρήστη να κατανοήσει το πλαίσιο της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας. Μπορεί, για παράδειγμα, να παρέχει συνδέσμους προς άλλους επίσημους ιστοτόπους στους οποίους θα δημοσιευθεί νομοθετική πρόταση ή πρόσκληση υποβολής προσφορών. Τα θεσμικά όργανα της ΕΕ μπορούν, για παράδειγμα, να έχουν συνδέσμους προς τη διαδικτυακή πύλη «Πείτε την άποψή σας». • Για νομικούς πόρους, μια συναφής λύση είναι η εξής: Λίγα λόγια για το ELI — EUR-Lex (europa.eu).
• 2. Απαιτήσεις	
• Σχετικές διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες	• Core Public Service Vocabulary Application Profile
• Αξιολογηθείσες δεσμευτικές απαιτήσεις	• Υπάρχουν διάφορες πρακτικές για την τεκμηρίωση των απαιτήσεων (π.χ. ιστορίες χρηστών ή περιπτώσεις χρήσης). Αυτές προσθέτουν αξία σε διάφορα πλαίσια (βλ. επίσης κεφάλαιο 3). • Πιθανό σημείο εκκίνησης: Core Criterion and Core Evidence Vocabulary, Core Assessment Vocabulary.
• Δημόσιοι και ιδιωτικοί συμφεροντούχοι που επηρεάζονται	• Στο στοιχείο αυτό, μπορεί να αρκεί απλώς να αναφερθεί η κατηγορία των συμφεροντούχων και όχι κάθε συγκεκριμένος συμφεροντούχος. Τα εργαλεία που αναπτύσσονται επί του παρόντος από την Επιτροπή θα παρέχουν έναν δομημένο τρόπο συλλογής των εν λόγω πληροφοριών. • Ως λύση σημασιολογικής διαλειτουργικότητας, θα μπορούσε κανείς να χρησιμοποιήσει ελεγχόμενα λεξιλόγια για δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς (π.χ. βασικά επιχειρηματικά λεξιλόγια) και

		οντολογίες τομέα όπως η ονοματολογία NACE ¹⁶ ή η ταξινόμηση COFOG ¹⁷ .									
	Διαπιστωθείσες συνέπειες στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα	Τα εργαλεία που παρέχει η Επιτροπή θα συλλέγουν τις πληροφορίες αυτές ανά επίπεδο διαλειτουργικότητας, ώστε να ακολουθούν τη λογική του ΕΠΔ.									
	Διαπιστωθείσες συνέπειες στη νομική διασυνοριακή διαλειτουργικότητα	Χρησιμοποιήστε το ΕΘΠΔ ή το ΕΠΔ ως βάση αναφοράς και επιλέξτε το πλέον κατάλληλο, παρέχοντας αιτιολογία, εάν είναι αναγκαίο (τουλάχιστον για τον αναγνώσιμο από τον άνθρωπο μορφότυπο): <table border="1"> <tr> <td>Ωφέλιμη</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>Αμελητέα</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>Ριψοκίνδυνη</td><td></td><td></td></tr> </table>	Ωφέλιμη			Αμελητέα			Ριψοκίνδυνη		
Ωφέλιμη											
Αμελητέα											
Ριψοκίνδυνη											
	Διαπιστωθείσες συνέπειες στην οργανωτική διασυνοριακή διαλειτουργικότητα	Χρησιμοποιήστε το ΕΘΠΔ ή το ΕΠΔ ως βάση αναφοράς και επιλέξτε το πλέον κατάλληλο, παρέχοντας αιτιολογία, εάν είναι αναγκαίο (τουλάχιστον για τον αναγνώσιμο από τον άνθρωπο μορφότυπο) <table border="1"> <tr> <td>Ωφέλιμη</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>Αμελητέα</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>Ριψοκίνδυνη</td><td></td><td></td></tr> </table>	Ωφέλιμη			Αμελητέα			Ριψοκίνδυνη		
Ωφέλιμη											
Αμελητέα											
Ριψοκίνδυνη											
	Διαπιστωθείσες συνέπειες στη σημασιολογική διασυνοριακή διαλειτουργικότητα	Χρησιμοποιήστε το ΕΘΠΔ ή το ΕΠΔ ως βάση αναφοράς και επιλέξτε το πλέον κατάλληλο, παρέχοντας αιτιολογία, εάν είναι αναγκαίο (τουλάχιστον για τον αναγνώσιμο από τον άνθρωπο μορφότυπο) <table border="1"> <tr> <td>Ωφέλιμη</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>Αμελητέα</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>Ριψοκίνδυνη</td><td></td><td></td></tr> </table>	Ωφέλιμη			Αμελητέα			Ριψοκίνδυνη		
Ωφέλιμη											
Αμελητέα											
Ριψοκίνδυνη											
	Διαπιστωθείσες συνέπειες στην τεχνική διασυνοριακή διαλειτουργικότητα	Χρησιμοποιήστε το ΕΘΠΔ ή το ΕΠΔ ως βάση αναφοράς και επιλέξτε το πλέον κατάλληλο, παρέχοντας αιτιολογία, εάν είναι αναγκαίο									

¹⁶Το NACE (Nomenclature des Activités Économiques dans la Communauté Européenne) είναι ένα ευρωπαϊκό βιομηχανικό τυποποιημένο σύστημα ταξινόμησης για την κωδικοποίηση της ταξινόμησης των επιχειρήσεων.

¹⁷ Η ταξινόμηση των κρατικών λειτουργιών αναπτύχθηκε στη σημερινή της εκδοχή το 1999 από τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης και δημοσιεύθηκε από το Τμήμα Στατιστικής των Ηνωμένων Εθνών ως πρότυπο για την ταξινόμηση των σκοπών των κρατικών δραστηριοτήτων.

		(τουλάχιστον για τον αναγνώσιμο από τον άνθρωπο μορφότυπο)									
		<table><tr><td>Ωφέλιμη</td><td></td><td></td></tr><tr><td>Αμελητέα</td><td></td><td></td></tr><tr><td>● Ριψοκίνδυνη</td><td></td><td></td></tr></table>	Ωφέλιμη			Αμελητέα			● Ριψοκίνδυνη		
Ωφέλιμη											
Αμελητέα											
● Ριψοκίνδυνη											
3. Αποτελέσματα											
Προσδιορισμένες προς χρήση λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη	- Δεν είναι ακόμη διαθέσιμες, αλλά προβλέπεται να συνοδεύονται από μοναδικούς αναγνωριστικούς κωδικούς, καθώς και από συνδέσμους προς τις σχετικές σελίδες της πύλης της διαλειτουργικής Ευρώπης. - Η έκθεση θα πρέπει να περιλαμβάνει κατάλογο των λύσεων για τη διαλειτουργική Ευρώπη οι οποίες έχουν προσδιοριστεί ως συναφείς κατά την εφαρμογή των απαιτήσεων. Εάν καμία λύση δεν αξιολογηθεί ως συναφής, αυτό θα πρέπει επίσης να σημειωθεί.										
Άλλες συναφείς λύσεις διαλειτουργικότητας, κατά περίπτωση (συμπεριλαμβανομένων των διεπαφών μηχανής με μηχανή)	- Η έκθεση θα πρέπει να περιλαμβάνει κατάλογο λύσεων διαλειτουργικότητας πέραν των προσδιορισμένων λύσεων για τη διαλειτουργική Ευρώπη. - Η έκθεση θα πρέπει, ιδανικά, να περιλαμβάνει συνδέσμους προς αντίστοιχες λύσεις στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης, σε εθνικές ή άλλες σχετικές πύλες.										
Εναπομένοντα εμπόδια στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα	Η έκθεση θα πρέπει να περιλαμβάνει κατάλογο των εναπομενόντων εμποδίων στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα τα οποία συνδέονται με τις αξιολογηθείσες δεσμευτικές απαιτήσεις. Οι δομημένες πληροφορίες θα μπορούσαν να συνδυαστούν με μια σύντομη επεξήγηση των λόγων για τους οποίους δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν και τι θα χρειαζόταν για την υπέρβασή τους.										

4.4 Κοινοποίηση στο Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης

Τα δεδομένα που περιέχονται στις εκθέσεις δεν είναι σημαντικά μόνο για την απόφαση που προετοιμάζουν και για τους φορείς υλοποίησης των εν λόγω αποφάσεων, αλλά είναι επίσης πολύ ενδιαφέροντα κατευθυντήρια δεδομένα για το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης. Εάν οι

εκθέσεις περιέχουν δεδομένα υψηλής ποιότητας, αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη λήψη αποφάσεων βάσει δεδομένων σχετικά με τις επικείμενες προτεραιότητες (π.χ. μέσω του θεματολογίου για τη διαλειτουργική Ευρώπη).

Ως εκ τούτου, ο ΚΔΕ απαιτεί την ηλεκτρονική διαβίβαση των εκθέσεων στο συμβούλιο. Οι εκθέσεις που κοινοποιούνται μέσω του διαδικτυακού εργαλείου για τις εκθέσεις αξιολόγησης, το οποίο παρέχεται στην [πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης](#) θα θεωρείται ότι έχουν αποσταλεί στο Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης. Τα δεδομένα που κοινοποιούνται θα συμβάλλουν στην παρακολούθηση και θα διατίθενται και σε άλλα ενδιαφερόμενα μέρη μέσω της πύλης της διαλειτουργικής Ευρώπης. Στο μέλλον, τα δεδομένα θα μπορούσαν να βελτιωθούν με δεδομένα που βασίζονται στην API, προκειμένου να παρέχονται επικαιροποιημένα στατιστικά στοιχεία αξιολόγησης (όπως φαίνεται σε αυτό το παράδειγμα από τη [Γαλλία](#)).

Η έκδοση που κοινοποιείται ηλεκτρονικά στο Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης δεν θα πρέπει να περιέχει ευαίσθητες πληροφορίες.

4.5 Προστασία ευαίσθητων πληροφοριών

Πριν από τη δημοσίευση της έκθεσης, οι δημόσιοι οργανισμοί θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η δημοσίευση δεν θέτει σε κίνδυνο τα προστατευόμενα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, το εμπορικό απόρρητο και τη δημόσια τάξη ή ασφάλεια. Εάν οι δεσμευτικές απαιτήσεις αφορούν κρίσιμα συστήματα των κρατών μελών, το περιεχόμενο της έκθεσης θα πρέπει να παραμένει σε επαρκώς υψηλό επίπεδο ώστε να μην περιέχει πληροφορίες που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια των εν λόγω συστημάτων (π.χ. η περιγραφή των απαιτήσεων θα μπορούσε να είναι σχετικά υψηλού επιπέδου και να συντάσσεται κατά τρόπο που δεν υπονομεύει την ασφάλεια). Μια άλλη επιλογή θα ήταν απλώς να παραλείπονται οι ευαίσθητες πληροφορίες. Εάν απλώς και μόνο η ύπαρξη απαίτησης αποτελεί ήδη ευαίσθητη πληροφορία, τότε η έκθεση δεν χρειάζεται να δημοσιευθεί στο σύνολό της και, αντ' αυτού, θα μπορούσε να δημοσιευθεί με την απόκρυψη ορισμένων στοιχείων, μαζί με την επεξήγηση της νομικής βάσης για την απόκρυψή τους (π.χ. ο λόγος για τον οποίο θεωρούνται ευαίσθητα). Ωστόσο, η έκθεση πρέπει να συντάσσεται και να κοινοποιείται με ασφάλεια στα ενδιαφερόμενα μέρη.

Σύνοψη

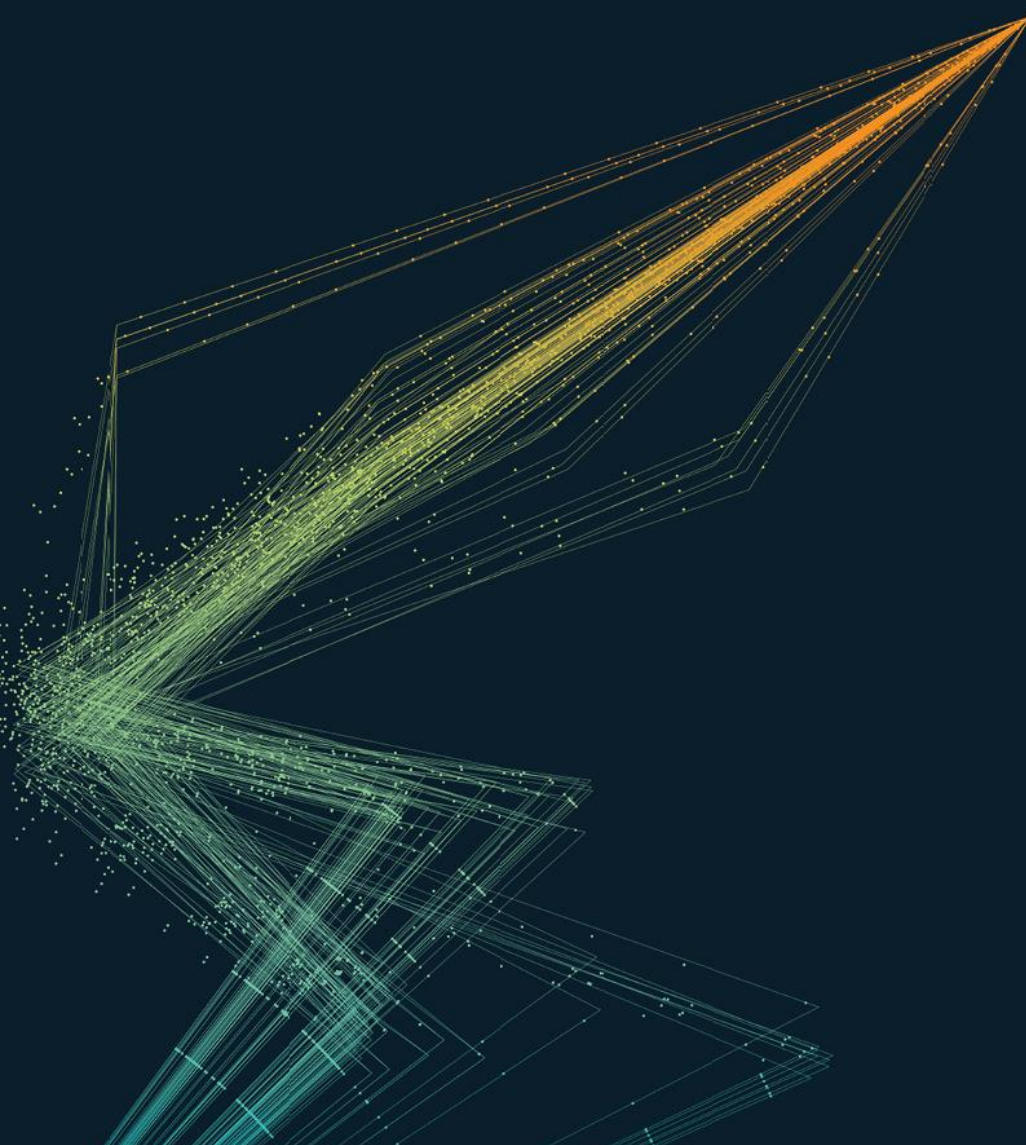
Η έκθεση θα πρέπει να συνοψίζει τις δεσμευτικές απαιτήσεις που έχουν αξιολογηθεί: τις διευρωπαϊκές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες που έχουν προσδιοριστεί: τις διαπιστωθείσες συνέπειες στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα: και τις συνιστώμενες λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη ή άλλες λύσεις διαλειτουργικότητας. Θα πρέπει επίσης να επισημαίνει τυχόν εναπομένοντα εμπόδια στη διαλειτουργικότητα που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση.

Η Επιτροπή οφείλει να παρέχει τεχνικά εργαλεία υποστήριξης της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας, συμπεριλαμβανομένου επιγραμμικού εργαλείου που διευκολύνει την ολοκλήρωση της έκθεσης και τη δημοσίευσή της στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης. Όλα τα εργαλεία προβλέπεται να βασίζονται σε μοντέλο ανοικτών δεδομένων που προκύπτει από τον κοινό κατάλογο ελέγχου για τις εκθέσεις αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας (που περιλαμβάνεται στο παράρτημα του κανονισμού).

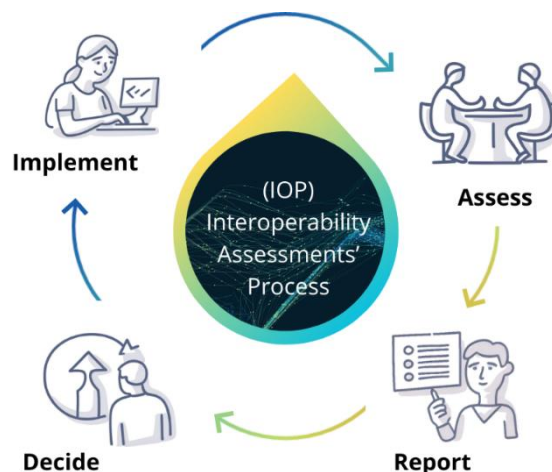
Η χρήση των εργαλείων δεν είναι υποχρεωτική, αλλά συνιστάται ιδιαίτερα, διότι θα ενσωματωθούν επίσης στο ευρύτερο πλαίσιο της πύλης της διαλειτουργικής Ευρώπης, όπου δημοσιεύονται οι εκθέσεις, ώστε να καταστούν προσβάσιμες σε περισσότερους συμφεροντούχους, όπως οι δημόσιοι

οργανισμοί, και κατ' επέκταση να ενισχυθεί η αμοιβαία μάθηση και η περαιτέρω χρήση δεδομένων, εννοιών και λύσεων.

5 Πώς καθιερώνεται η χρηστή διακυβέρνηση της διαδικασίας αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας στον οργανισμό σας;

Το ακόλουθο κεφάλαιο παρέχει συμβουλές σχετικά με τη διακυβέρνηση για διάφορες πτυχές της δημιουργίας, της εφαρμογής και της διαχείρισης αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας για πρώτη φορά σε οντότητα της ΕΕ ή σε φορέα του δημόσιου τομέα. Δεδομένης της ποικιλομορφίας των δομών και των διαδικασιών στους δημόσιους οργανισμούς και της ποικιλίας των θεμάτων που μπορούν να εξεταστούν σε μια αξιολόγηση διαλειτουργικότητας (νομικά, τεχνικά, σημασιολογικά και οργανωτικά ζητήματα), το παρόν κεφάλαιο δεν μπορεί να προσφέρει μια ενιαία λύση, αλλά αναδεικνύει γενικά μηνύματα. Αυτά δεν είναι δεσμευτικά, διότι εναπόκειται στις αρμόδιες αρχές της ΕΕ και των κρατών μελών να θεσπίσουν καθεστώς διακυβέρνησης γύρω από τις διαδικασίες αξιολόγησης ή να συμβάλουν στη θέσπιση αυτού του καθεστώτος, καθώς και να εκδώσουν τυχόν πρόσθετες κατευθυντήριες γραμμές που ενδεχομένως είναι επιθυμητές. Το κεφάλαιο αυτό θα εμβαθύνει στα εξής:

1. στη σύσταση χρηστής διακυβέρνησης για τις αξιολογήσεις
2. στη συνεκτίμηση του εκάστοτε πλαισίου
3. στη διασφάλιση της βιωσιμότητας της διαδικασίας και της αμοιβαίας μάθησης
4. σε (μη τεχνικούς) παράγοντες διευκόλυνσης για τις αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας

5.1 Σύσταση χρηστής διακυβέρνησης

Ο ΚΔΕ αφήνει την εφαρμογή των αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας στη διοικητική διακριτική ευχέρεια των οικείων δημόσιων οργανισμών. Αυτό σημαίνει ότι οι οντότητες που διενεργούν αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας μπορούν να αποφασίζουν σχετικά με τη βέλτιστη διαδικασία και τις ιδιαιτερότητές της —υπό την προϋπόθεση ότι τηρούν τις κοινές απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 3 του ΚΔΕ.

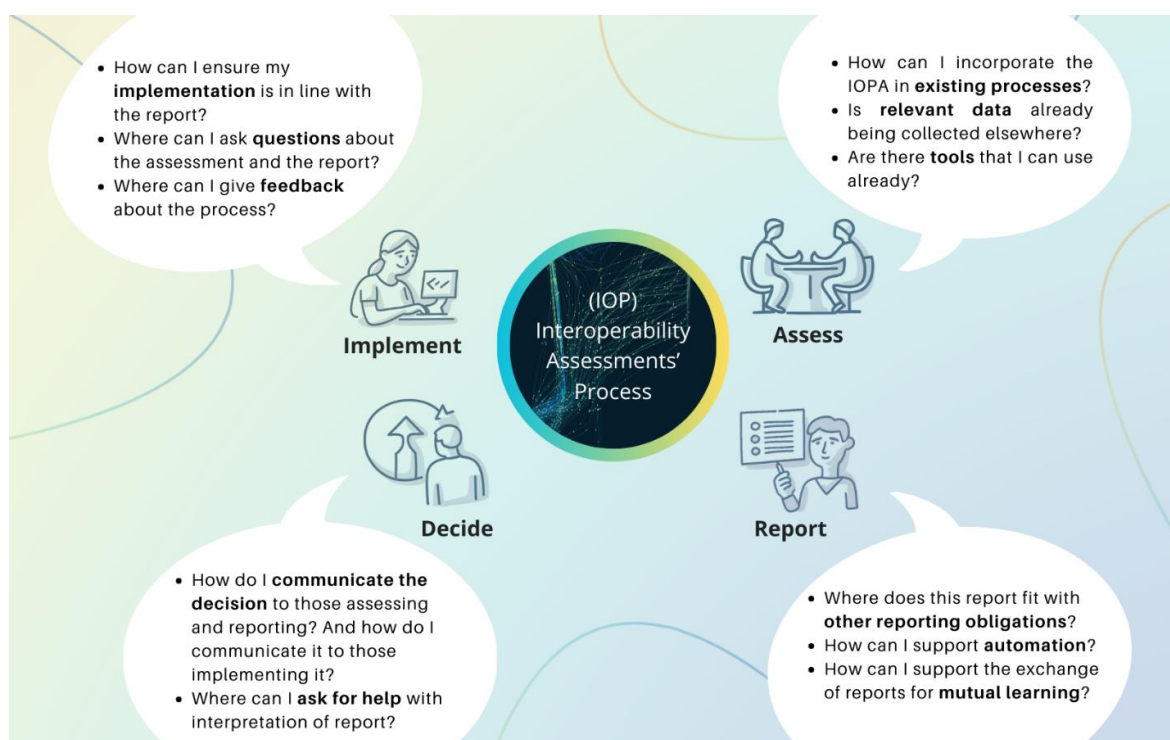
Κατά την εξέταση της διακυβέρνησης των αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας εν γένει, είναι πολύ βασικό να μη θεωρείται η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας ως μια μεμονωμένη διαδικασία, αλλά κυρίως μέρος ενός ευρύτερου οικοσυστήματος στο πλαίσιο της συνολικής λειτουργίας ενός δημόσιου οργανισμού (συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών χάραξης πολιτικής, των διαδικασιών αξιολόγησης και του κύκλου ζωής των ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών) και, στο πλαίσιο αυτό, να συνδέεται με τη διακυβέρνηση των εν λόγω διαδικασιών και του κύκλου ζωής των ΤΠ.

Αυτό αποτελεί μέρος της φιλοσοφίας για την ψηφιακά συμβατή χάραξη πολιτικής¹⁸, δηλαδή της διαδικασίας διαμόρφωσης ψηφιακά συμβατών πολιτικών και νομοθεσίας, με την εξέταση των ψηφιακών πτυχών από την έναρξη του κύκλου πολιτικής, ώστε να διασφαλίζεται ότι είναι έτοιμες για την ψηφιακή εποχή, ανθεκτικές στις μελλοντικές εξελίξεις και διαλειτουργικές. Για παράδειγμα, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, το πολιτισμικό χάσμα μεταξύ του νομικού και του ψηφιακού κόσμου μπορεί να προκαλέσει απρόβλεπτο κόστος εφαρμογής, δεδομένου ότι οι επιπτώσεις των δεσμευτικών απαιτήσεων δεν εξετάστηκαν σε αρκετά αρχικό στάδιο.

¹⁸ Για περισσότερες πληροφορίες βλ. [Digital-ready Policymaking | Interoperable Europe Portal](#), καθώς και τα πρακτικά παραδείγματα που αναφέρονται στο κεφάλαιο 3: πρακτικές στο [εργαλείο αριθ. 28 της Επιτροπής στην εργαλειοθήκη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση της νομοθεσίας](#). Δανία [Digital-ready legislation \(digst.dk\)](#) και Γερμανία [Digitalcheck: Refining the beta version step by step | DigitalService \(bund.de\)](#).

Εν προκειμένω, η ψηφιακά συμβατή προσέγγιση στη χάραξη πολιτικής αποσκοπεί στη γεφύρωση αυτού του χάσματος, συμβάλλοντας στη βέλτιστη χρήση των ψηφιακών τεχνολογιών και δεδομένων για την ομαλή εφαρμογή των νέων απαιτήσεων χάριν του επιδιωκόμενου αποτελέσματός τους.

Ως εκ τούτου, το σημείο εκκίνησης θα πρέπει να είναι η ενσωμάτωση της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας σε τυχόν υφιστάμενες διαδικασίες. Σε αυτές μπορεί να περιλαμβάνονται η διαβούλευση με τους συμφεροντούχους, οι ψηφιακοί έλεγχοι ή ήδη υφιστάμενες διαδικασίες αξιολόγησης. Έχετε υπόψη ότι, όσο νωρίτερα πραγματοποιηθεί η αξιολόγηση, τόσο ευκολότερο θα είναι να αντιμετωπιστούν πιθανά ζητήματα διασυννοριακής διαλειτουργικότητας και, ως εκ τούτου, να βελτιωθεί η ποιότητα των επηρεαζόμενων υπηρεσιών. Ως εκ τούτου, καλό θα είναι να διασφαλίζετε, κατά τον καθορισμό της διαδικασίας, ότι η αξιολόγηση διενεργείται σε όσο το δυνατόν πιο αρχικό στάδιο.

Παραδείγματα ερωτήσεων για φορείς σε διάφορα στάδια της διαδικασίας αξιολόγησης διαλειτουργικότητας (IOP) με σκοπό τη θέσπιση καθεστώτος χρηστής διακυβέρνησης για τις αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας

Ενδέχεται επίσης να απαιτείται συνεχής διακυβέρνηση των επιμέρους αξιολογήσεων. Η αποτελεσματική ευθυγράμμιση των προσπαθειών του προσωπικού με τις διαδικασίες διακυβέρνησης (όπου εμπλέκονται διάφορα οργανωτικά επίπεδα) μπορεί να μειώσει σημαντικά την απαιτούμενη εργασία. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν τα ίδια πώς θα καταναείμουν τους εσωτερικούς πόρους και πώς θα διαμορφώσουν τη συνεργασία¹⁹.

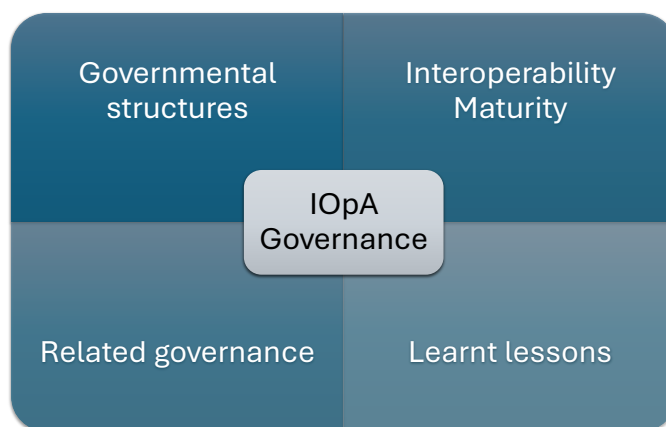
Σύμφωνα με το άρθρο 17 του ΚΔΕ, το ενιαίο σημείο επαφής (SPOC) κάθε κράτους μέλους πρέπει να στηρίζει τους φορείς του δημόσιου τομέα εντός του κράτους μέλους στην κατάρτιση ή στην

¹⁹ «Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητα αυτής της αποστολής, κάθε κράτος μέλος μπορεί να αποφασίζει σχετικά με τους εσωτερικούς πόρους και τη συνεργασία μεταξύ των οικείων φορέων του δημοσίου τομέα που απαιτούνται για την υποστήριξη της διενέργειας των εν λόγω αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας.» (αιτιολογική σκέψη 16 του ΚΔΕ).

προσαρμογή των διαδικασιών διενέργειας της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας. Οι συντονιστές διαλειτουργικότητας για τις οντότητες της Ένωσης έχουν παρόμοιο καθήκον (άρθρο 18 του ΚΔΕ)²⁰. Εάν δεν είστε βέβαιοι για τον τρόπο ενσωμάτωσης της διαδικασίας αξιολόγησης ή σχετικά με τη διακυβέρνηση εν γένει, εξετάστε το ενδεχόμενο να επικοινωνήσετε με το οικείο ενιαίο σημείο επαφής προκειμένου να διαπιστώσετε αν έχει πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο άλλοι δημόσιοι οργανισμοί έχουν επιλέξει να θεσπίσουν τη διαδικασία. Η Επιτροπή σχεδιάζει επίσης να συλλέξει ορθές πρακτικές, εκπαιδευτικό υλικό και άλλες ευκαιρίες ανταλλαγής πληροφοριών στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης.

5.2 Εξάρτηση από το ευρύτερο πλαίσιο

Ο μελλοντικός καθορισμός της διαδικασίας αξιολόγησης εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το πλαίσιο εντός του οποίου πρόκειται να ενσωματωθεί. Ωστόσο, υπάρχουν ορισμένα γενικά σημεία που πρέπει να γνωρίζετε.

5.2.1 Κρατικές δομές

Κάθε δημόσιος οργανισμός θα πρέπει να ενσωματώνει την αξιολόγηση διαλειτουργικότητας σε διάφορες κρατικές δομές —ορισμένες πιο συγκεντρωτικές, άλλες πιο αποκεντρωμένες. Ιδίως στα κράτη μέλη με δομή ομοσπονδιακού κράτους, ενδέχεται να υπάρχουν αρκετές αρμόδιες αρχές που θα πρέπει να συνεργάζονται με το οικείο ενιαίο σημείο επαφής, ώστε οι πληροφορίες να μπορούν να ρέουν απρόσκοπτα. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό, κατά τον καθορισμό των διαδικασιών σε έναν δημόσιο οργανισμό, να είναι κατανοητό το συγκεκριμένο κρατικό πλαίσιο και να τηρούνται οι οδηγίες των αντίστοιχων ενιαίων σημείων επαφής ή των συντονιστών διαλειτουργικότητας.

5.2.2 Ωριμότητα της διαλειτουργικότητας

Η ωριμότητα της διαλειτουργικότητας ενός οργανισμού επηρεάζει επίσης τη διαδικασία αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας. Οι οργανισμοί με υψηλότερο βαθμό ωριμότητας της διαλειτουργικότητας ίσως χρειάζονται λιγότερους πόρους για τις εν λόγω αξιολογήσεις λόγω των στρατηγικών και εργαλείων που ήδη υπάρχουν. Μεταξύ αυτών μπορεί να περιλαμβάνεται η εφαρμογή των ΕΘΠΔ, των στρατηγικών

²⁰ «Το ενιαίο σημείο επαφής ασκεί τα ακόλουθα καθήκοντα (...) στηρίζει τους φορείς του δημόσιου τομέα εντός του κράτους μέλους στην κατάρτιση ή την προσαρμογή των οικείων διαδικασιών διενέργειας της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας που αναφέρεται στο άρθρο 3 και στο παράρτημα» και άρθρο 18 του ΚΔΕ «Ο συντονιστής διαλειτουργικότητας παρέχει υποστήριξη σε ολόκληρη την εν λόγω οντότητα της Ένωσης όσον αφορά τη δημιουργία ή την προσαρμογή εσωτερικών διαδικασιών για την υλοποίηση της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας.» (άρθρο 17 του ΚΔΕ).

στον τομέα της πληροφορικής, των αρχιτεκτονικών αναφοράς, των βασικών λεξιλογίων ή των καθιερωμένων διαδικασιών διαβούλευσης. Εάν υπάρχουν ήδη διαδικασίες αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας (π.χ. χρησιμοποιείτε εργαλεία για την αξιολόγηση της ωριμότητας της διαλειτουργικότητας των υφιστάμενων ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών), μπορείτε να εξετάσετε τον τρόπο με τον οποίο οι εν λόγω διαδικασίες και/ή τα αποτελέσματά τους μπορούν να ενσωματωθούν στη διαδικασία αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας. Εάν αυτό δεν ισχύει στην περίπτωσή σας, δείτε αν μπορείτε να συνδυάσετε την εφαρμογή των αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας με μέτρα που θα μπορούσαν να ενισχύσουν τη συνολική ωριμότητα της διαλειτουργικότητας του οργανισμού σας.

5.2.3 Διδάγματα που αντλήθηκαν από προηγούμενες περιπτώσεις

Μπορείτε να εντοπίσετε στον οργανισμό σας ορισμένες διαδικασίες οι οποίες είναι ήδη σε μεγάλο βαθμό διαλειτουργικές. Ανεξάρτητα από το αν η διαλειτουργικότητα εφαρμόζεται σε διασυννοριακό επίπεδο ή όχι, θα πρέπει να βεβαιωθείτε ότι θα αντλήσετε διδάγματα από αυτές τις περιπτώσεις, διότι οι ίδιοι μηχανισμοί ενδέχεται να μπορούν να εφαρμοστούν και σε άλλες περιπτώσεις χρήσης. Δεν έχει σημασία αν μια συγκεκριμένη περίπτωση δεν είναι πανομοιότυπη με τη συγκεκριμένη οικεία περίπτωση χρήσης. Μπορείτε πάντοτε να προσαρμόσετε ορισμένα μέρη της διαδικασίας ή να εξετάσετε αυτές τις περιπτώσεις προκειμένου να κατανοήσετε καλύτερα τη διαλειτουργικότητα και τις σχετικές της διαδικασίες. Σχετικές αξιολογήσεις θα μπορούσαν επίσης να ανευρεθούν στον τομέα της ασφάλειας ΤΠ ή της προστασίας των δεδομένων και να αποτελέσουν χρήσιμα παραδείγματα.

5.2.4 Υφιστάμενη σχετική διακυβέρνηση

Το άρθρο 17 παράγραφος 4 του ΚΔΕ απαιτεί από τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν τις αναγκαίες δομές συνεργασίας μεταξύ όλων των εθνικών αρχών που συμμετέχουν στην εφαρμογή του ΚΔΕ. Οι δομές αυτές μπορούν να βασίζονται σε υφιστάμενες εντολές και διαδικασίες. Ενδέχεται να υπάρχουν ήδη διαδικασίες για τη λήψη ορισμένων αποφάσεων που δεσμεύουν νομικά, συμβατικά ή τεχνικά τους δημόσιους οργανισμούς, οι οποίες μπορεί να υπάγονται σε υφιστάμενες δομές και διαδικασίες διακυβέρνησης, όπως εκτιμήσεις των επιπτώσεων. Προσπαθήστε να προσδιορίσετε τη θέση της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας στις εν λόγω διαδικασίες, π.χ. προσδιορίζοντας άλλες σχετικές αξιολογήσεις προκειμένου να βρείτε το πλέον συναφές σημείο εισόδου για τις αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας και να προσδιορίσετε «συγγενείς αξιολογήσεις». Η άντληση διδαγμάτων από παρόμοιες αξιολογήσεις θα μπορούσε επίσης να σας βοηθήσει να προσδιορίσετε αν είναι αναγκαία η διενέργεια αξιολόγησης διαλειτουργικότητας στην περίπτωσή σας ή αν η υποχρέωση έχει εκπληρωθεί από συγγενή ή προηγούμενη αξιολόγηση.

5.3 Βιωσιμότητα, συνεχής βελτίωση και αμοιβαία μάθηση

Όπως κάθε οργανωτική διαδικασία, η διαδικασία αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας και η διακυβέρνησή της πρέπει να είναι βιώσιμες και να βελτιώνονται σε βάθος χρόνου. Μέθοδοι όπως ο κύκλος ΠΠΑΔ (παρατήρηση-προσανατολισμός-απόφαση-δράση) ή ο κύκλος ΣΠΜΠ (σχεδιασμός-πράξη-μελέτη-προσαρμογή) μπορούν να συμβάλουν σε αυτήν τη διαδικασία.

Καθώς αποκτάτε πείρα στις αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας, αφιερώστε λίγο χρόνο για να σκεφτείτε και να καταγράψετε τα διδάγματα που αντλήθηκαν για ολόκληρη τη διαδικασία, καθώς και για τα επιμέρους στάδια. Τι λειτούργησε αποτελεσματικά; Ποιες προκλήσεις αντιμετωπίσατε; Πώς μπορούν να βελτιστοποιηθούν οι μέθοδοι αξιολόγησης; Αυτός ο αναστοχασμός μπορεί να σας ωθήσει να κάνετε αλλαγές στην προσέγγιση της αξιολόγησης, ώστε οι μελλοντικές αξιολογήσεις να επωφεληθούν από τις εμπειρίες του παρελθόντος. Εξετάστε το ενδεχόμενο δημιουργίας εγγράφου με τα «διδάγματα που

αντλήθηκαν» ή επικαιροποίησης των εσωτερικών κατευθυντήριων γραμμών αξιολόγησης για την αποτύπωση αυτής της γνώσης.

Για τον σκοπό αυτόν, μπορείτε επίσης να εξετάσετε το ενδεχόμενο εφαρμογής της δεσμευτικής απαίτησης. Ακόμη και αν καταρτίσετε με μεγάλη ακρίβεια το γενικό σας σχέδιο εφαρμογής, μπορεί να παραβλέψετε πτυχές που στην πράξη θα μπορούσαν να παρεμποδίσουν την εφαρμογή και τη συνολική διαδικασία. Δημιουργήστε μηχανισμούς βρόχων ανατροφοδότησης για την κοινοποίηση των πληροφοριών αυτών στα άτομα που διενεργούν τις αξιολογήσεις. Ένα παράπλευρο όφελος είναι ότι θα καταμερίσετε την ευθύνη της συνολικής αξιολόγησης σε όλους όσους συμμετέχουν στην αλυσίδα της διαδικασίας. Με τον τρόπο αυτόν, αναμένεται να αυξηθούν τα κίνητρα και να βελτιωθεί η ποιότητα των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης. Οι βρόχοι ανατροφοδότησης αποτελούν επίσης τη βάση για τη συνεχή βελτίωση της διαδικασίας και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να υπερβαίνουν τις επιμέρους αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας.

Οι πιο προηγμένοι οργανισμοί μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν μεθόδους όπως ο κύκλος ΠΠΑΔ ή ο κύκλος ΣΠΜΠ. Για παράδειγμα, η διακυβέρνηση της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας θα μπορούσε να περιλαμβάνει έναν μηχανισμό για την παρακολούθηση της εφαρμογής της εγκεκριμένης διαδικασίας αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας σε κάθε επιμέρους στάδιο, την αλληλεπίδραση αυτών των διαφορετικών σταδίων και μία παρατήρηση της συνολικής διαδικασίας (συμπεριλαμβανομένης της διακυβέρνησής της). Οι μέθοδοι αυτές θα πρέπει να εξετάζονται συνεχώς με σκοπό τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας της διαδικασίας αξιολόγησης της διαλειτουργικότητας.

Είναι επίσης σημαντικό να ανταλλάσσονται βέλτιστες πρακτικές και διδάγματα με άλλους οργανισμούς. Η διαλειτουργικότητα αποτελεί συλλογικό εγχείρημα, και η ανταλλαγή γνώσεων μπορεί να επιταχύνει τις βελτιώσεις σε ολόκληρο τον δημόσιο τομέα της ΕΕ. Μπορείτε επίσης να συνεισφέρετε στην κοινότητα της διαλειτουργικής Ευρώπης ²¹ ή να συμμετάσχετε σε επαφές μεταξύ ομοτίμων με άλλες δημόσιες διοικήσεις. Τα ενιαία σημεία επαφής και οι συντονιστές διαλειτουργικότητας σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο μπορούν να διαδραματίσουν συντονιστικό ρόλο (ιδίως σε μεγαλύτερες κρατικές δομές που περιλαμβάνουν πολλές αρμόδιες αρχές).

5.4 (Μη τεχνικοί) παράγοντες διευκόλυνσης

Ορισμένα γενικότερα μέτρα μπορούν επίσης να συμβάλουν ουσιαστικά κατά την εφαρμογή των αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας.

5.4.1 Η φιλοσοφία του οργανισμού

Όσον αφορά τις προσπάθειες για τη διαλειτουργικότητα, η πτυχή της φιλοσοφίας των οργανισμών είναι επίσης ζωτικής σημασίας. Η διαλειτουργικότητα αφορά τη συνεργασία, και την κατάργηση των στεγανών, όχι μόνο σε τεχνικό, αλλά και σε οργανωτικό επίπεδο. Είναι απαραίτητο να υπάρχει συγκεκριμένη νοοτροπία για την αναγνώριση της αξίας της διαλειτουργικότητας. Υπό την έννοια αυτή, οι αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας είναι κάτι περισσότερο από τεχνικές διαδικασίες, διότι μπορεί να είναι καίριας σημασίας για την προώθηση οργανωτικών αλλαγών. Μέσω αυτών των αξιολογήσεων, οι οργανισμοί κατανοούν βαθύτερα πώς αλληλεπιδρούν τα διάφορα συστήματα και μπορούν να λαμβάνουν πιο τεκμηριωμένες αποφάσεις όχι μόνο σχετικά με τις εξελίξεις στον τομέα της πληροφορικής, αλλά και σχετικά με τις εξελίξεις πολιτικής εν γένει. Ως εκ τούτου, όταν εξετάζετε τον

²¹ Πληροφορίες σχετικά με την κοινότητα θα παρέχονται όλο και περισσότερο στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης.

τρόπο διενέργειας της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας, θα πρέπει να εξετάσετε και τη φιλοσοφία του οργανισμού σας —και σε ποιο βαθμό τα μέλη του έχουν γνώση και είναι ανοικτά σε ζητήματα διαλειτουργικότητας.

5.4.2 Δεξιότητες για αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας

Η διενέργεια αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας απαιτεί ειδικές δεξιότητες που θα πρέπει να είναι διαθέσιμες στην ομάδα (ή στις ομάδες) που θα διενεργήσει/ουν την ειδική αξιολόγηση. Γενικά σας συνιστούμε να διαθέτετε διεπιστημονικές ομάδες, διότι οι αξιολογήσεις ενδέχεται να εγείρουν ζητήματα από διάφορους τομείς —από θέματα πολιτικής έως πληροφοριακά και νομικά ζητήματα²². Μια διεπιστημονική ομάδα αποτελείται από άτομα με ποικιλία εμπειρογνώσιας, τα οποία εργάζονται από κοινού για τα εν λόγω καθήκοντα. Μπορεί να περιλαμβάνει ειδήμονες επί του συγκεκριμένου θέματος (π.χ. υγεία, φορολογία ή εκπαίδευση), συντάκτες νομοθετικών πράξεων, σχεδιαστές υπηρεσιών, ειδικούς σε επιχειρησιακούς κανόνες κ.λπ. Ως αφετηρία για να καθορίσετε ποια προφίλ ενδεχομένως χρειάζεστε, μπορείτε να εξετάσετε τις διαφορετικές διαστάσεις της διαλειτουργικότητας (νομική, οργανωτική, σημασιολογική και τεχνική).

Ίσως να είναι δύσκολο για τους μικρότερους δημόσιους οργανισμούς να βρουν κατάλληλους εμπειρογνώμονες. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να σχεδιάζουν ευέλικτα μέτρα στήριξης, τα οποία θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν ακόμη και την ανάθεση της διενέργειας των αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας σε τρίτους. Ωστόσο, η ανάθεση δεν συνεπάγεται μεταβίβαση της νομικής ευθύνης.

5.4.3 Διερεύνηση δυνατοτήτων περαιτέρω χρήσης και αυτοματοποίησης

Επίσης, καλό θα είναι να διασφαλίσετε ότι συλλέγονται μόνο συναφή δεδομένα για την αξιολόγηση της διαλειτουργικότητας, προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν οι προσπάθειες και οι πόροι που απαιτούνται για την επεξεργασία δεδομένων. Βεβαιωθείτε ότι τα δεδομένα που συλλέγονται μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν όσο το δυνατόν περισσότερο για σχετικές αξιολογήσεις και διαδικασίες. Προσπαθήστε να επαναχρησιμοποιείτε όσο το δυνατόν περισσότερο τα εργαλεία που παρέχει η Επιτροπή για την αυτοματοποίηση αυτών των εργασιών. Συμπληρώστε τα, εφόσον είναι αναγκαίο, ώστε να μεγιστοποιηθεί η αυτοματοποίησή τους.

Σύνοψη

Προκειμένου να αξιοποιηθεί πλήρως η αξία των αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας, είναι αναγκαίο να θεσπιστεί ένα καθεστώς χρηστής διακυβέρνησης για ολόκληρη τη διαδικασία. Το καθεστώς αυτό θα πρέπει να βασίζεται στην ενσωμάτωση των αξιολογήσεων σε ήδη υπάρχουσες διαδικασίες (είτε αυτές είναι καθιερωμένες και εμφανείς είτε απαιτούν κάποια έρευνα). Το ενιαίο σημείο επαφής στα κράτη

²² Βλ. ως πηγή έμπνευσης το [Θεματικό έγγραφο σχετικά με τις διεπιστημονικές ομάδες](#).

μέλη ή ο συντονιστής διαλειτουργικότητας στις οντότητες της ΕΕ μπορούν να διευκολύνουν την ανταλλαγή γνώσεων με άλλους δημόσιους οργανισμούς που επίσης θεσπίζουν διαδικασίες.

Είναι σημαντικό να λαμβάνεται υπόψη το πλαίσιο εντός του οποίου διενεργούνται οι εν λόγω αξιολογήσεις, διότι η κρατική δομή, οι υφιστάμενες διαδικασίες διακυβέρνησης που σχετίζονται με τις αξιολογήσεις και οι υφιστάμενες περιπτώσεις χρήσης ενδέχεται να προσφέρουν πολύτιμες γνώσεις, καθώς και δυνατότητες περαιτέρω χρήσης. Είναι επίσης σκόπιμο να εξεταστεί η φιλοσοφία του οργανισμού βάσει της οποίας θα διαμορφωθεί η αξιολόγηση, καθώς και οι υφιστάμενες δεξιότητες.

6 Περαιτέρω πόροι και περαιτέρω εκπόνηση των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών

Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές έχουν στόχο να αποτελέσουν ένα πρώτο σημείο εκκίνησης κατά την εξέταση των αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας. Ορισμένοι πρόσθετοι πόροι είναι ήδη διαθέσιμοι. Άλλοι βρίσκονται υπό εξέλιξη ή θα δημιουργηθούν κατά τους προσεχείς μήνες. Το παρόν κεφάλαιο παρέχει μια σύντομη επισκόπηση των διαθέσιμων και μελλοντικών πόρων και καταλήγει σε μια σύντομη επεξήγηση της μελλοντικής εκπόνησης κατευθυντήριων γραμμών.

6.1 Υφιστάμενοι πόροι

[Πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης](#)

Η πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης αποτελεί το κεντρικό σημείο για την ανταλλαγή γνώσεων τόσο για τον ΚΔΕ εν γένει όσο και για συγκεκριμένα θέματα (π.χ. αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας ή ακόμη και επιμέρους λύσεις διαλειτουργικότητας).

ΕΠΔ

Το [Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας](#) είναι το κατευθυντήριο έγγραφο σχετικά με τη διαλειτουργικότητα των δημόσιων υπηρεσιών στην ΕΕ. Θεμελιώδες χαρακτηριστικό του ΕΠΔ είναι ότι ορίζει τη διαλειτουργικότητα όχι μόνο ως τεχνικό ζήτημα, αλλά και ως ζήτημα που αποτελείται από τέσσερις διαστάσεις (νομική, οργανωτική, σημασιολογική και τεχνική). Διατυπώνει 47 συστάσεις γύρω από 12 αρχές και η περαιτέρω ανάπτυξή του θα κατευθύνεται από το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης.

Μπορείτε να παρακολουθήσετε μια σύντομη επισκόπηση εδώ: [Νέο Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας \(youtube.com\)](#)

Εργαλειοθήκη του ΕΠΔ

Η [εργαλειοθήκη του ΕΠΔ](#) έχει σχεδιαστεί για να παρέχει καθοδήγηση στις εθνικές δημόσιες διοικήσεις και να τις εφοδιάζει με τα εργαλεία που χρειάζονται για να ευθυγραμμίσουν το οικείο ΕΘΠΔ με το ΕΠΔ, με σκοπό την προώθηση της διαλειτουργικότητας σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο. Μπορείτε επίσης να βρείτε [λύσεις](#) ομαδοποιημένες με βάση την αρχή από την οποία διέπονται.

[Κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας και εργαλειοθήκη για τη βελτίωση της νομοθεσίας](#)

Οι κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας καθορίζουν τις αρχές που τηρεί η Επιτροπή κατά την προετοιμασία νέων πρωτοβουλιών και προτάσεων, καθώς και κατά τη διαχείριση και την αξιολόγηση της υπάρχουσας νομοθεσίας. Οι κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται σε κάθε στάδιο του νομοθετικού κύκλου. Συνοδεύονται από την εργαλειοθήκη για τη βελτίωση της νομοθεσίας, η οποία θέτει σε εφαρμογή τις κατευθυντήριες γραμμές και παρουσιάζει οδηγίες, συμβουλές και βέλτιστες πρακτικές.

[Ακαδημία Διαλειτουργικής Ευρώπης](#)

Η Ακαδημία Διαλειτουργικής Ευρώπης (IOPEU Academy) είναι μια εκπαιδευτική πρωτοβουλία που προωθείται από την Επιτροπή. Κύριος στόχος της είναι η ενίσχυση των προηγμένων ψηφιακών δεξιοτήτων των δημόσιων διοικήσεων στον τομέα της διαλειτουργικότητας. Για τον σκοπό αυτόν, προσφέρει διαδικτυακά, μαζικά ανοικτά διαδικτυακά μαθήματα (ΜΑΔΜ) σε ρυθμό που επιλέγει ο εκπαιδευόμενος (συμπεριλαμβανομένων μαθημάτων για τη διαλειτουργικότητα εν γένει, το ΕΠΔ και την ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική αναφοράς για τη διαλειτουργικότητα).

6.2 Μελλοντική χρήση εργαλείων

Τα διαδικτυακά εργαλεία που παρέχει η Επιτροπή, τα οποία χρησιμοποιούνται οικειοθελώς, μπορούν να συμβάλουν στη διενέργεια της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας, καθώς και στην εκπόνηση και δημοσίευση της αντίστοιχης έκθεσης. Η χρήση των εργαλείων της Επιτροπής συνιστάται ιδιαίτερος, διότι θα ενσωματωθούν επίσης στο ευρύτερο πλαίσιο της πύλης της διαλειτουργικής Ευρώπης, όπου δημοσιεύονται οι εκθέσεις, ώστε να καταστούν προσβάσιμα σε περισσότερους συμφεροντούχους, όπως οι δημόσιοι οργανισμοί, και κατ' επέκταση να ενισχυθεί η αμοιβαία μάθηση και η περαιτέρω χρήση δεδομένων, εννοιών και λύσεων. Εάν θέλετε να συμβάλετε στην ανάπτυξη αυτών των εργαλείων με τις εμπειρίες και τις ιδέες σας, θα μπορούσατε να συμμετάσχετε στα εργαστήρια που προωθούνται στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης (π.χ. [συνεδριάσεις της ομάδας χρηστών της πύλης της διαλειτουργικής Ευρώπης](#)).

6.3 Μελλοντική ανάπτυξη κατευθυντήριων γραμμών

Η παρούσα έκδοση των κατευθυντήριων γραμμών έχει ως στόχο να σας καθοδηγήσει όχι μόνο κατά τη διενέργεια των ίδιων των αξιολογήσεων, αλλά και στον καθορισμό των διαδικασιών αξιολόγησης και στη συμπερίληψή τους στις υφιστάμενες διαδικασίες σας. Οι αξιολογήσεις δεν είναι ακόμη υποχρεωτικές και, ως εκ τούτου, δεν μπορούμε να πούμε με σιγουριά πώς θα είναι αυτές οι διαδικασίες στην περίπτωσή σας. Ως εκ τούτου, οι κατευθυντήριες γραμμές θα συνεχίσουν να εξελίσσονται και να προσαρμόζονται στις νέες περιστάσεις μόλις οι αξιολογήσεις καταστούν υποχρεωτικές, δηλαδή μόλις διενεργηθούν οι πρώτες αξιολογήσεις και μπορούμε να αντλήσουμε διδάγματα σχετικά με αυτές από τις εκθέσεις σας. Ως εκ τούτου, σας παροτρύνουμε να καταγράφετε τις εμπειρίες σας όχι μόνο όσον αφορά την τήρηση των κατευθυντήριων γραμμών, αλλά και όσον αφορά την εφαρμογή τους, και να μας διαβιβάζετε τις παρατηρήσεις σας. Για τον σκοπό αυτόν, μπορείτε να επισκεφθείτε τη [συλλογή μας στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης](#), όπου μπορείτε πάντα να βρείτε την τελευταία έκδοση των κατευθυντήριων γραμμών και πρόσθετες χρήσιμες πληροφορίες, και όπου μπορείτε να συμμετάσχετε σε συζητήσεις με άλλους επαγγελματίες.

Οι εμπειρίες σας, μαζί με τις παρατηρήσεις που θα συγκεντρωθούν από το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης και τις ομάδες εργασίας του, θα μας βοηθήσουν να καταρτίσουμε την επόμενη έκδοση των κατευθυντήριων γραμμών. Οι αξιολογήσεις μπορεί να διαφέρουν σημαντικά ως προς το πεδίο εφαρμογής και τους στόχους και οι κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν τις τρέχουσες πρακτικές. Ως εκ τούτου, οι κατευθυντήριες γραμμές θα αναθεωρούνται συχνά ώστε να παραμένουν όσο το δυνατόν πιο επίκαιρες και χρήσιμες.

@InteroperableEU

Join the Interoperable Europe
LinkedIn group

@InteroperableEurope

Subscribe to
the interoperable newsletter
europe